XXXIV. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. MÁRCIUS 30.

Ludas Matyi

A TELJES LESZERELÉS UTÁN

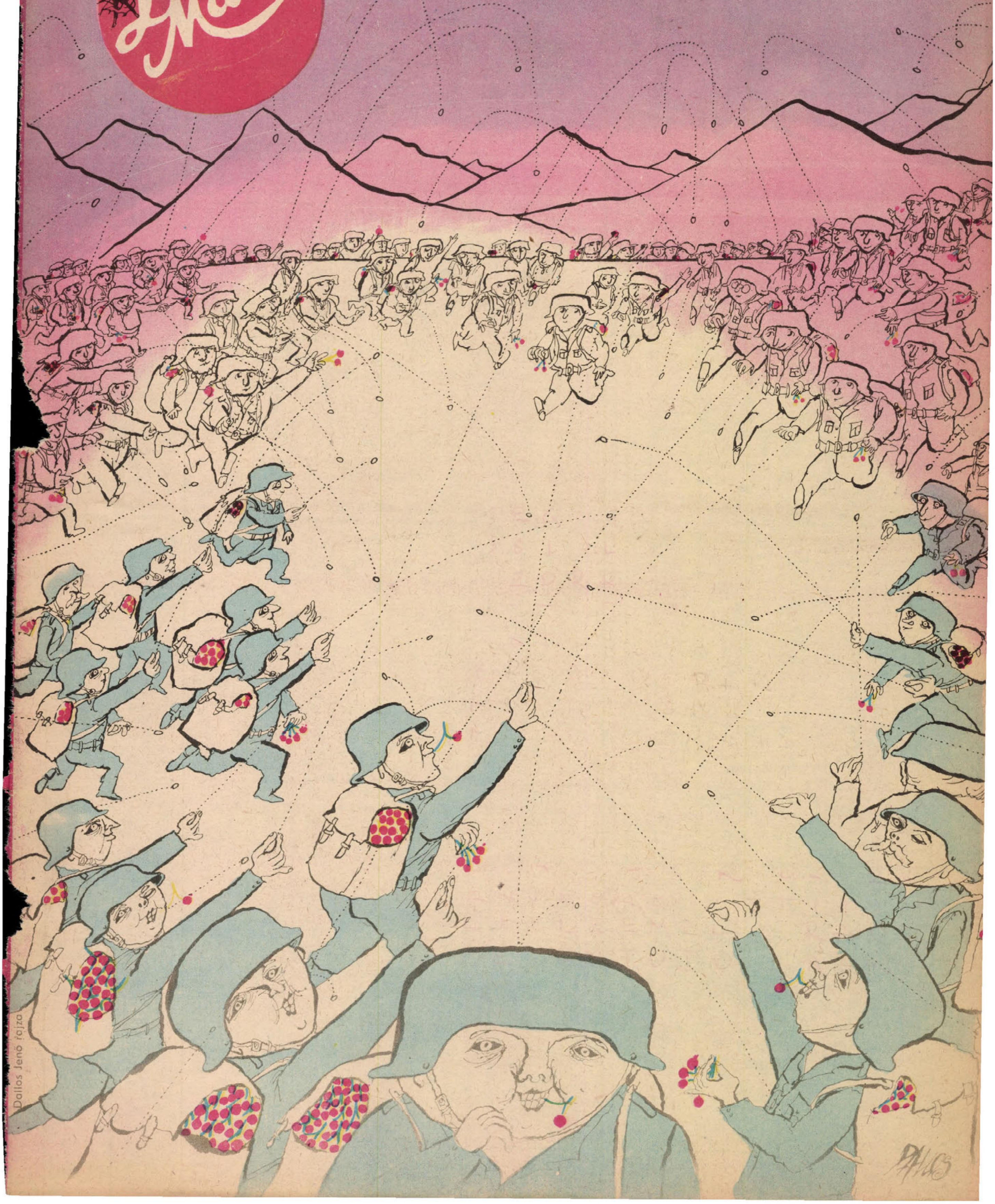

Dallos Jenő rajza

KEDVES LUDAS!

SZEMÜVEGJAVÍTÁS SUSZTER MÓDRA

Ismerősöm, V. Gy. ez év január 14-én rendelt egy bifokális szemüveget az Ofotért Mártírok u. 6. alatti üzletében. Ez nem olcsó mulatság, SZTK-receptre is 760 forint.

Február 17-én, az üzlet értesítésére, elment, hogy átvegye a szemüveget. Tetszéssel nézte a kész portékát, de amikor kipróbálta, azt látta, hogy nem lát vele. Az eladó megnyugtatta, hogy csak szokatlan az új üveg. Ő azonban hitetlen ember, kérte hát, hogy nézzék meg: egyeznek-e a kész áru méretei az orvos előírásaival? Az eladó elvonult a műhelybe, majd előjött és közölte, hogy minden rendben. Az *akadékoskodó* vevő azonban — még mindig zavarosan látván az üvegen át — újabb méretellenőrzést *erőszakolt* (!) ki. Ekkor kiderült, hogy a szemüveg fókusza a megadott 65 mm helyett 70 mm.

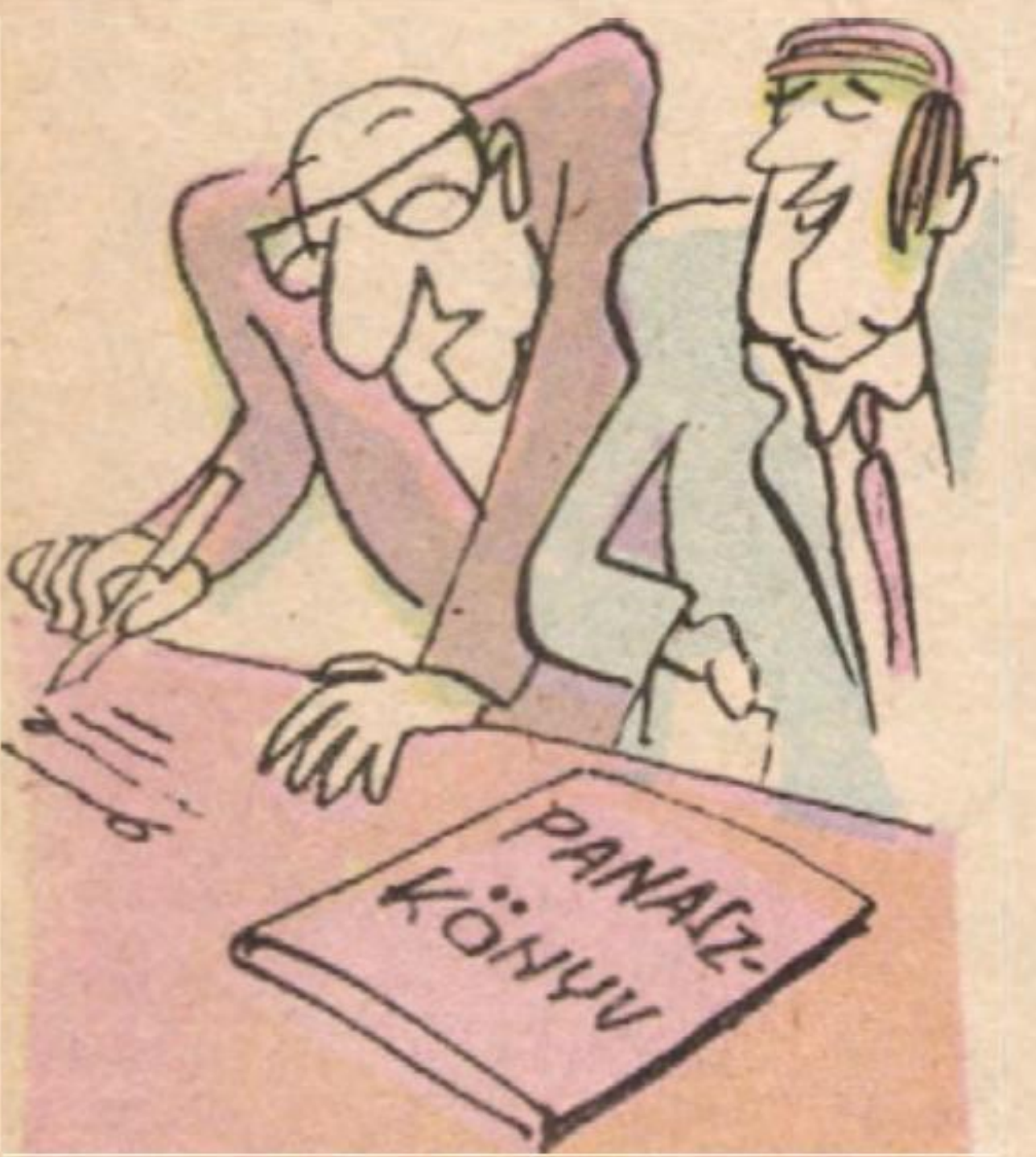

A szemüveg tehát alig félórai huzavona után ott maradt javításra. Újabb értesítésre március 11-én ment el a szemüvegért. Nem akart hinni a szemének, amikor az állítólag megjavított üvegen ugyanaz a zavaros jelenség kuszálódott előtte. Ismét kérte a méretek ellenőrzését, majd azt, hogy nézzék meg, elküldték-e egyáltalán a MOM-ba (ezt ott csinálják) javításra. Szó szót követett, előkerült az üzletvezető-helyettes is egyszer, másodszorra nem volt hajlandó előjönni. A bizonylat — hogy átküldték — azonban egyszer sem került elő. Végül majd egyórás huzakodás, panaszkönyvi bejegyzés (A Nr. 975012) után a főnöküknél sokkal jobb modorú eladók újabb javításra ott tartották a szemüveget.

Régi trükk ez, kedves Ofotért! Az egyszeri suszterról mesélik, hogy a tágításra átadott cipőt három napra a szekrénybe tette, aztán kipucolva visszaadta. Ha a kuncsaft reklamált: „Tessék itthagyni újra!" Ezt addig ismételte, amíg némi feltörés, tyúkszem árán a kedves vevő kitaposta a lábbelijét.

A láb feltörése begyógyul, a tyúkszem se olyan borzasztó, de az emberi szem . . . !

Egy *optika-szakbolt* vezetőjének, még ha csak helyettes vezető is, illenék tudnia, hogy milyen következményekkel járhat, ha a vevőre a hibás szemüveget ráerőszakolják.

Tehát nem megoldás sem a suszterpolitika, sem a struccpolitika.

S. L.

KAROLINA

A budai nagykörút részét képező Karolina utat alig néhány hónapja adták vissza a forgalomnak. Szinte még ki sem hűlt az aszfalt, és lám, a Karolina út burkolatát ismét fúrógépek tucatjai tépik szét, pedig a most befejezett aszfaltozás sem lehetett olcsó dolog: anyag, munkagép, munkások bére, tervezés, ellenőrzés (?), és így tovább.

Talán ugyanazok a gépek, ugyanazok a munkások bontanak ismét, ugyanott, de az is lehet, hogy maga Kőmíves Kelemen a brigádvezető, s amit betemetnek télre, azt kibontják tavaszra?

Úgy látszik, vannak akik így gondoskodnak a drága import gépek kihasználtságának növeléséről, s így és itt dolgozik az állítólag hiányzó munkaerő.

Időközben született egy döntés, amelynek helyességét az említett, szó szerint idegborzoló téma igazolja. Ez így hangzik: „A pesti és budai nagykörúton belül azonnal meg kell tiltani a burkolatok fölbontását. Kivételes esetekben a fővárosi tanács elnökhelyettese adhat erre engedélyt. A rendelkezés megsértőivel szemben eljárást indítanak."

Úgy legyen!

Csóti László

SZEGÉNY KISMAMA PANASZAI

— Ötödik folytatás —

Kiegészítésül az eddigiekhez, kérem közöljék az én sirámaimat is:

1. A csecsemőholmik, sajnos, olyan *cipzárakkal* vannak ellátva, amelyeknek húzóján szúrós bütyök van. Ez könnyen megsebezheti a picit. Az is többször előfordul, hogy a villámzár néhányszori használat után szétmegy, vagy a húzó az ember kezében marad, vagy olyan silány anyagra van rádolgozva, hogy a bevarrás és a fémfogak között szakad el az anyag.

2. Nem tudom, milyen anyagból készítik az úgynevezett *kocsi- vagy szobacipőt,* 1-2 órai használat után befülled benne a gyermek lába. Nedves lesz a zokni vagy a rugdalózó lábrésze és a gyermek lába teljesen hideg.

3. A *pelenkák* is némi bírálatra szorulnak. Ahány darab, annyi méretű. Van olyan kicsi, amelyik egyszerűen nem éri át a gyermeket. Némelyiket olyan csáléra szabják, hogy egyik oldala 15—20 centivel hosszabb, mint a másik. A *fürdőlepedők* is hasonló kivitelben kerülnek forgalomba.

4. A *külföldi babaápoló szerek* közül az *Irsa sampon* szorul kritikára, mert a tájékoztatóval ellentétben, sajnos, csípi a gyermek szemét. Van viszont több olyan cikk, amely jó és praktikus. Ezekből nem folyamatos az ellátás, időnként vadászni kell rájuk. A vidéken élő kismamák miért vannak megfosztva a praktikus gyermekápolási cikkektől? Olyanokra gondolok, amelyek megkönnyítik a munkát a gyermek körül: Colgate puder-, orr- és fültisztító pálcika, Chicco orrtisztító, Chicco vízáteresztő pelenka, Mister Baby műanyag cumisüveg, Chicco cumisüveg, Fay vízáteresztő pelenkabetét, Fay papírpelenka. Ezeket elsősorban Budapesten lehet kapni.

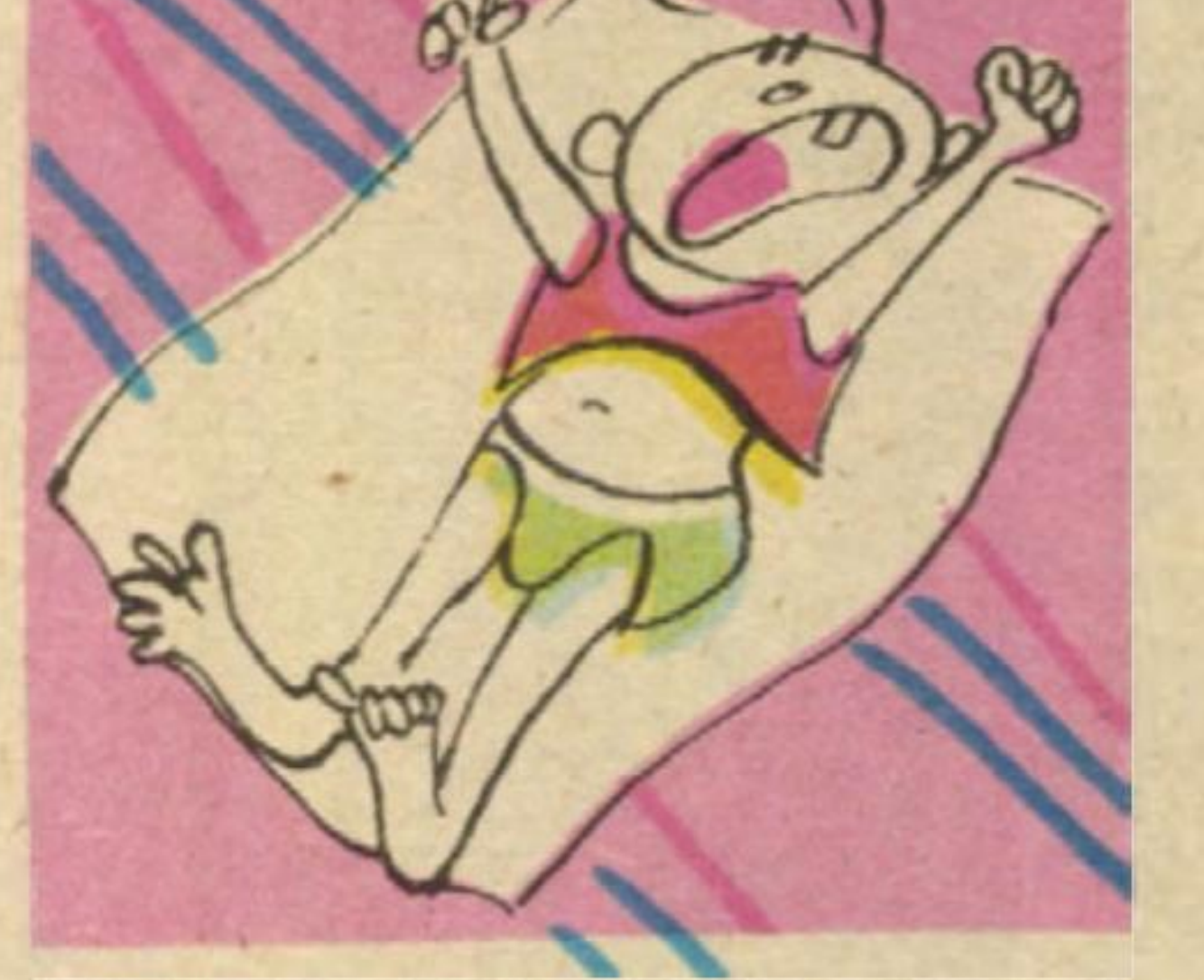

5. Miért kiváltságosabb polgárai államunknak azok a gyermekek, akik Budapesten, Szegeden, Várpalotán, Debrecenben stb. *összesen 16 helységben* élnek, mint a többi? Ezek a gyermekek édesanyjuk félidős terhes korától 6 éves korukig kapják a *tejjegyet.* Így 5 forint helyett 1,50 Ft-ért jutnak egy-egy liter tejhez. Ennyi év alatt a különbözet elég tetemes összeget tesz ki. Ezt a több évtizedes problémát jó lenne már orvosolni.

Solymosi Ferencné
8420 Zirc, Béke u. 26.

TAVASZI IDILL

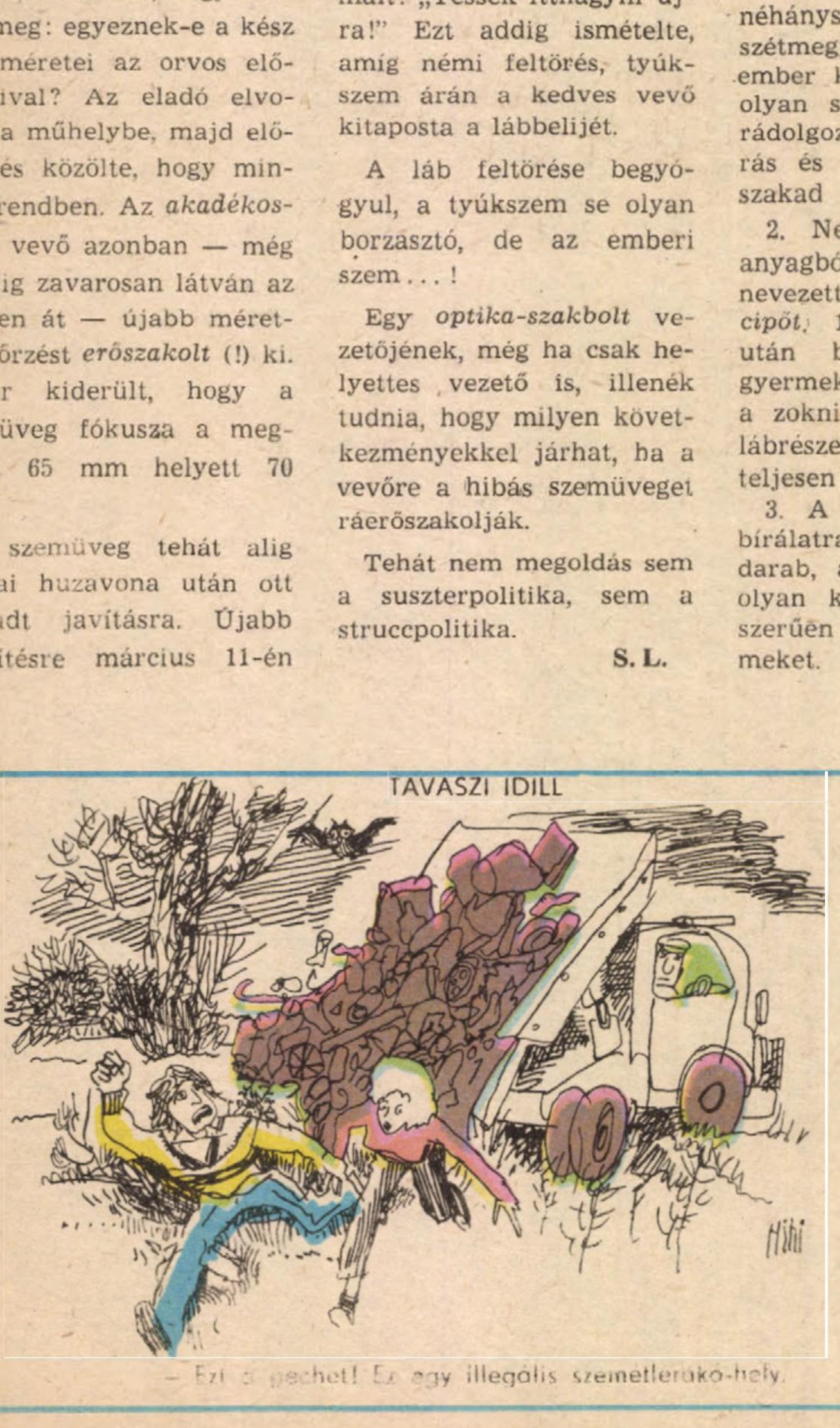

– Ezt a pechet! Ez egy illegális szemétlerakó-hely.

NEM AZÉRT A KÉT FORINTÉRT . . .

Már számban éreztem a fenséges szegedi, kömlődi, paksi halászlé ízét, zamatát, amikor a Moszkva téri élelmiszer-automatánál lehorgonyoztam a halászlé felirat előtt.

2 forint bedobása és a gomb megnyomása után papírpohár ereszkedett az automata űrből és gőzölgő, sárgás folyadék csurgott bele. Meghúztam a poharat. Túljutva az első kortyon, a másodikra már nem került sor. A fertelmes ízű löttyöt a gondosan odahelyezett műanyag kosárba hajítottam. Az íz azonban még sokáig kísértett.

Ha 2 forintból nem telik elfogadható halászlére, akkor vagy emeljék fel az árát — vagy ne adjanak semmilyet!

Különben is, ki az az őrült, aki automatából eszik halászlét?

Sajnos, én.

(f. i.)

DONGÓ

Rokkant vagyok, kézzel hajtott, háromkerekű kocsival járok az utcán. A Május 1. úti intézetben tanulok, hetenként innen járok haza Kelenföldön lakó szüleimhez. Nagy távolság, fárasztó út. Hogy könnyebb legyen, kocsimat motorizálnám, de már régen nem kapható kis, dörzshajtásos Dongó motor, amire szükségem lenne. Talán akad valakinek a kamrája sarkában egy használaton kívüli, akár muzeális darab, amit rendelkezésemre tudna bocsátani?

Séd Endre
1118 Bp., Budaörsi út 24.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Idézet egy üdülő prospektusából: „A mi fürdőnk a legmegfelelőbb mindazok számára, akik csendre és egyedüllétre vágynak. A magányt keresők tízezrei keresik fel üdülőnket a világ minden tájáról.”

*

Egy útonálló pisztolyt szegez egy jól öltözött járókelő mellének:

— Nem titkolom, ez valóban vízipisztoly, de tudja milyen piszkos nálunk a víz!!!

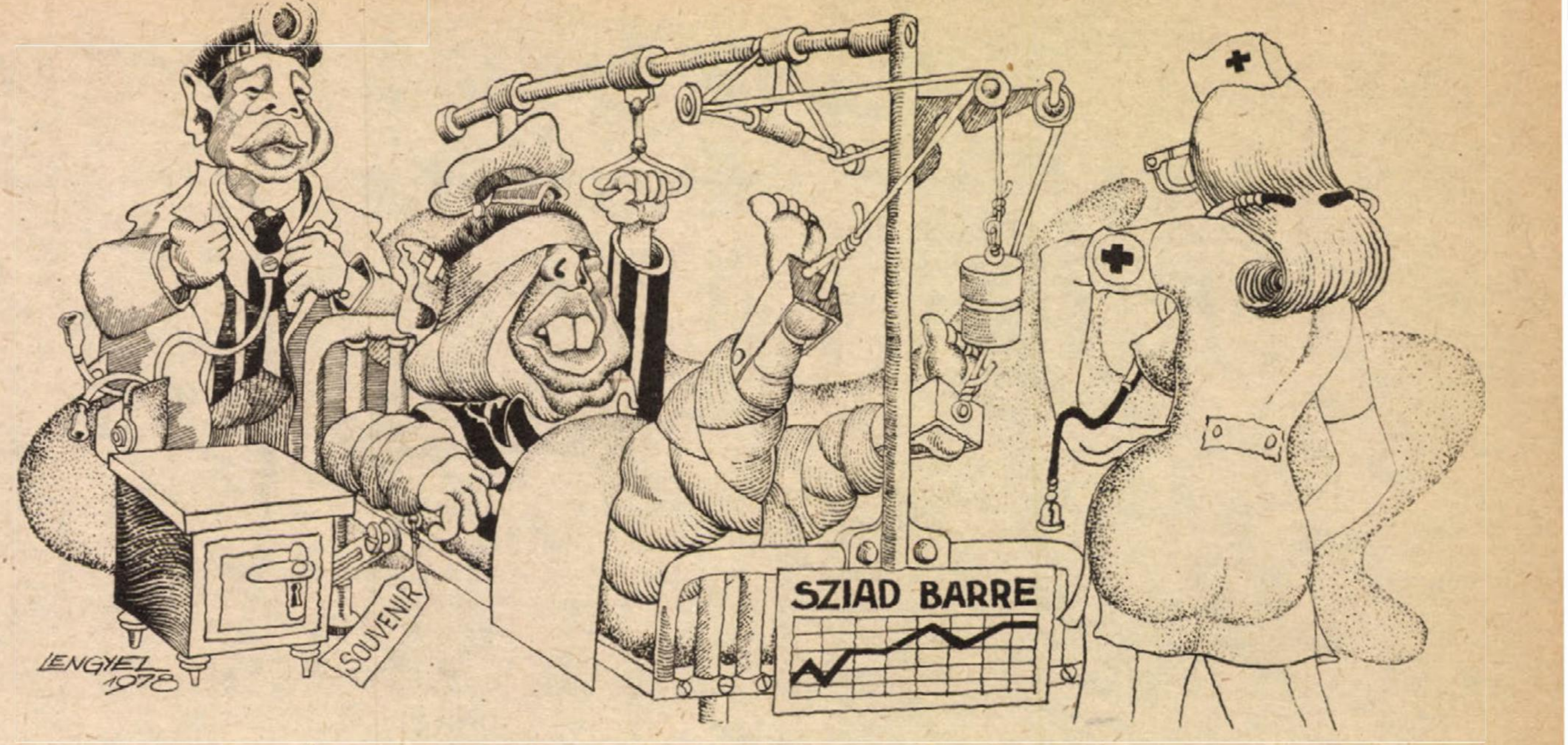

– Az egész úgy kezdődött, doktor úr, hogy az etiópok visszaütöttek...

Építkezés

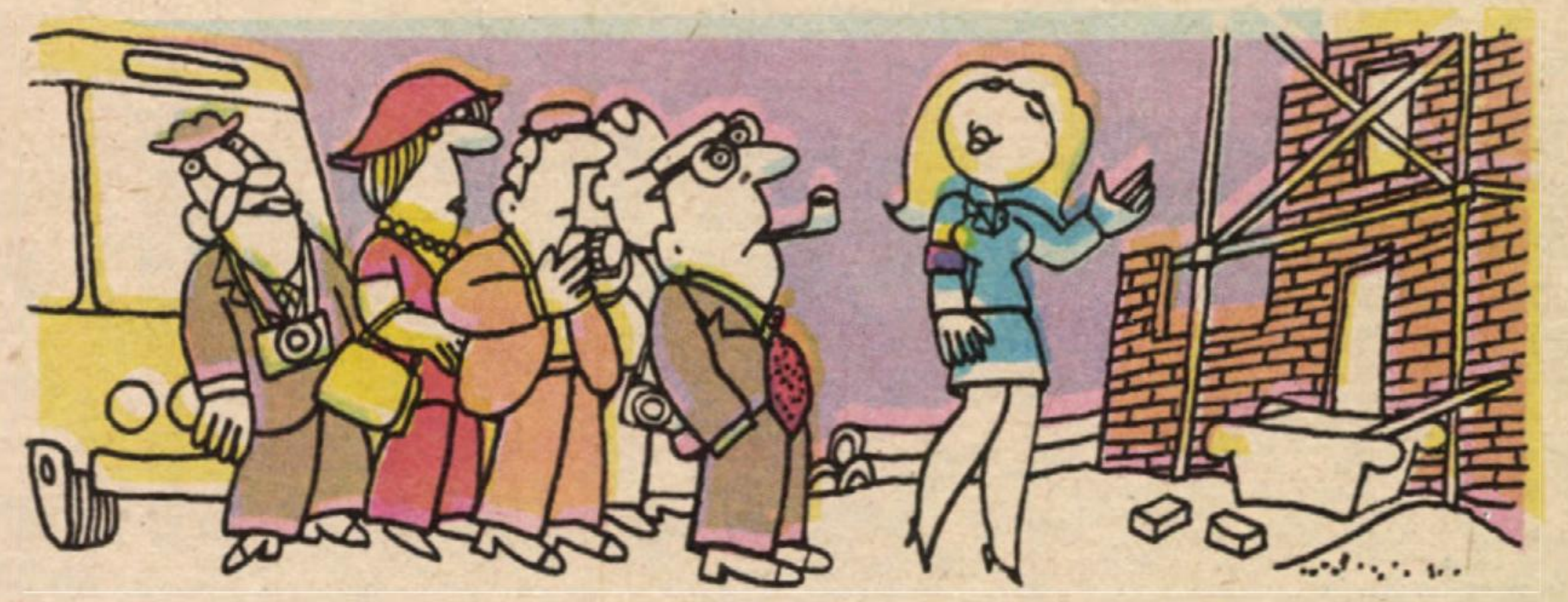

A busz megállt a tér közepén. A kis idegenvezető hölgy végtelenül csinos volt. Hét nyelven beszélt. Hogy minden külföldi vendég megértse. Erre főként a szomszédból érkezett turisták miatt volt szükség. A tengerentúliak többsége miatt magyarul is beszélhetett volna.

— Vessünk egy pillantást erre a házra — mondta. — Végtelenül érdekes épület. A határidőt jelző tábláról láthatjuk, hogy a tatarozás több mint ezer éve folyik és hol van még a vége. Kérem, gondolják csak meg, a lakók még sosem mondhatták, hogy végre teljesen elkészültünk, most már minden sima. Az építésvezetők változatos névsora külön tanulmány.

— Na nézd csak — mondta egy turista —, micsoda fura nevek a lista elején...

— Az első hét építőmester Etelközből szakadt ide nyugatra — magyarázta az idegenvezető.

— Jesszuskám — kiáltotta egy kanadai vendég még tűrhető tiszaháti tájszólással —, ez már akkor divat volt?

— Az első hét építőmester talált itt egy kuckót, hát fogta magát és beköltözött.

— Ezt is ismerjük — mondta egy nyugatnémet turista. — Mint Aranka néniék negyvenöt tavaszán.

— Maga a kuckó nem volt valami híres, de hát ezek úgyis csak aludni jártak haza. Napközben örökké szomszédoltak, lovagoltak, verekedtek. Végül aztán külföldről kellett pallérokat hívni. Elképzelhetik, micsoda zűr támadt ebből.

— Világos — mondta egy angol turista. — A vendégmunkásokkal mindig baj van.

— Később sem ment simán az építkezés — folytatta az idegenvezető. — Álltak a kőművesek az állványon, egyik kezükben malteroskanál, a másikban kard.

— Szép, patétikus póz lehetett — mondta az egyik turista.

— Patétikusnak patétikus volt, csak nem mindig célravezető. A nagy felfordulásban előfordult, hogy a karddal építettek és a malteroskanállal harcoltak. Volt idő, hogy hármas társbérletté kellett leválasztani a lakást. Első emeleten a török, harmadikon a német, köztük a magyar. Elképzelhetik, volt mit tatarozni ilyen vircsaft után. Főleg, hogy később sem ment simán az építkezés. „Mit raktak reggelig, ledülött estvére, mit raktak estvélig, ledülött reggelre.” Volt, hogy magától indult meg a föld, volt, hogy csak úgy kicsúszott a pallér lába alól. Tulajdonképpen csak egy dolog volt állandó. Tessék nézni, egy jókedvű építész ki is írta a falra. Oda, a két belövés közé. „Tatarozás alatt a Duna zavartalanul folyik.”

— Érdekesek a felsőbb emeletek is — mondta az egyik turista. — Egy nagyüzem, egy vadászlak, egy lakótelep, egy luxusvilla...

— Ezek pillanatnyi ízlésáramlatok — magyarázta az idegenvezető. — A kőműves szaladgál egyik háztól a másikhoz és automatikusan is azt építi, amiért legjobban fizetik.

— Pardon — szólt közbe egy pikírt turista. — Ki dolgozik, amíg a kőműves szaladgál?

— Hááát... nagydiákok... kiskatonák...

— A csudát — hüledezett a vendég. — Ez egészen sajátos berendezkedés. Hiszen a katona dolga nem az, hogy építkezzen...

— Ez elhatározás kérdése — mondta az idegenvezető. — Tetszik tudni, mi azt tartjuk, hogy jobb, ha a katona építkezik, mint, ha a kőműves harcol. És tudják kérem, mi az egészben a legérdekesebb? Hogy mindennek ellenére egészen lakályos ez a mi házunk. Nem igaz?

A turisták bólogattak és azt dünnyögték:

— Nekünk legyen mondva...

Peterdi Pál

FONTOS EMBER

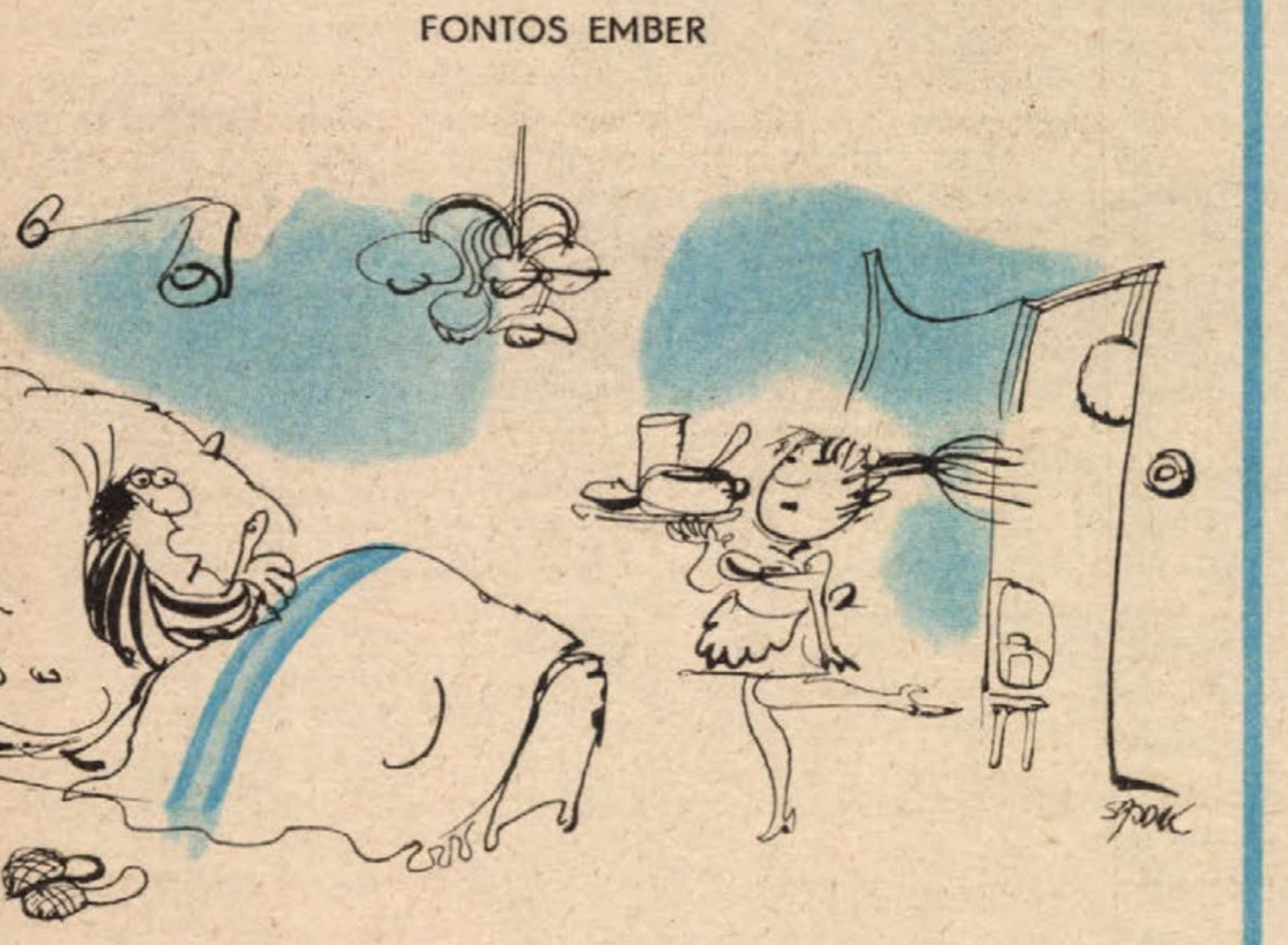

– Gyorsan nyisd ki a rádiót, hátha leállt az üzem, mert beteg vagyok!

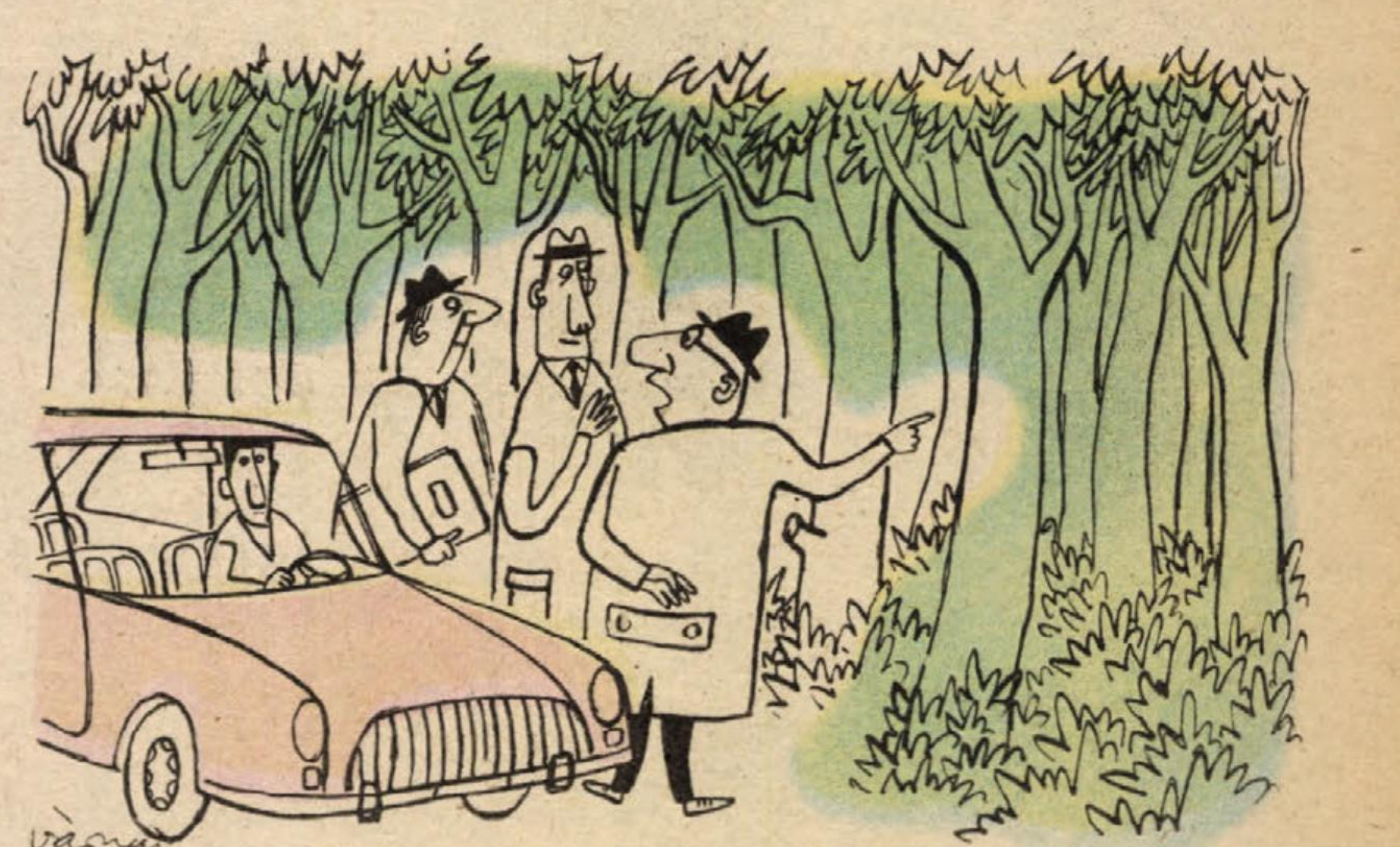

– Ide építjük fel a természetvédelmi központ kutató intézetének épületeit.

MINI TARZAN

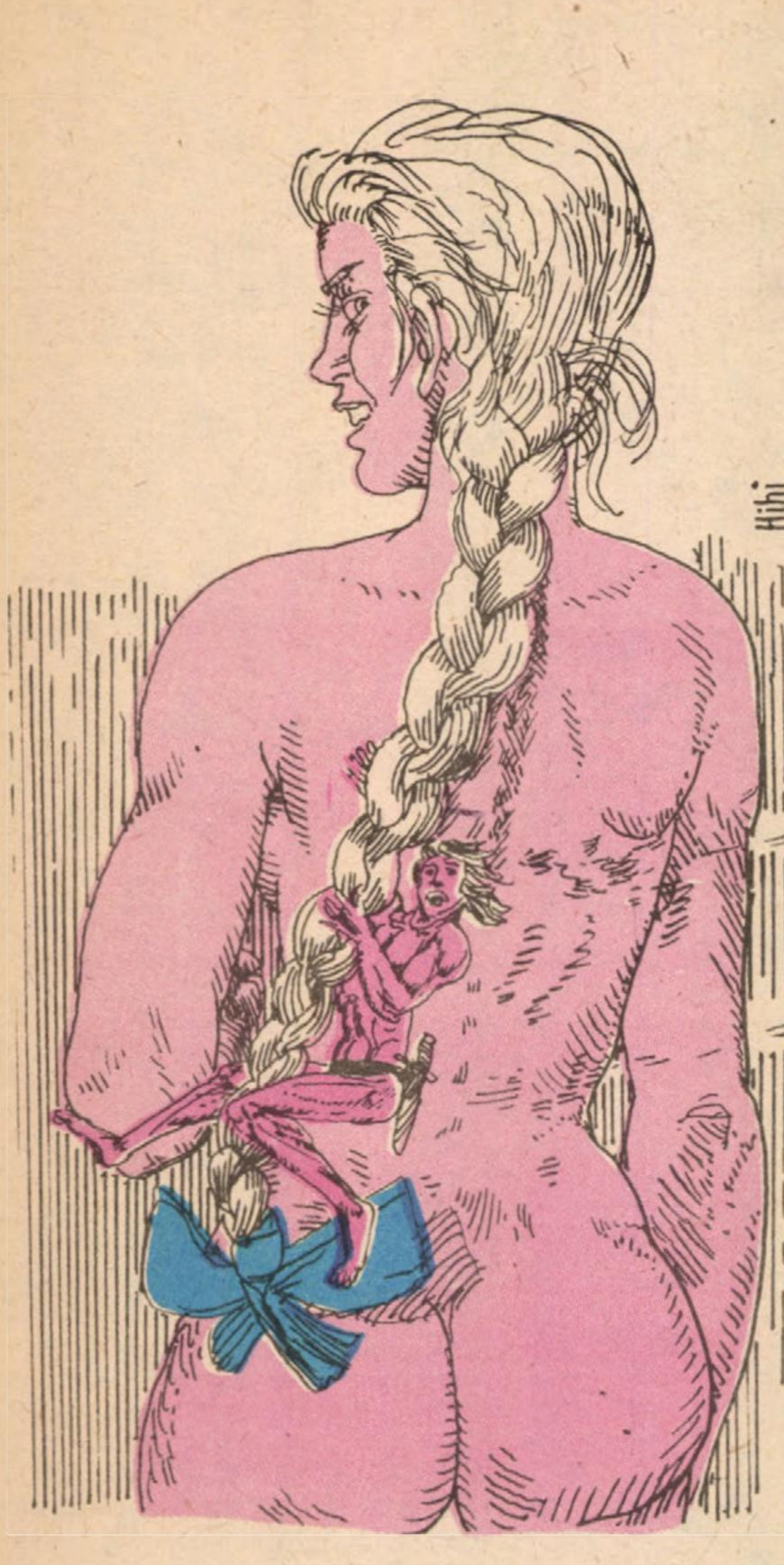

OLVASÓLÁMPA – MODERN LAKÁSOKBAN

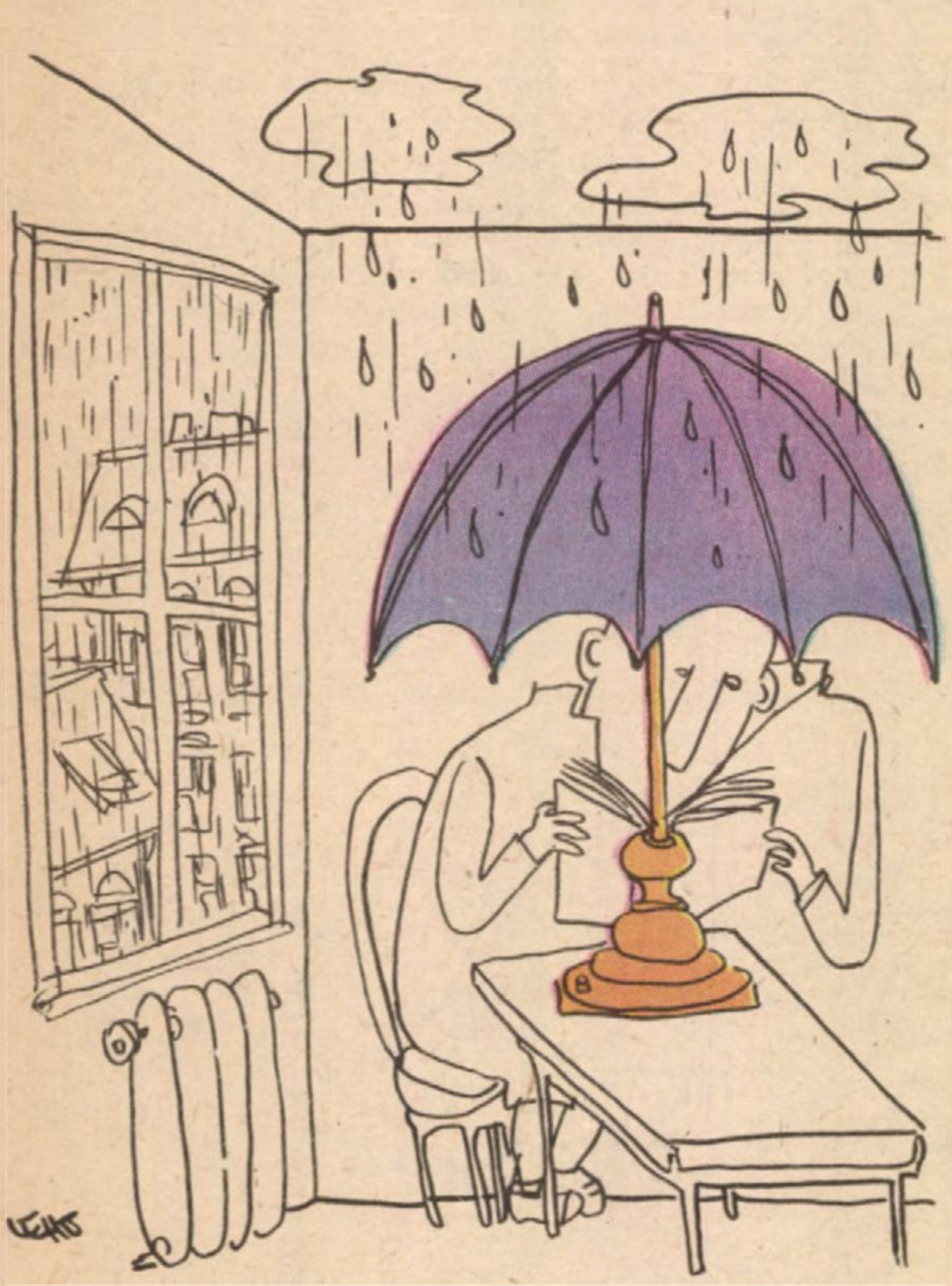

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Vadnyugaton találkozik két cowboy.

— De fenn hordod az orrod, Jack — mondja az egyik.

— Tegnap rádlőttem egy egész tárat, és még csak meg sem fordultál!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Tárgyalóteremben a bíró a vádlotthoz, egy sofőrhöz fordul:

— A közlekedési rendőr azzal vádolja önt, hogy nevetségessé tette őt.

— Nem akarttal tettem, higgye el, bíró úr. Csak a biztos úr olyan sokáig és olyan unalmasan prédikált nekem a közlekedési morálról, mintha csak a feleségemet hallottam volna. Egy pillanatra megfeledkeztem magamról, és azt mondtam: „Igen, hogyne, drágám." Ennyi volt az egész.

MI LESZ VELED FÖLDECSKE?

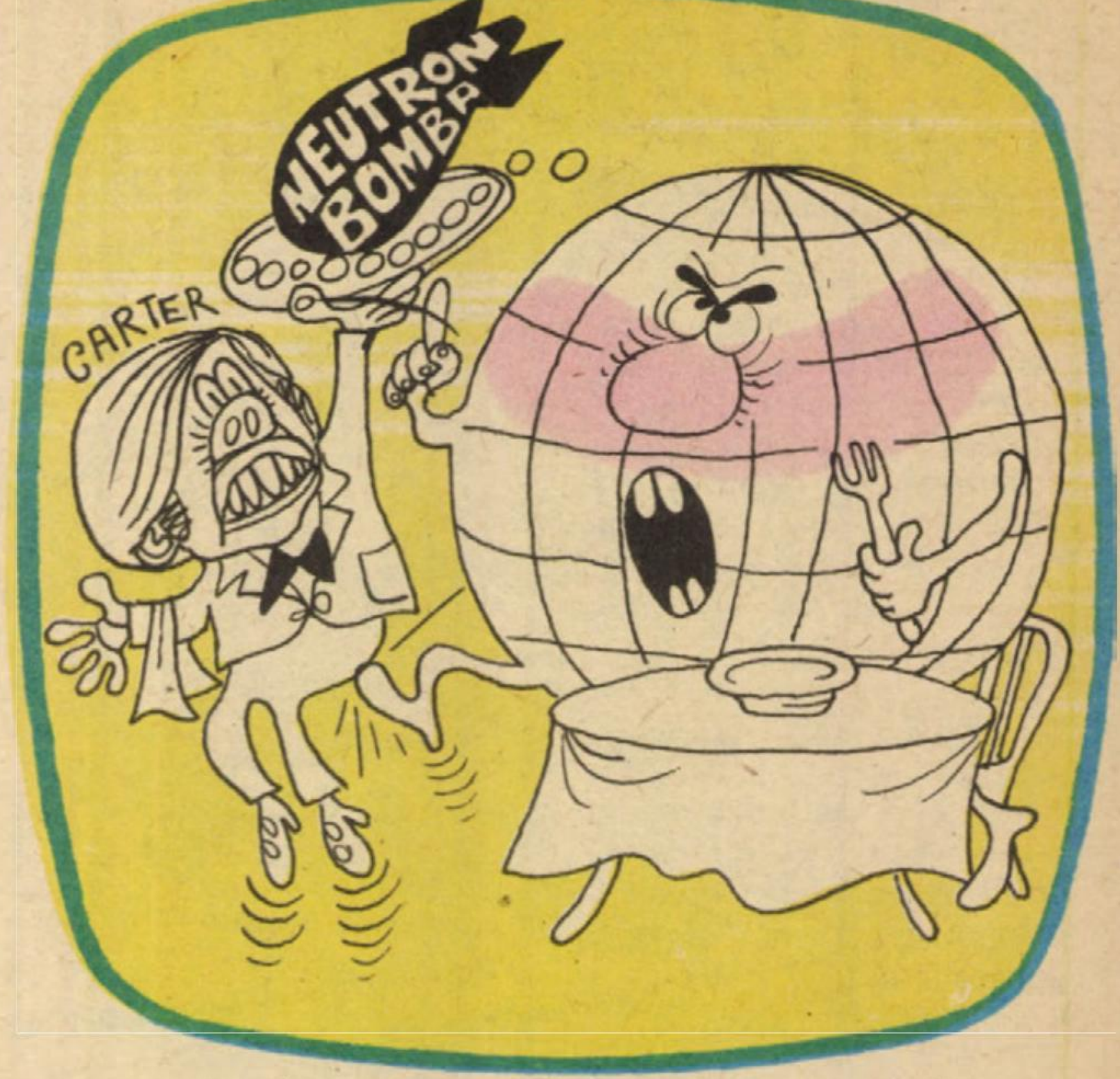

– Ezt maga nem fogja velem megetetni!

Levélváltás az éttermek előteréről

Kedves Szerkesztő úr!

Nagyon igaz és hiteles cikket olvastam a Népszabadságban, „Az éttermek hátterében" címmel, a vendéglátóiparban dolgozó segédmunkások (mosogatók, takarítók, árumozgatók, konyhai előkészítők és a többiek) munkakörülményeiről. Nélkülözhetetlen feladatokat látnak el, a munka piszkosabb és nehezebb része jut rájuk. Az „éttermek hátterében", 14 ezer 500 segédmunkás élet- és munkakörülményei, — a vizsgált 37 vendéglátóipari vállalatnál —, nemcsak rosszak és nehezek, hanem havi átlagjövedelmük 15—20 százalékkal alacsonyabb, mint a többi fizikai dolgozóé. A ki- és belépők száma Budapesten és néhány megyében meghaladja a száz százalékot, másutt 40—60 százalék. Az éttermek, vendéglők segédmunkásainak egynegyedeegyötöde rendszeresen hiányzik, a cikk szerint a többieknek kell a hiányzók munkáját is elvégezni. Az kimaradt a cikkből, hogy főleg nekünk pincéreknek kell a segédmunkákat végeznünk. Mi történne, ha Ön egyszer már az éttermek előterében dolgozó felszolgálók helyzetével is foglalkozna?

Kedves Olvasónk!

Semmi sem történne, sajnos! Éppen eleget írtam én már erről a témáról (és mások is!) például a borravalóról, amire minden érdekelt fél, enyhén szólva, allergiás. A vendég azért, mert adnia kell, hiszen tudja, hogy a felszolgálók fix fizetése alacsony; a pincér azért, mert el kell fogadnia, hiszen ő még inkább tudja, hogy milyen kevés a fixe; a vendéglátóipar pedig azért, mert — még a kezdetben — éppen ő állapította meg azt a bizonyos fixet, különös tekintettel arra, hogy a vendég úgyis ad borravalót. Most nem a borravaló az ügy, hanem az, hogy ha a háttérben dolgozó segédmunkások eltűnnek, számuk megfogyatkozik (még jó, ha csak állandóan cserélődik!), akkor erre a sorsra jut az éttermek *előtere* is. Engem ugyanis gyötör az aggodalom, vajon mi lesz abból a vendéglátóipari szakmunkásból, aki akár érettségivel, akár anélkül „kitanulta" a szakmát, olyan elszánt volt, hogy egy egész életre vállalta a nehéz tálcák, tányérok, evőeszközök cipelését, és a napi nem tudom hány kilométert és lépcsőt a konyhától a vendégig és vissza?

A pincérek, akiket évek óta törzsvendég minőségemben közelebbről is ismerek, olyan diszkrétek, hogy nem árulták el, miért öltenek magukra időnként a felszolgáló ruhájuk szép bordó kabátja helyett fehér pincérkabátot (a fekete nadrág marad!). Aztán egy óvatlan pillanatban a kulisszák mögé nézve — stílusosan szólva — az éttermek hátterében — megláttam a fehérkabátosokat mosogatni, törülgetni és az evőeszközöket tisztítani. Az idősebbek zokszó nélkül végezték a segédmunkát, de ismerek olyan szakközépiskolát végzett fiatalokat, akik máris olyan szakmák felé kacsingatnak, ahol nem szorítja őket a kényszerűség (és a főnökség) mosogatásra és más segédmunkára. Amit egyáltalán nem becsülnek le, de nem azért tanultak, hogy segédmunkások legyenek.

Ezek a tapasztalatok engem további következtetésre késztetnek. Ha nincs segédmunkás, helyébe lép a felszolgáló, ezzel csökken a pincérek száma. A hiányzó pincéreket, mint arra felfigyeltem, időlegesen pótolja egy-két étteremvezető, esetleg beugrik az étterem igazgatója is — kisegíteni. De mi lesz, ha már az utánpótlásnak ez a módja sem old meg semmit? Az lesz, hogy fentről, a kerületi vendéglátóipari központból kirendelik vagy berendelik a tisztviselőket, előadókat, osztályvezetőket és talán a főosztályvezetőket is, hogy legyen elég felszolgáló az éttermekben. És a központban egyedül marad és igazgat az igazgató, ami valljuk be, egyáltalán nem válik se neki, se a vendéglátóiparnak, se a vendégeknek túlzott előnyére.

Néhány héttel ezelőtt egy üveg sör árát az addigi 13 forint helyett 20 forintra emelték az I. osztályú éttermek előterében. Minden előzetes bejelentés nélkül. Gondolom, ugyanilyen csendben kellene rendezni mindent — vagyis a segédmunkásokat megfelelően fizetni — az éttermek hátterében is. Akkor nem lenne százszázalékos fluktuáció az étteremi segédmunkásoknál, a pincérnek nem kellene a felszolgálás után (közben vagy mellett!) mosogatni, a kerületi vendéglátóipari központok dolgozói maradhatnának a helyükön, az igazgatójuknak nem kellene magányosan igazgatni.

Földes György

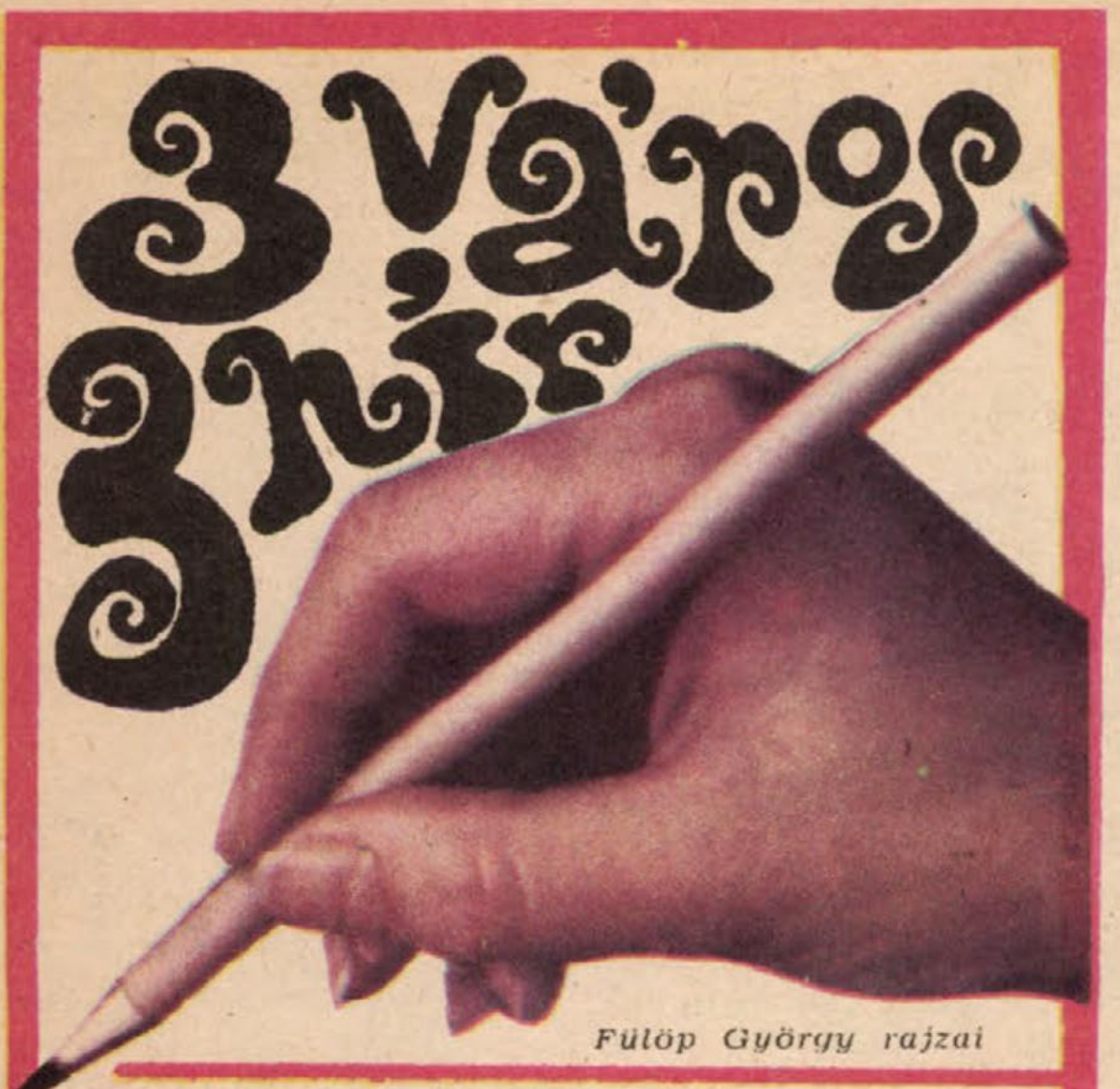

Fülöp György rajzai

Dohányközpont Debrecen

Közelebb a termelőkhöz • Előny

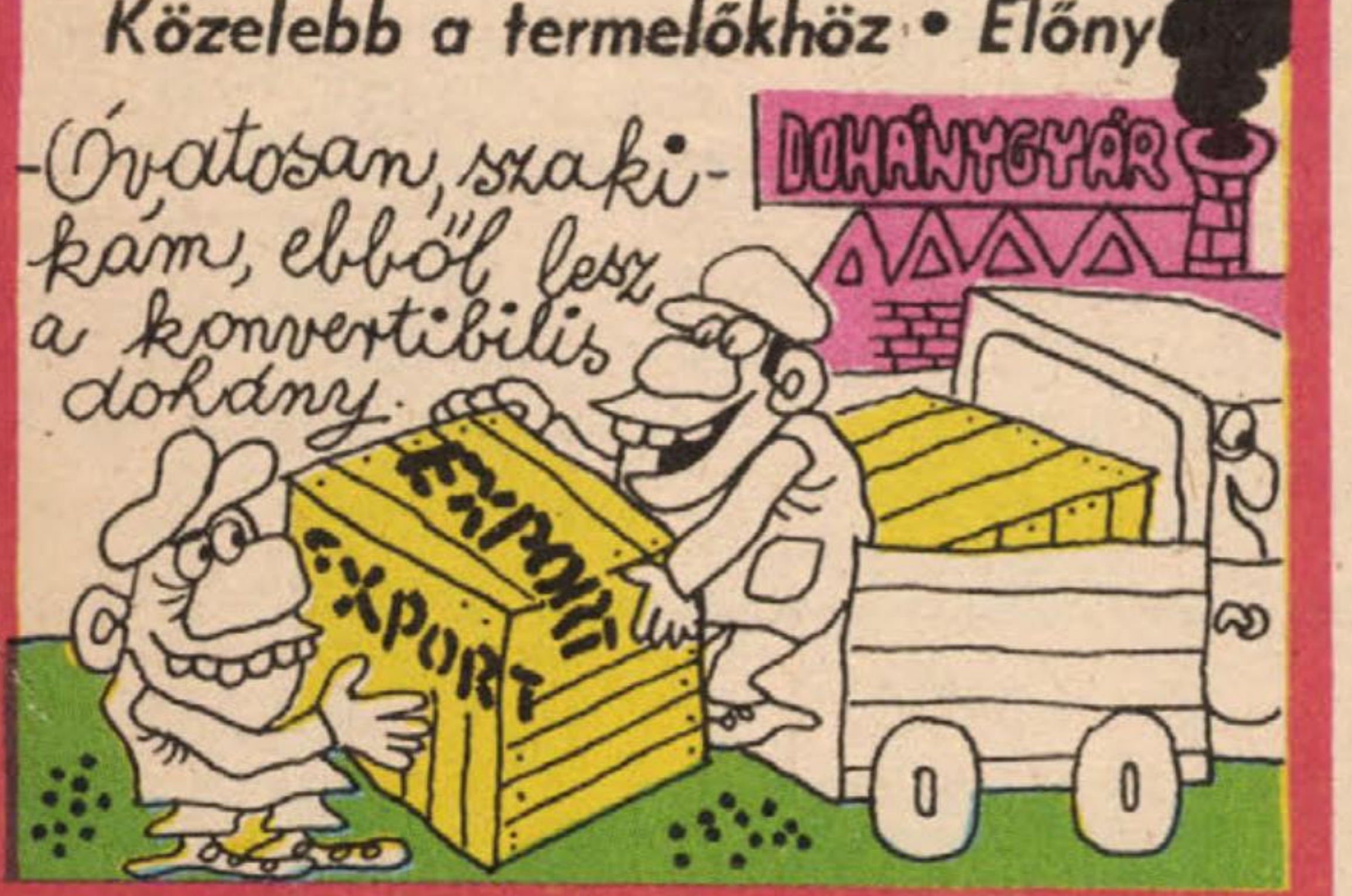
DOHÁNYGYÁR
-Óvatosan, szakikám, ebből lesz a konvertibilis dohány.
EXPORT
EXPORT

MISKOLCON

ÉTELGYÁRAT ÉPÍTENEK

NAPONTA HÚSZEZER ADAGOT KÉSZÍT

Jelentős állami támogatást kapott a miskolci vendéglátó vállalat. Az összeg-

gyermekélelmezésnek, az üzemeknek adják át. A tervek szerint

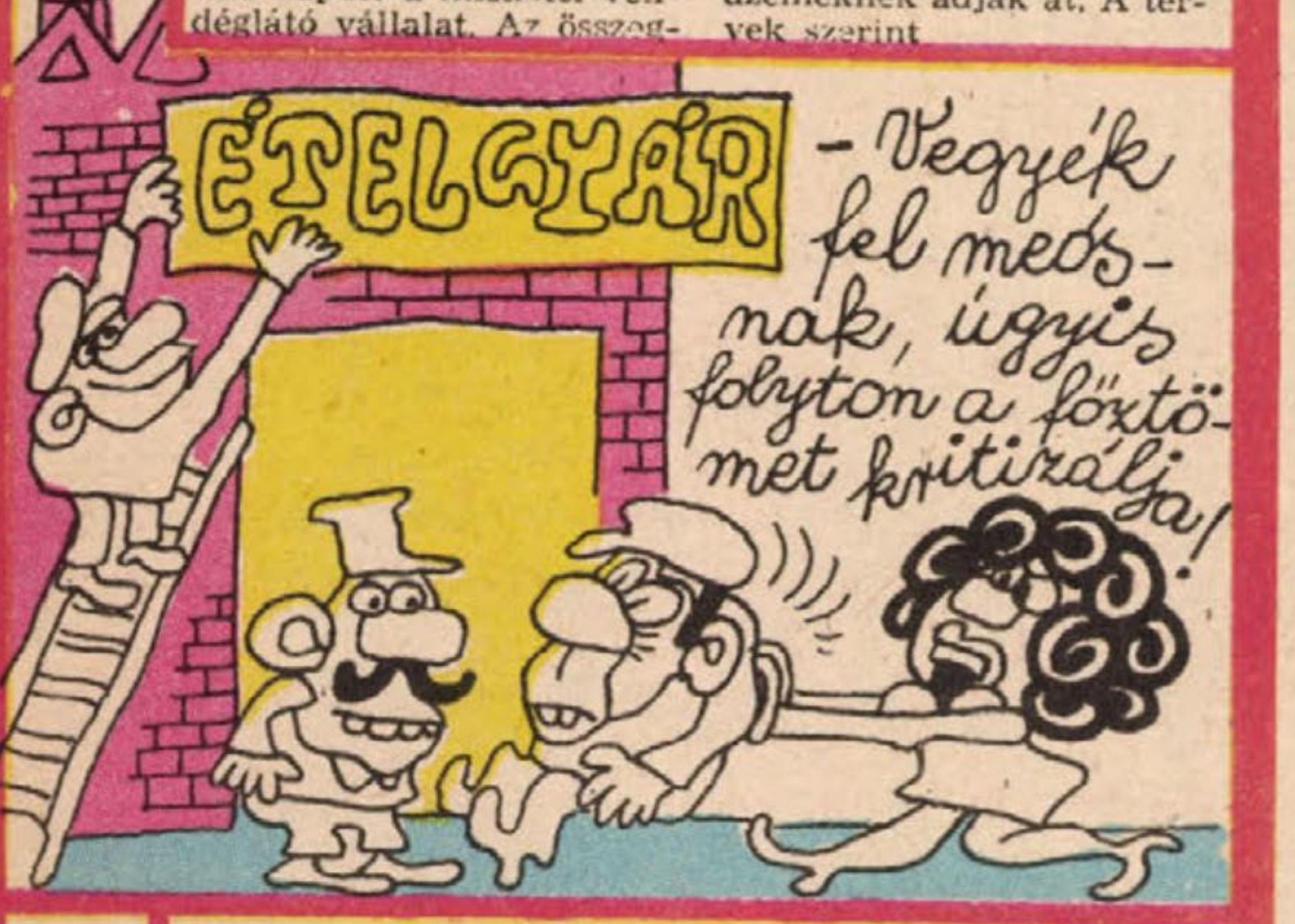
ÉTELGYÁR
- Vegyék fel medósnak, úgyis folyton a főztömet kritizálja!

BEVÁLT A SZEGEDI KÍSÉRLET

Zajtalan szövöde

FOLYAMATOSAN SZERELIK

A BERENDEZÉSEKET

A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat újszegedi szövőgyárában eldőlt két

szinte az első perctől kezdve kihasználják. A gépekkel folytatott kí-

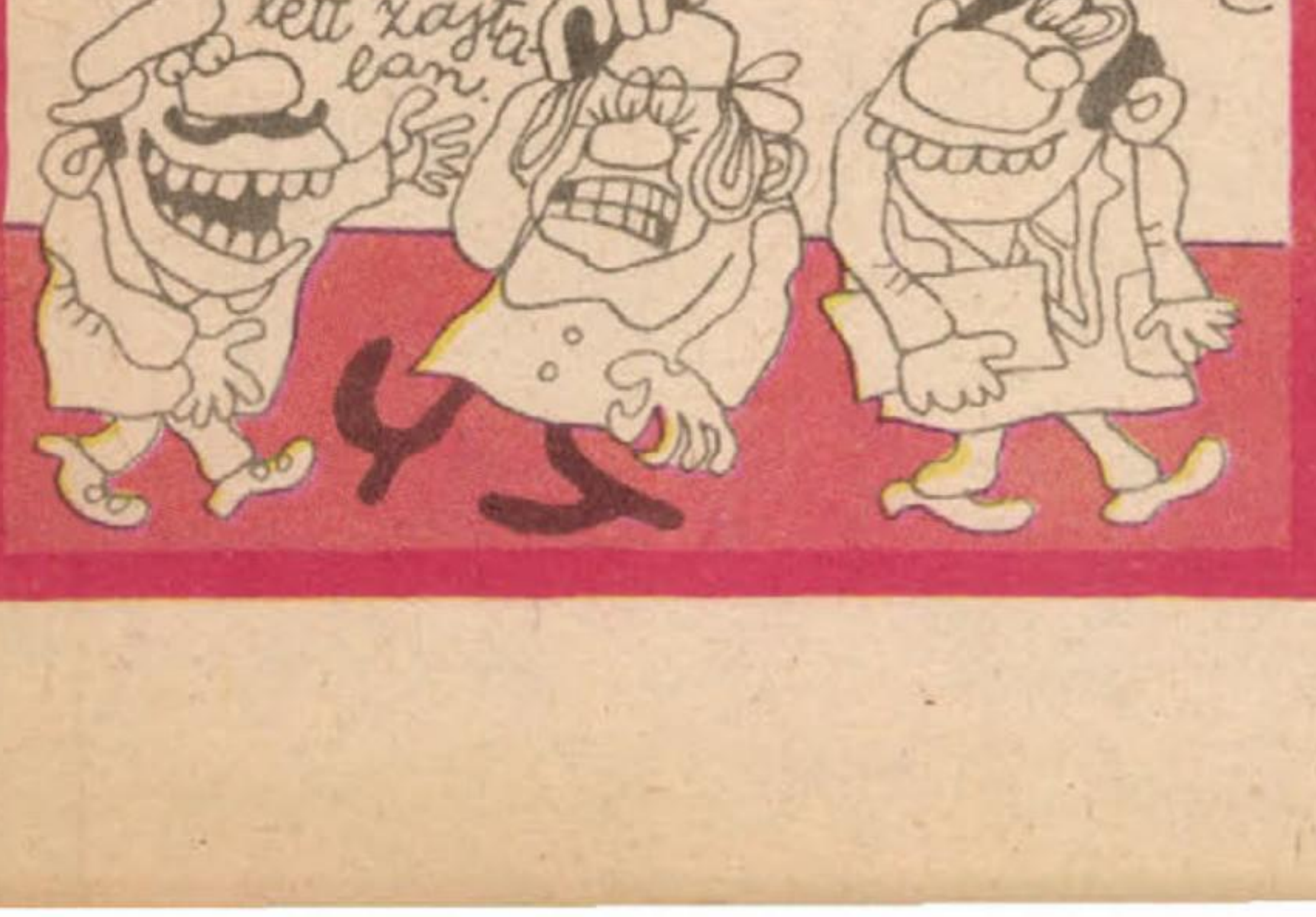
Nyugodjék meg, Szabó néni! Nem maga süketült meg, a szövöde lett zajtalan.

ÉBER NYELVOR

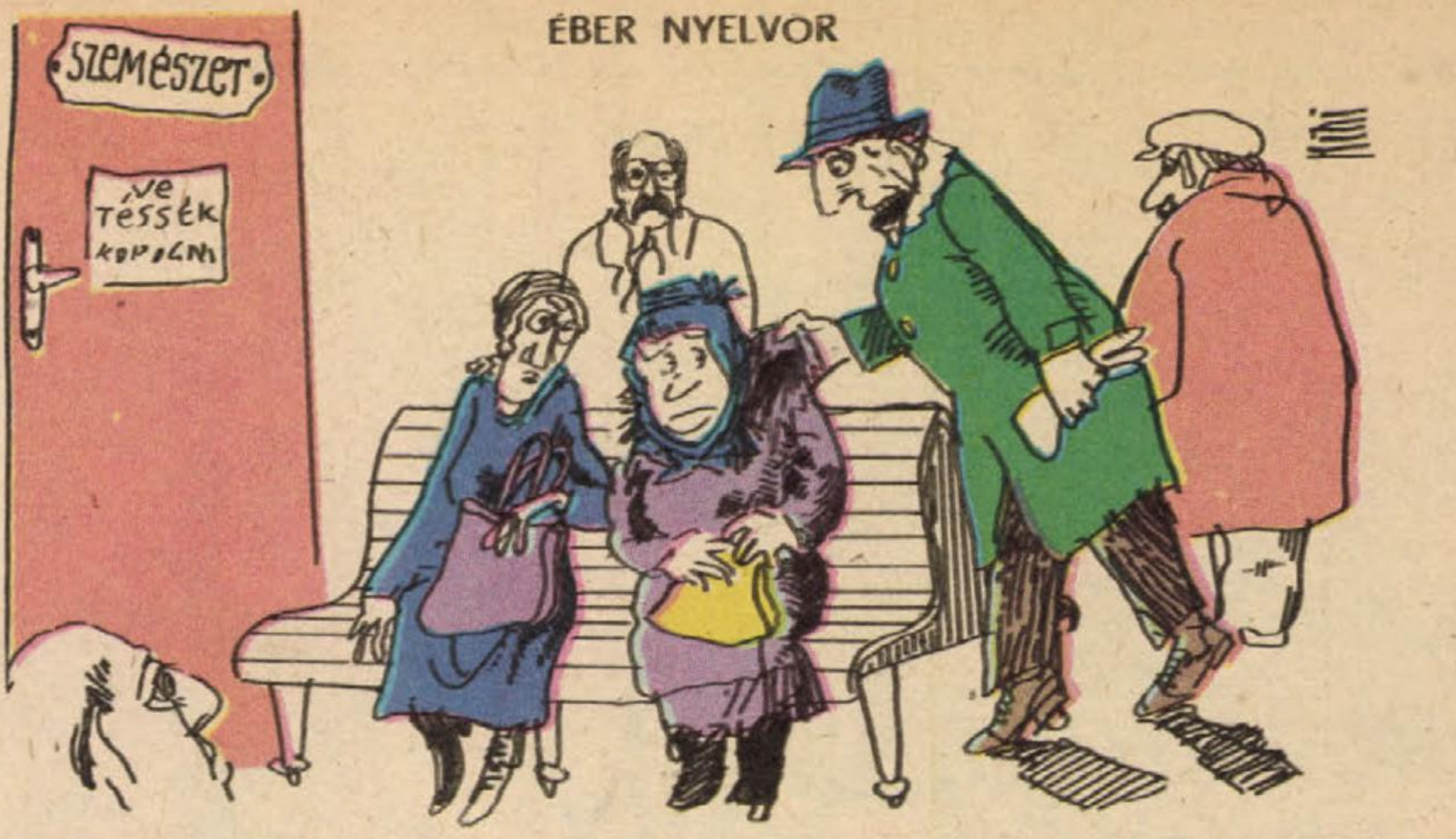

– A néni mondta a „hályog"-ot jé-vel?!

AGGÁLYOSKODOM

A fene egyen meg engem, hogy semminek sem tudok úgy örülni, ahogy kellene. Olvasom például, hogy belkereskedelmi törvény készül, amelyben — sok más között — törvényesen is fellépnek a „csúszópénz" felkínálása és elfogadása ellen.

Felléptünk már a borravaló ellen. Máskor a „hálapénz" ellen. Most — nyomatékosan — a „csúszópénz" ellen. Jó, de mi lesz helyette?

Ha *áru* lesz helyette, százat adok az egyhez, hogy nem lesz csúszópénz!

Ha nem lesz áru helyette, ha továbbra is lesznek hiányzó kurrens cikkek, akkor se lesz ezentúl „csúszópénz", mert az tilos! Mi lesz helyette?

Lesz mondjuk hipp-hopp pénz. Hipp-hopp pénzt szabad adni, csak csúszópénzt nem.

Mi az a hipp-hopp pénz? Az ember bemegy egy boltba és azt kérdi:

— Kaphatnék egy piros fürdőkádat?

Erre az eladó azt kérdi:

— Hogyan kéri? Hipp-hopp, vagy ráér félév múlva?

— Hipp-hopp — feleli erre a vevő és ez azt jelenti, hogy szán rá egy kis pénzt, hipp-hopp.

Csúszópénz bizonyosan nem lesz ezután, ha a törvény nem engedi. Esetleg nyelvtan-pénz lesz, a nyelvtanpénz ellen nem léptünk fel. A nyelvtan-pénzt azt jelenti majd, hogy ragozunk:

Én adok neked, ha *te* ezért adsz nekem egy valamit, amit *ő* — ragozás nélkül — nem kap. Ha *ti nekünk, mi nektek*...

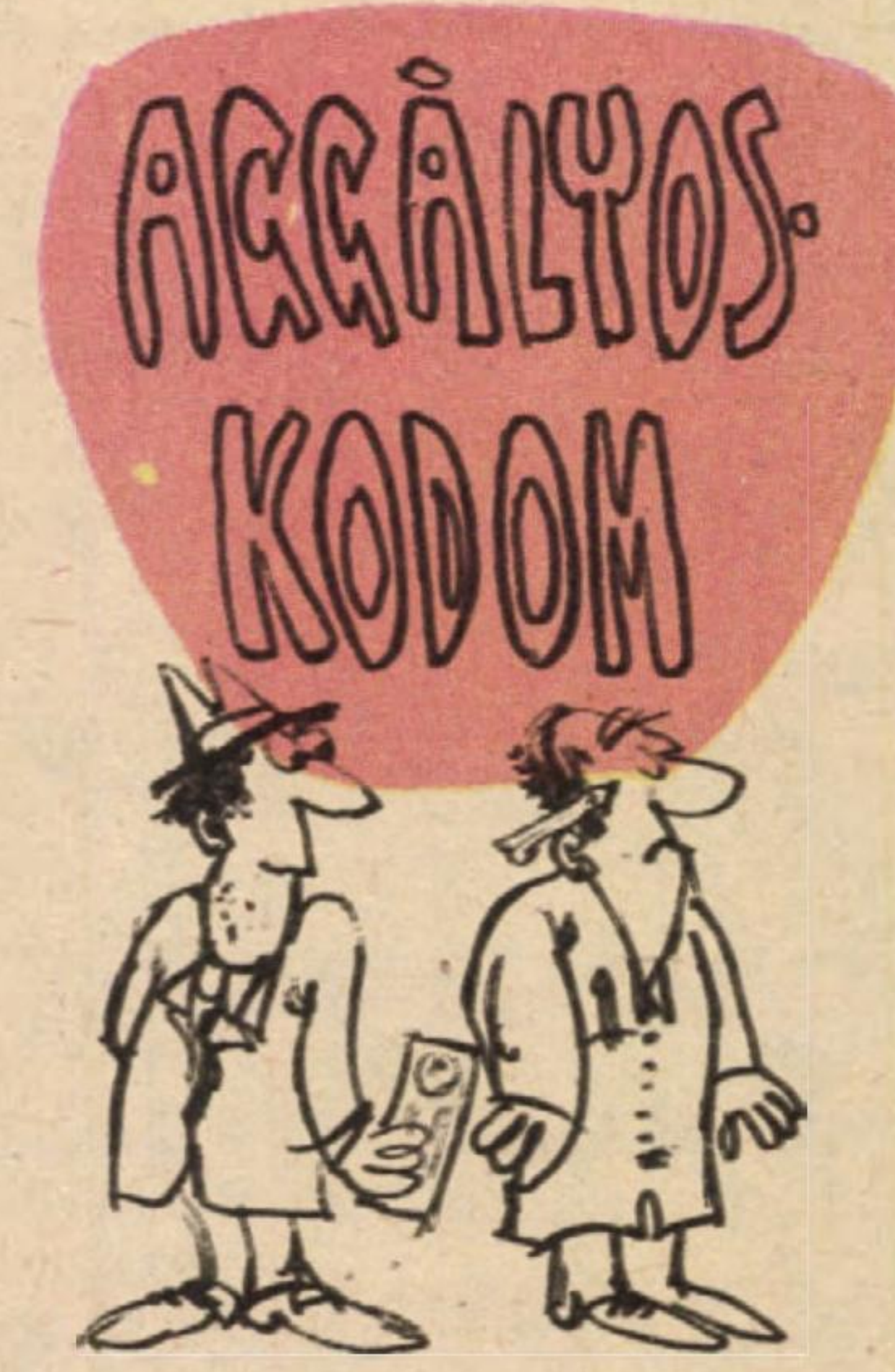

— Tudok egy ismerős nyelvtanárt — ajánlják majd nekem —, ...aki ötven zsák cementet ad, ha szépen fogalmazol. Keressed meg, és mondd neki, hogy Pázmány Péter küldött.

Csúszópénzre ne is számítson többé senki. Nincsen kizárva, hogy lesz kerekecske gombocska, erre szalad a bankócska, de csúszópénz nem lesz.

Kerekecske gombocska viszont mindaddig lesz, amíg hiányzó árucikkek lesznek.

Tettem egy kísérletet a minap. Egy közértben félrevontam egy eladót, s azt mondtam neki:

— Nagyon hálás lennék, ha adna nekem két doboz szardíniát és egy üveg baracklekvárt.

Azzal egy húszforintost nyomtam a zsebébe.

A kereskedő úgy nézett rám, mint egy félbolondra, majd értelem gyulladt a szemében és a raktárból kihozott két kiló banánt, amely különben nem volt a boltban. Helyesen így következtetett: „Csúszópénzt nem adnak olyasmiért, ami a pulton van. A pofa nyilván olyasmit kér, amit nem lát."

Ez a csúszópénz logikája. A második következtetés:

Ha minden van a pulton, egyvalami nem lesz a boltban: csúszópénz.

Addig viszont a törvény minden szigorával kell eljárni a csúszópénz ellen.

Eddig sem volt szabad csúszópénzt kínálni és elfogadni. Mivel lesz ezután nagyobb a büntetés?

Szerintem az lesz: akit rajtakapnak, hogy csúszópénzt fogadott el, az büntetésből három hónapig nem kaphat hipp-hoppot!

Somogyi Pál

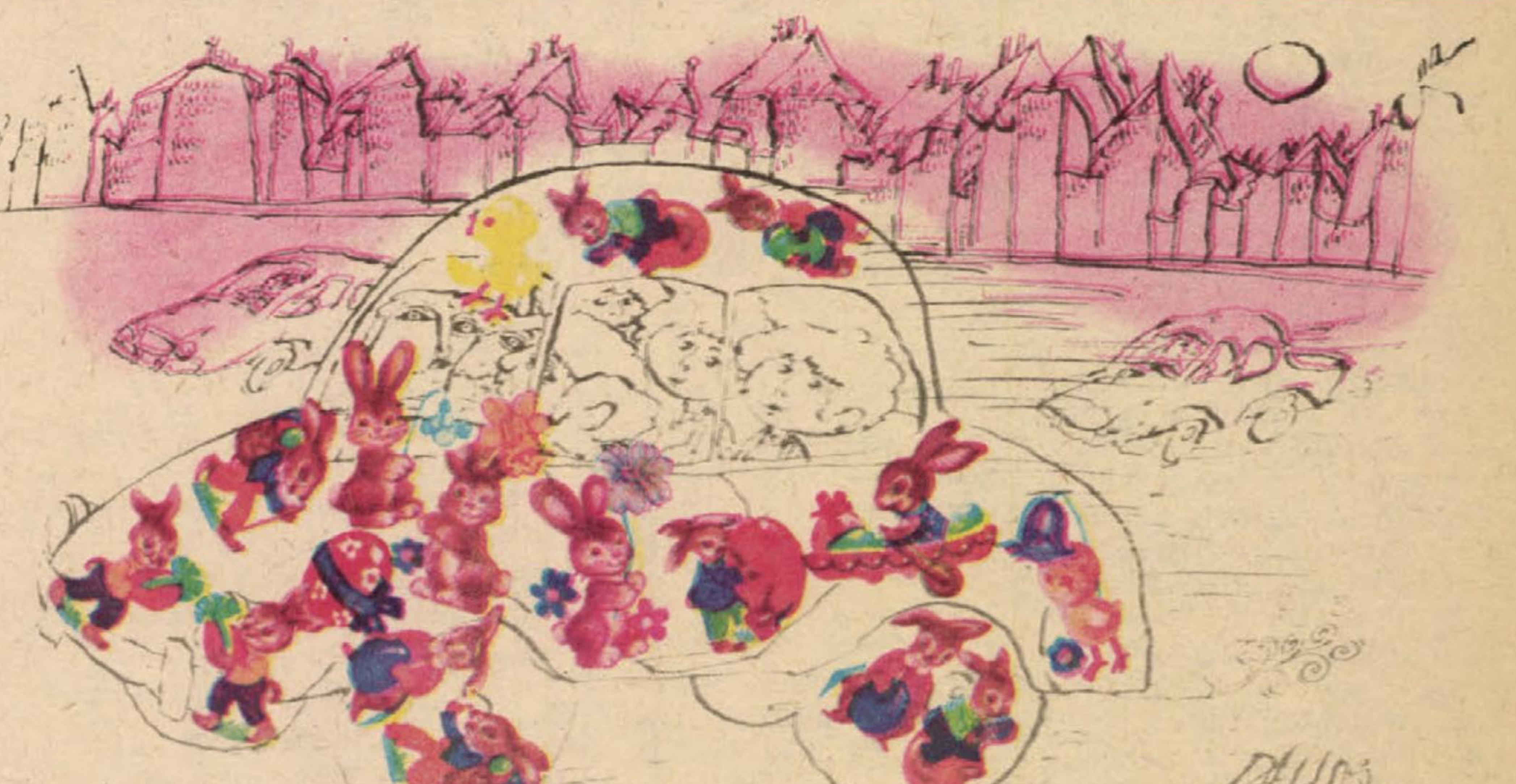

– A gyerekeim húsvétkor teleragasztották matricával és én nem tudom leszedni ezeket...

MARADI MUNKATÁRSAK

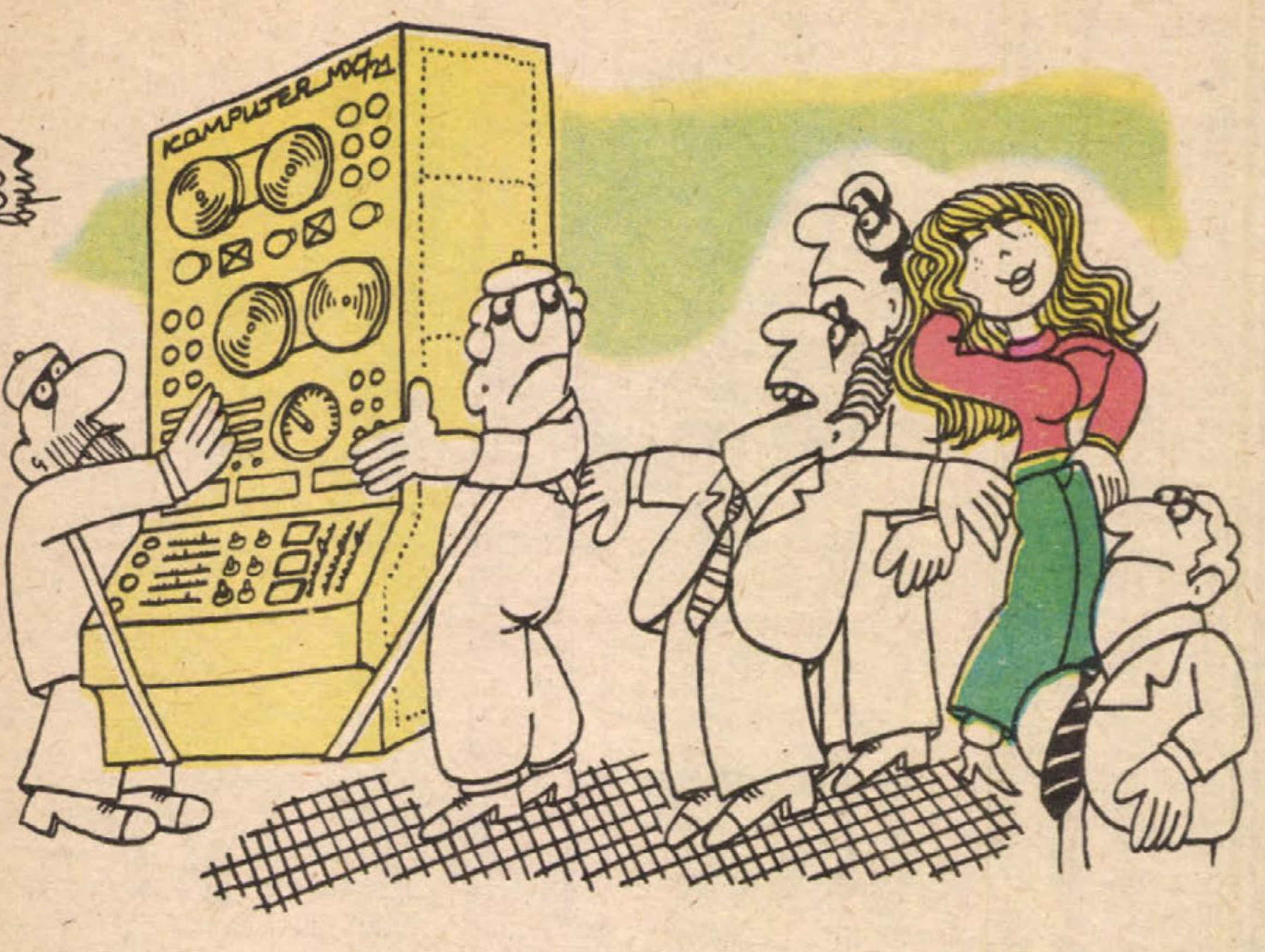

– Nem hagyjuk, hogy Micikét kicseréljék komputerrel!

BÖLCSEK

A Bálinger-féle csodaszemüveg sorozatgyártása körüli zűrzavar adta az ötletet, hogy nézzünk utána egy másik nagyjelentőségű hazai találmány sorsának.

Mi van a bölcsek kövével?!

Felkerestük Sompataki Hugót, a becsületben megőrült feltalálót, egyszoba-vakolatos lakásában, ahol éppen legújabb találmányával, a szeszmentes házifőzésű pálinka előállításával kísérletezett. Kedélyét tekintve egyelőre nem sok sikerrel.

— Nincs szerencsém — mondta nehezen forgó nyelvvel —, képtelen vagyok eltüntetni belőle az alkoholt.

— Találmánya az ötvenes években nagy port vert fel, az egész ország az ön kövéről vitatkozott.

— Valóban, sokat beszéltek róla, de valahogy mégsem jött ki a lépés. Amikor huszonhat évvel ezelőtt hivatalosan bejelentettem, hogy sikerült megoldanom az évezredes rejtélyt, rögtön meggyőztek, inkább gyakoroljak önkritikát.

— Tulajdonképpen mit tud ez a kő?

— Ma már sokat felejtett, de még mindig lehet vele aranyat csinálni, és porrá törve, ostyában bevéve, örök életűek leszünk tőle.

Sompataki reszkető kézzel töltötte újra a poharát, miközben bevallotta, hogy milyen nehezen látta be annak idején: az aranycsinálás burzsoá csökevény.

— Az örök élettel is voltak bajok. Bevezetése a nyugdíjkorhatárt alaposan kiterjesztette volna, épp ezért meggyőztek, hogy várnom kell a sorozatgyártással, amíg a régi világ emberei nyugdíjba mennek.

— De ön a hatvanas években is bejelentette találmányát, akkoriban azok az emberek már nem dolgoztak.

— Akkor arról győztek meg, hogy meg kell várni, míg azok is nyugdíjba mennek, akik az ő helyükre álltak.

— Manapság ez már nem lehet probléma!

— Szerencsére nem. Föl is karolták az ügyemet.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Doktor úr, az utóbbi időben hangokat hallok...

— És mit mondanak önnek?

— Éppen ezért jöttem. Ugyanis rosszul hallok.

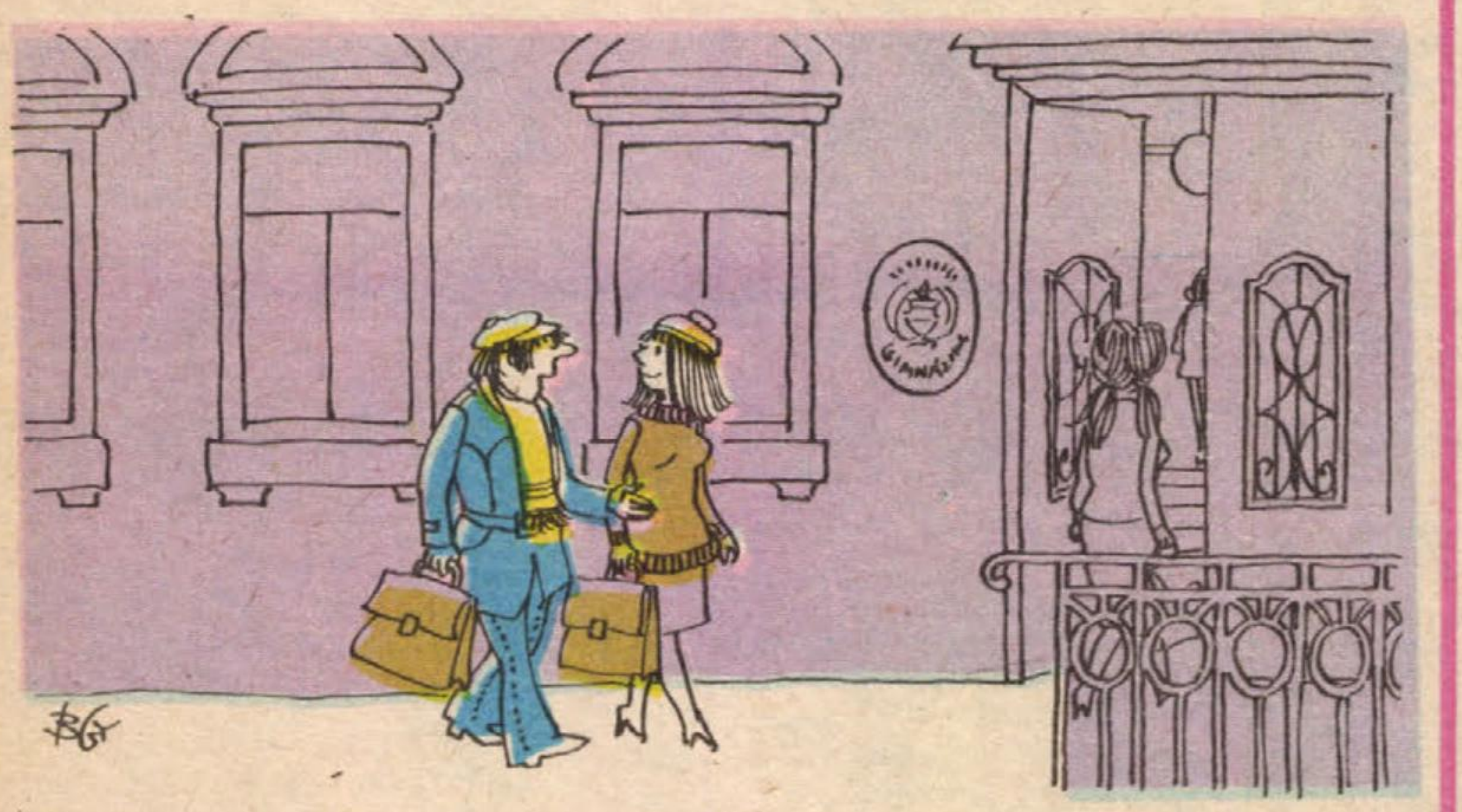

– Azért kíváncsi lennék, hogy hány nem-fiatalt visznek ki a VIT-re.

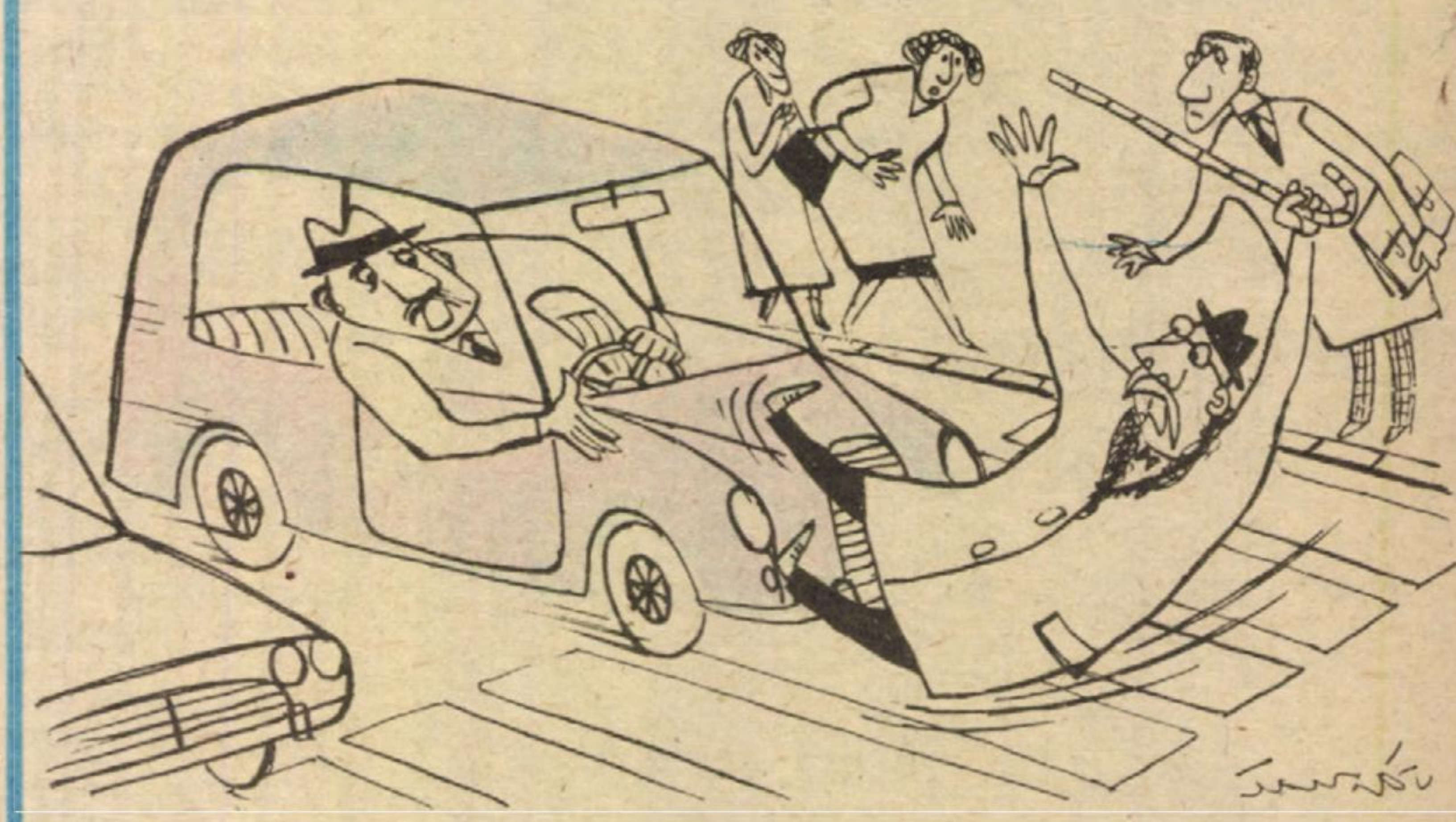

– Mit sápítozik? Én is nyugdíjas vagyok!

ZSÖLLYE

A Vidám Színpadon a „Velencei kékszakáll" délelőtti főpróbája nem mindennapi izgalmak között kezdődött el. Előadás előtt fél órával derült ki, hogy az egyik fontos szerepet játszó Forgács Gábor teljesen berekedt. Már-már úgy látszott, hogy elmarad a főpróba, amikor a darab rendezőjének, Várady Györgynek merész ötlete támadt. Átszaladt a néhány utcával odébb lakó Kishegyi Árpádhoz, Operaházunk kitűnő tenoristájához és kezébe nyomva a darab kottáit, megkérte, hogy azonnal jöjjön át, üljön be a zenekarba és énekelje el Forgács Gábor számait. Ezalatt a fiatal színész majd odafent a színpadon úgy tesz, mintha ő énekelne. Kishegyi gondolkodás nélkül vállalta az „élő szinkron" szerepét és remekül elénekelte Tamássy Zdenkó melódiáit, egyetlen próba nélkül. Ezalatt a színpadon Forgács szorgalmasan tátogott, majd a szünetben elsőként gratulált megmentőjének.

— Köszönöm. Nagyszerű volt. Az ilyen énekest csak csodálni lehet!

Kishegyi rámosolygott kollégájára:

— Kissé túlzásba is vitted a csodálkozást. Többször nyitva maradt ének közben a szád, akkor, amikor én éppen becsuktam!

*

Valamelyik délután megszólalt Rodolfó bűvész telefonja. Vékony gyerekhang jelentkezett a vonal végén.

— Rodolfó bácsi kérem, tessék szíves lenni rajtam segíteni! Nagyon nagy baj történt. Az előbb véletlenül meglöktem a nagymama kedvenc virágvázáját és az darabokra tört. A nagymami mindjárt hazajön és én nagyon ki fogok tőle kapni. Szépen kérem a Rodolfó bácsit, hogy tessék engem ma délutánra eltüntetni!

Rodolfó faggatni kezdte a telefonálót.

— Hogy hívnak?

— Évike!

— Hány éves vagy?

— Hét!

Ekkor Rodolfó megtalálta a megoldást.

— Jó hogy mondod! Hisz akkor te még gyerek vagy és én, sajnos, gyereket nem tudok eltüntetni, csak felnőttet!

A vonal végén kis szipogás hallatszott, majd könyörgő hangon megszólalt ismét Évike:

— Akkor tessék eltüntetni a nagymamát!!!

Rátonyi Róbert

HÚSVÉTI TOJÁSRÁNTOTTA

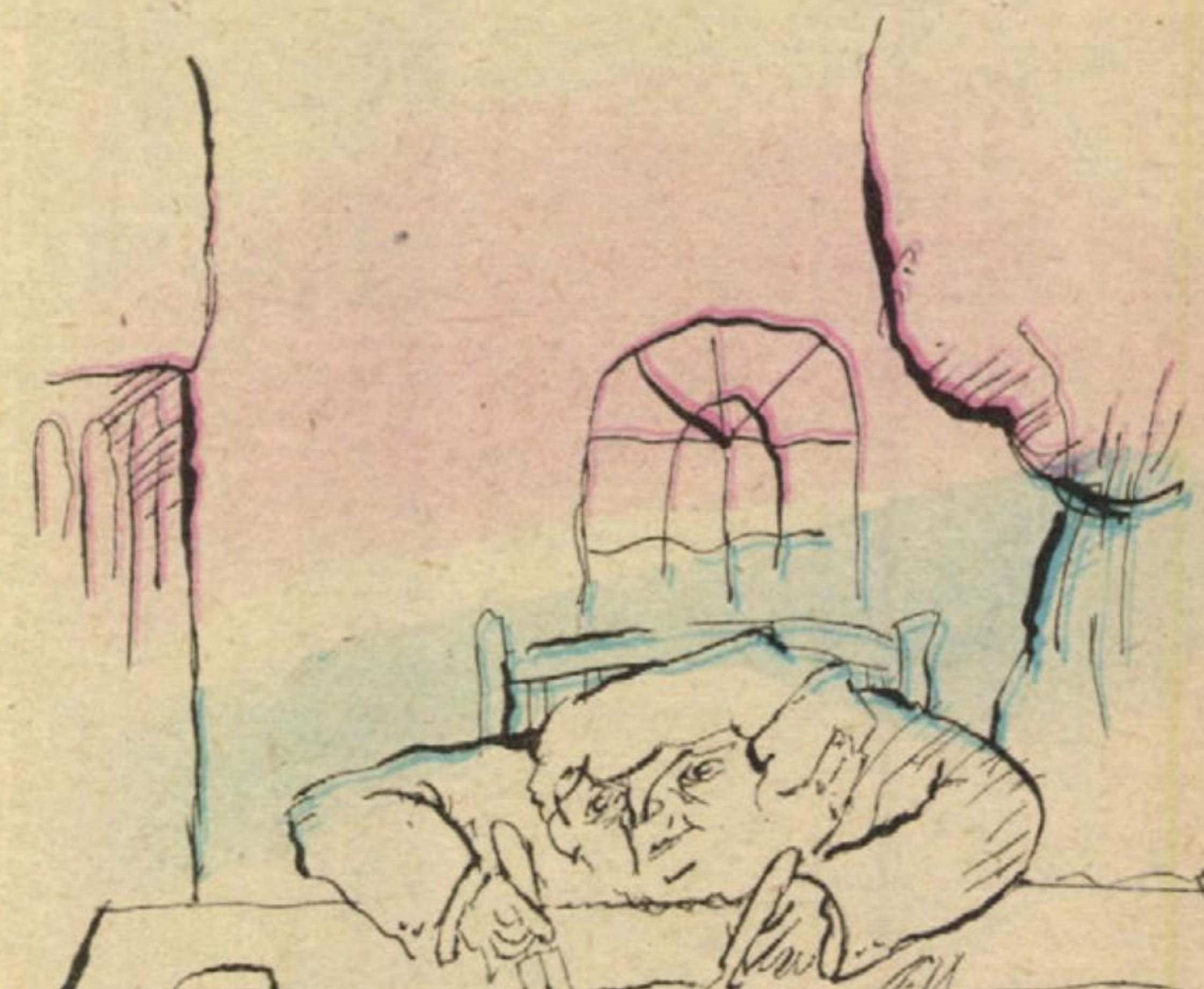

KÖVE

A két láda újságkivágás közül előbányászott néhány szerződés-másolatot, és büszkén mutatta, hogy a hetvenes évek elején milyen komolyan foglalkoztak vele.

— Sajnos, nem tudtunk megegyezni. A Chemomóka vezetői készségesen kísérleteztek a kővel, és még alkalmaztak is volna, ha újításként adom be a találmányomat. Erre viszont nem voltam hajlandó. Ekkor nyilatkoztak a lapoknak, hogy a találmányom komolytalan, és tudományosan megalapozatlan.

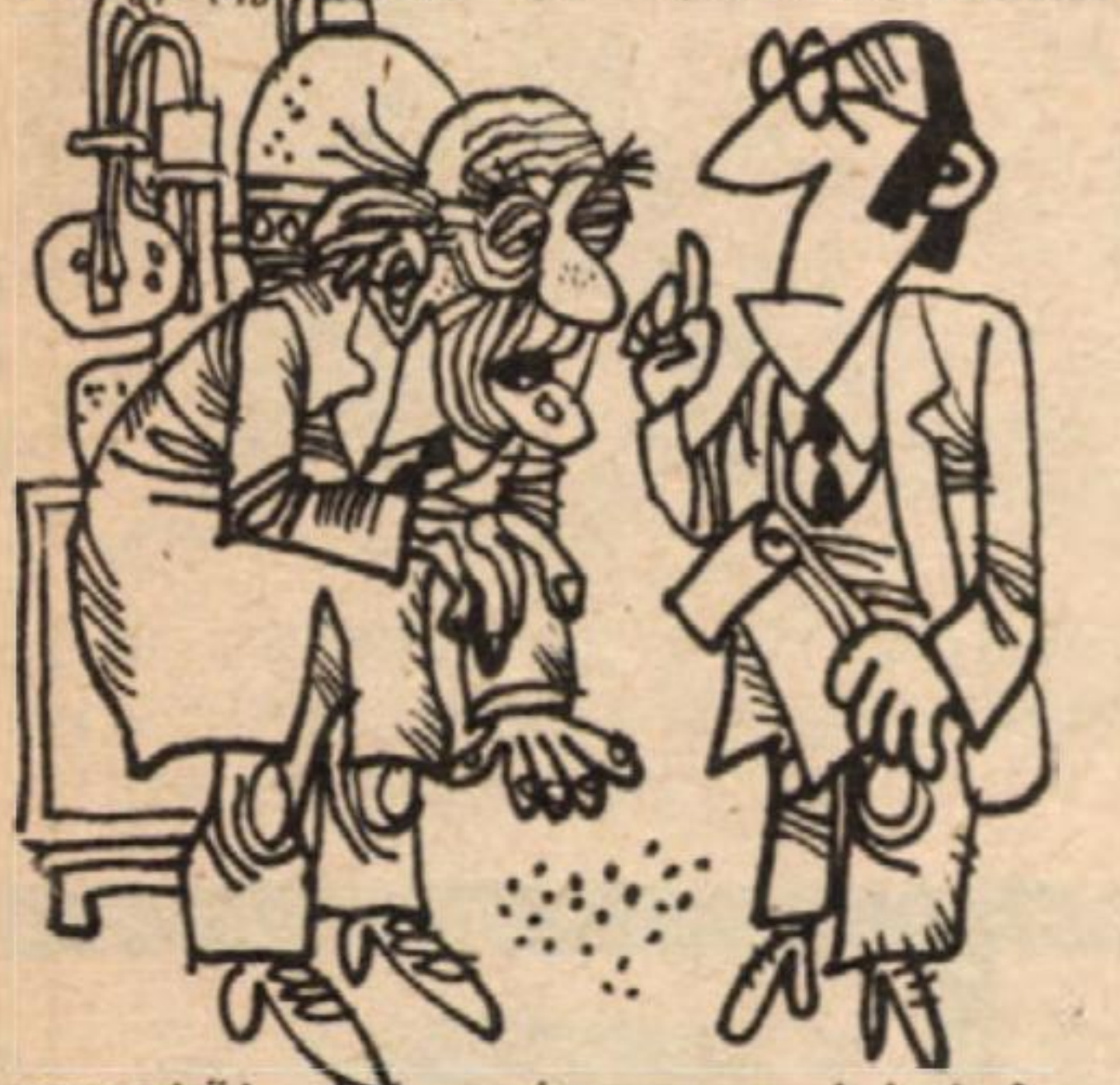

Ahogy elnéztem az agg Sompataki Hugót, eszembe jutott az a világméretű felháborodás, ami a Chemomóka nyilatkozatát követte.

— No de Sompataki úr, Ön megfeledkezik a későbbi eredményekről.

— Arról a téesz-ről, amelyik megkeresett? Ugyan kérem, addigra már elment a kedvem az egésztől. Különben sem akarok úgy járni, mint Bálinger, akit az ő szövetkezete szakértőként alkalmazna, ha lenne hozzá helyisége. De nincs! Hiába fordulnak naponta segítségért a többi vállalathoz, eredménytelen az a sok újságcikk.

Elmosolyodott, és végighúzta kezét a lepárló készüléken.

— Látja, ez itt már arany! Ennek nincs mérgező mellékhatása. Ha nem is a bölcsek köve, de legalább ez bearanyozza öreg napjaimat. És tudja mire jöttem rá? A világnak nincs szüksége csodákra, még nekem sincs. Ha ebből megiszom két kupicával, akkor még a Bálinger-féle csodaszemüveggel is duplán látok.

Selmeczi Tibor

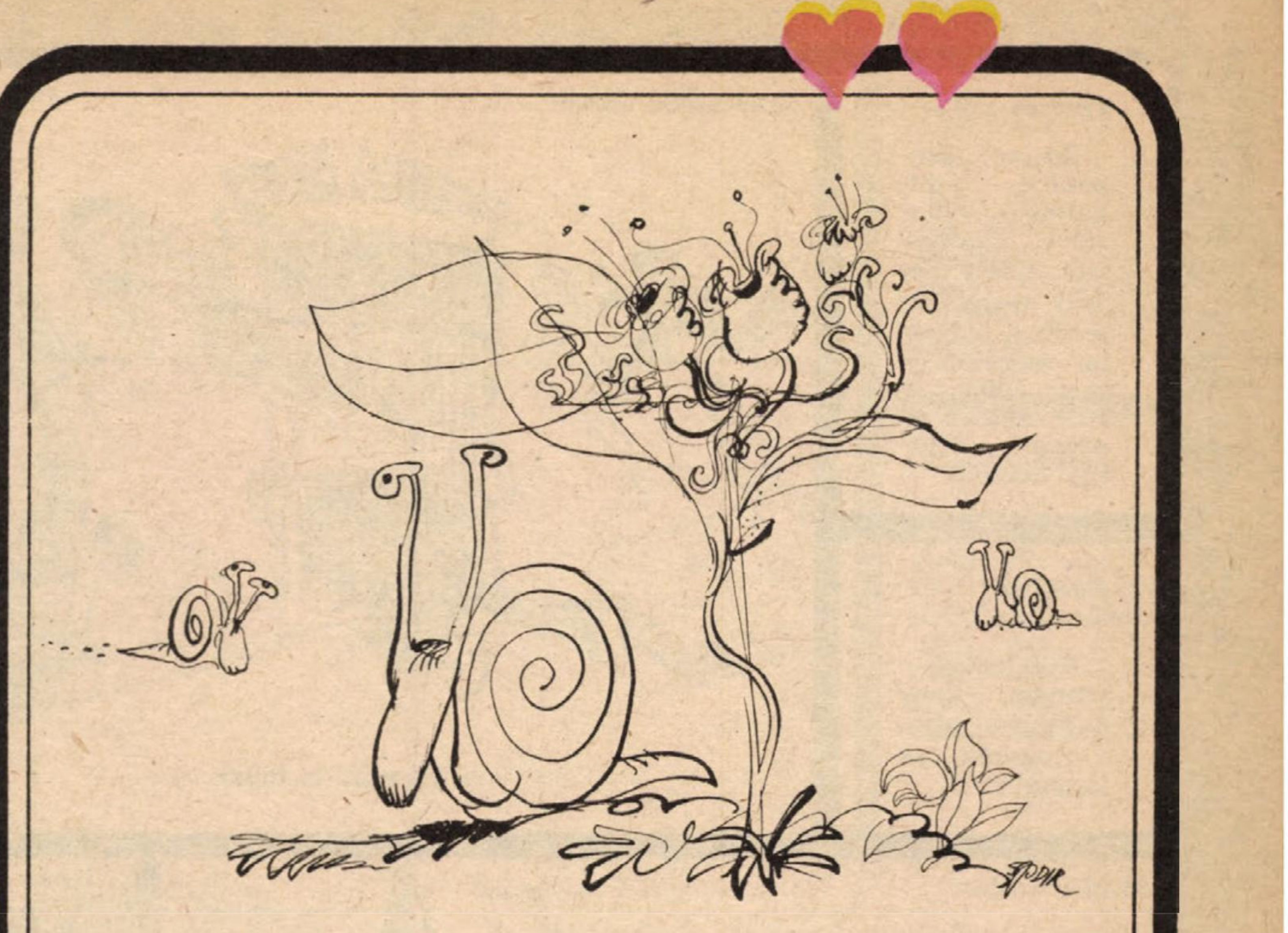

– Most aztán izgulhatok, hogy ki ér ide előbb, a férjem vagy a szeretőm?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Asszonyom, a vasúti jegye nem érvényes a gyorsra!

— Nem baj, szóljon a mozdonyvezetőnek, hajtson lassabban.

ÚTINFORM

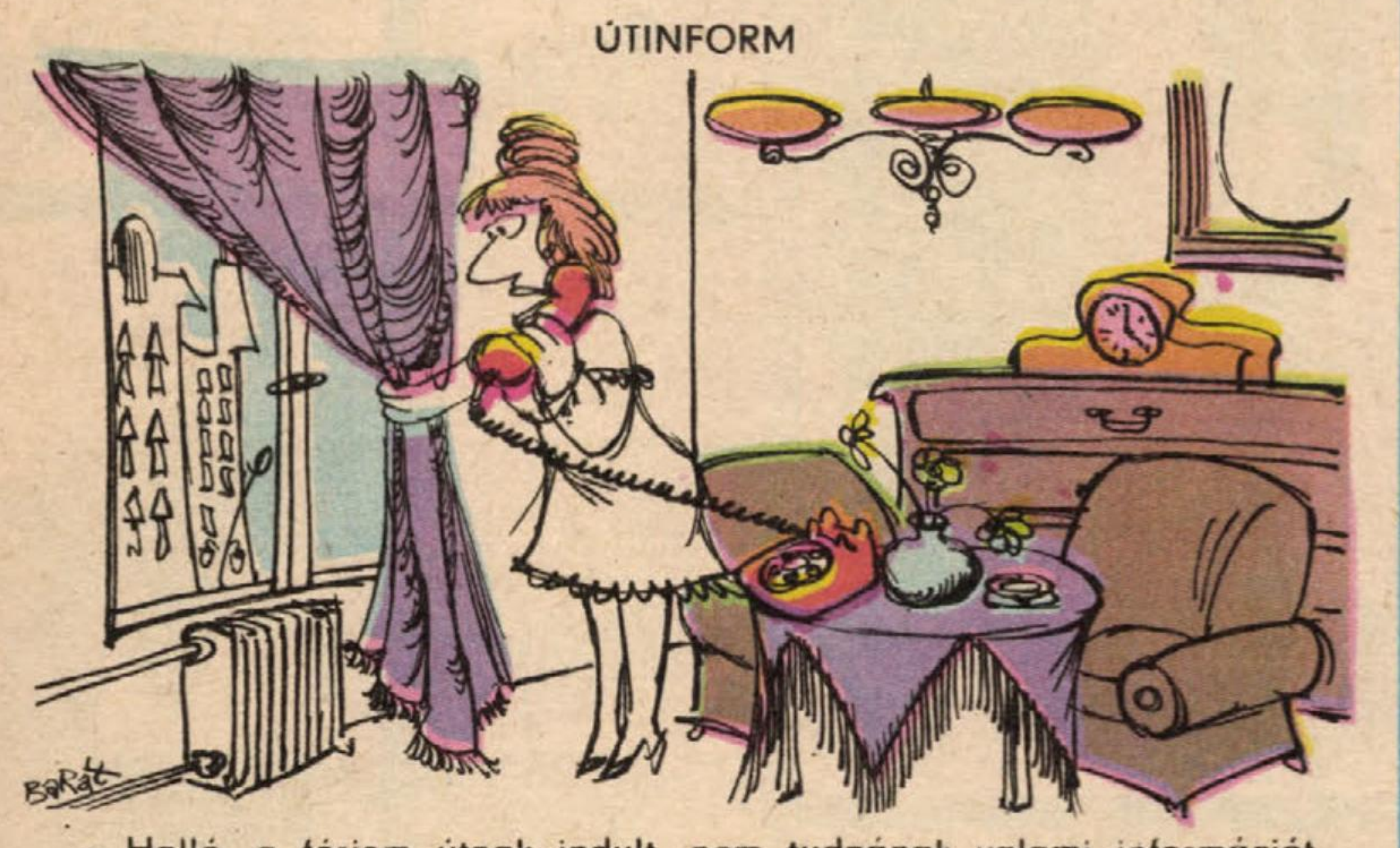

– Halló, a férjem útnak indult, nem tudnának valami információt adni róla?

SZEMLÉLTETŐ OKTATÁS

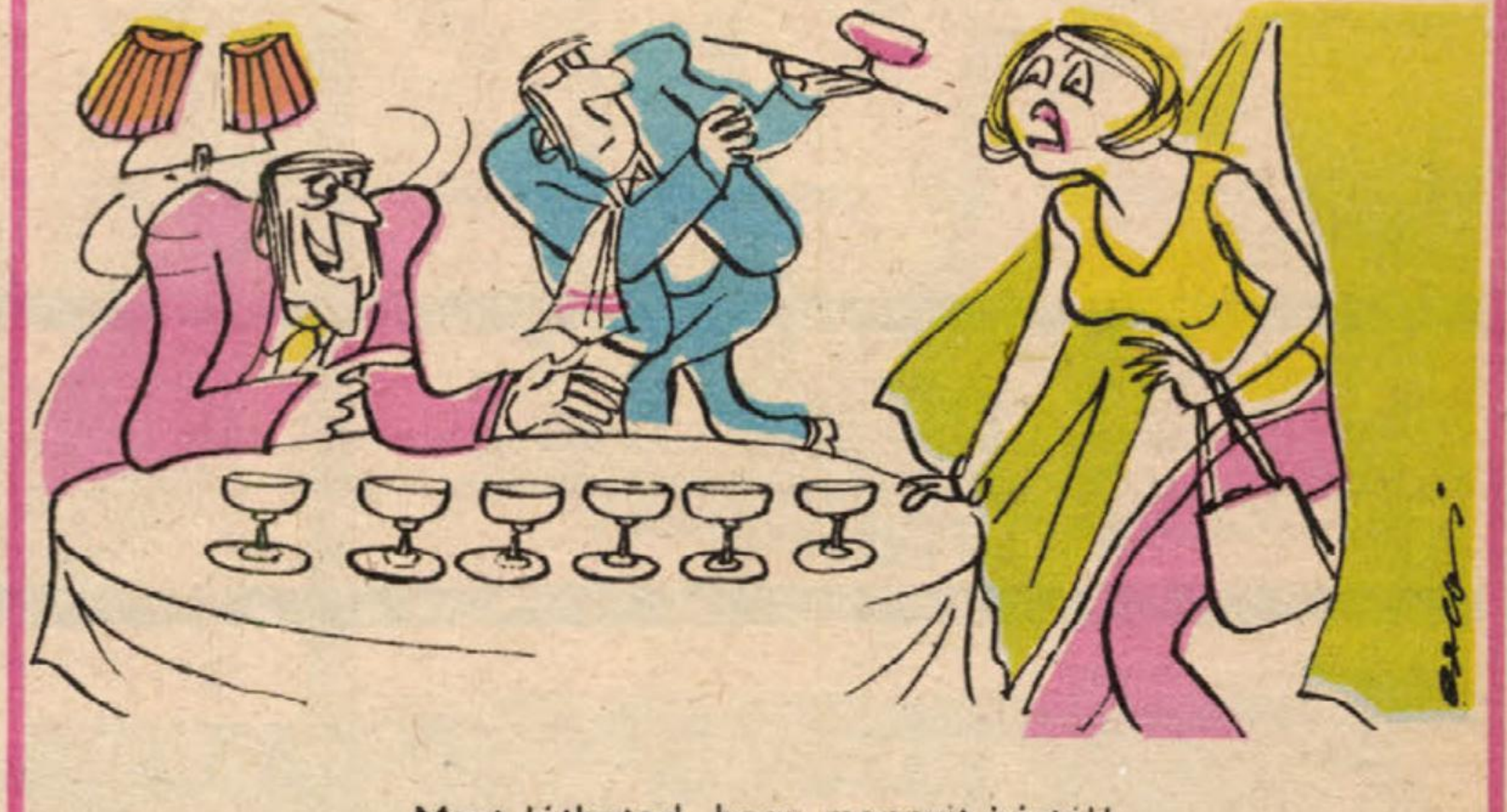

– Most láthatod, hogy mennyit késtél!

A HALÁS UTÓKOR

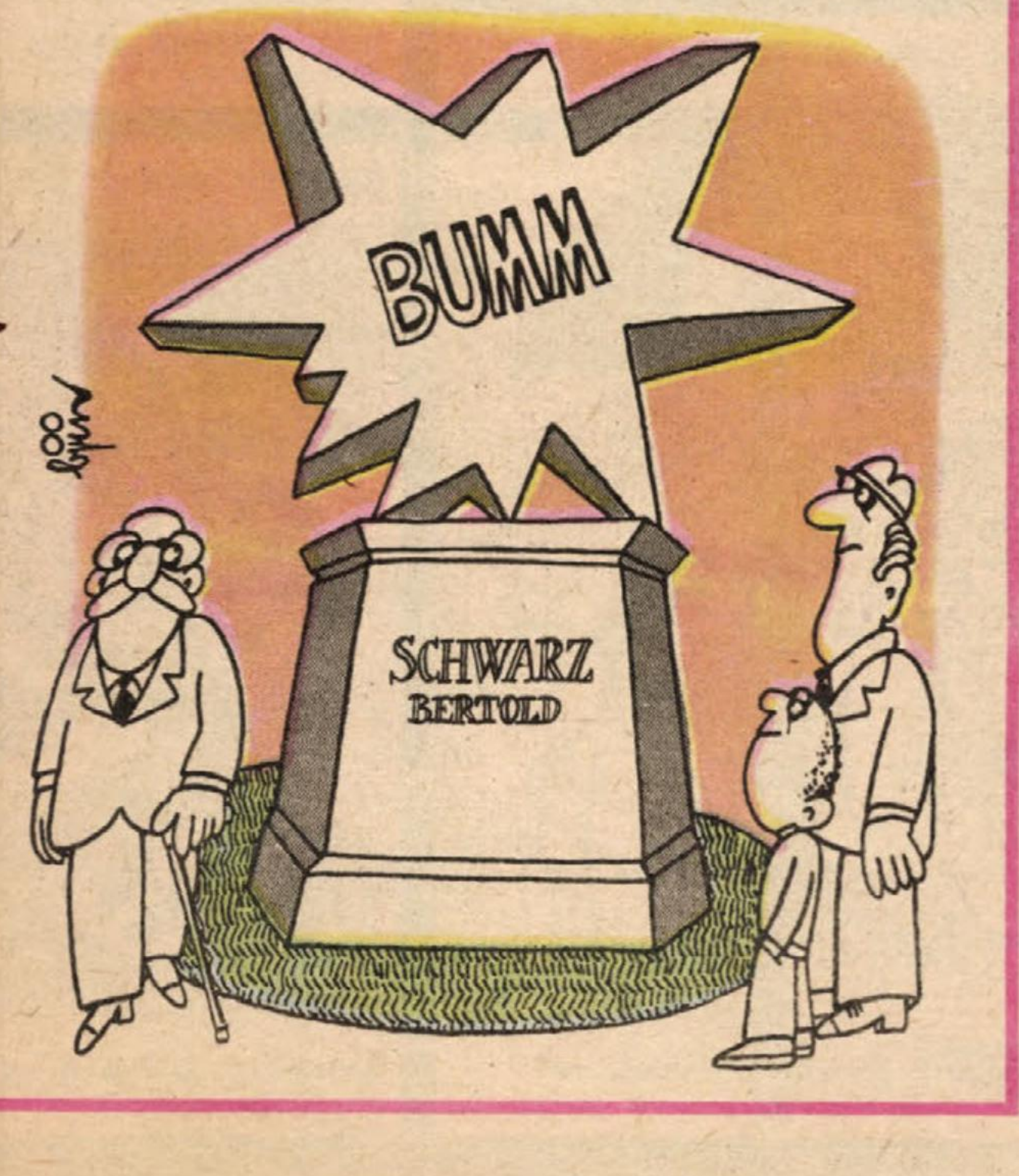

Futballvicc a chicagói Sport Illustratedből.

Noé bárkáján unatkoznak az állatok, elhatározzák, hogy meccset rendeznek. Az oroszlán csapata játszik a zsiráféval. Az első félidő elején a majom megszerez egy labdát, az elefánt középen áttör, 1:0, zsiráfék javára. Egy perc múlva megismétlődik az eset, 2:0. Félidőben a zsiráf csapata 18:0-ra vezet. A második félidő elején a majom újra megszerzi a labdát, az elefánt elindul középen, de a százlábú remek becsúszással szereli, az elefánt hatot hemperedik.

— Nagyszerű! — bömböl boldogan az oroszlán. — De hol voltál, hogy az első félidőben nem láttalak?

— A cipőmet fűztem — mondja a százlábú.

TRIBÜN

***A** svájci úszószövetség kis füzetet adott ki, amelyben összefoglalta, hogyan kell viselkedniük a külföldi versenyre utazó válogatottaknak.*

Egy üde intelem:

„Törölköző, vagy fürdőköpeny nélkül az étterembe belépni szigorúan tilos!”

*

A zürichi Sport című lap vastag betűkkel teszi fel a kérdést:

„Miért nincs profi atlétika?”

Aztán rögtön alatta, éppoly vastag betűkkel mindjárt válaszol is:

„Mert az amatőrök túl sokat keresnek!”

***H**allom Kitzbühelben voltál síelni. Melyik volt a legszebb pillanatod?*

— Amikor a gipszet levették a lábamról.

*

Az amerikai rögbicsapat menedzseréhez belép a titkára.

— Egy úr van itt kérem. Alighanem önt keresi.

— Hogyhogy: alighanem?

— Azt kérdezte: „Benn van az a vén gengszter?”

(p. p.)

DR. MARÓTHY LÁSZLÓ,
A KISZ KB ELSŐ TITKÁRA

kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól:

Mit tennének az edzett ifjúságért?

Peterdi Pál:

Edzett öregekből szolgáltató vállalatot szerveznék, amely csekély tarifa ellenében naponta meghatározott időn át edzi magát az edzetlen ifjúság helyett.

Barabás Tamás:

Kötelezővé tenném, hogy a diákok néha a szeren is lógjanak.

Szűr-Szabó József:

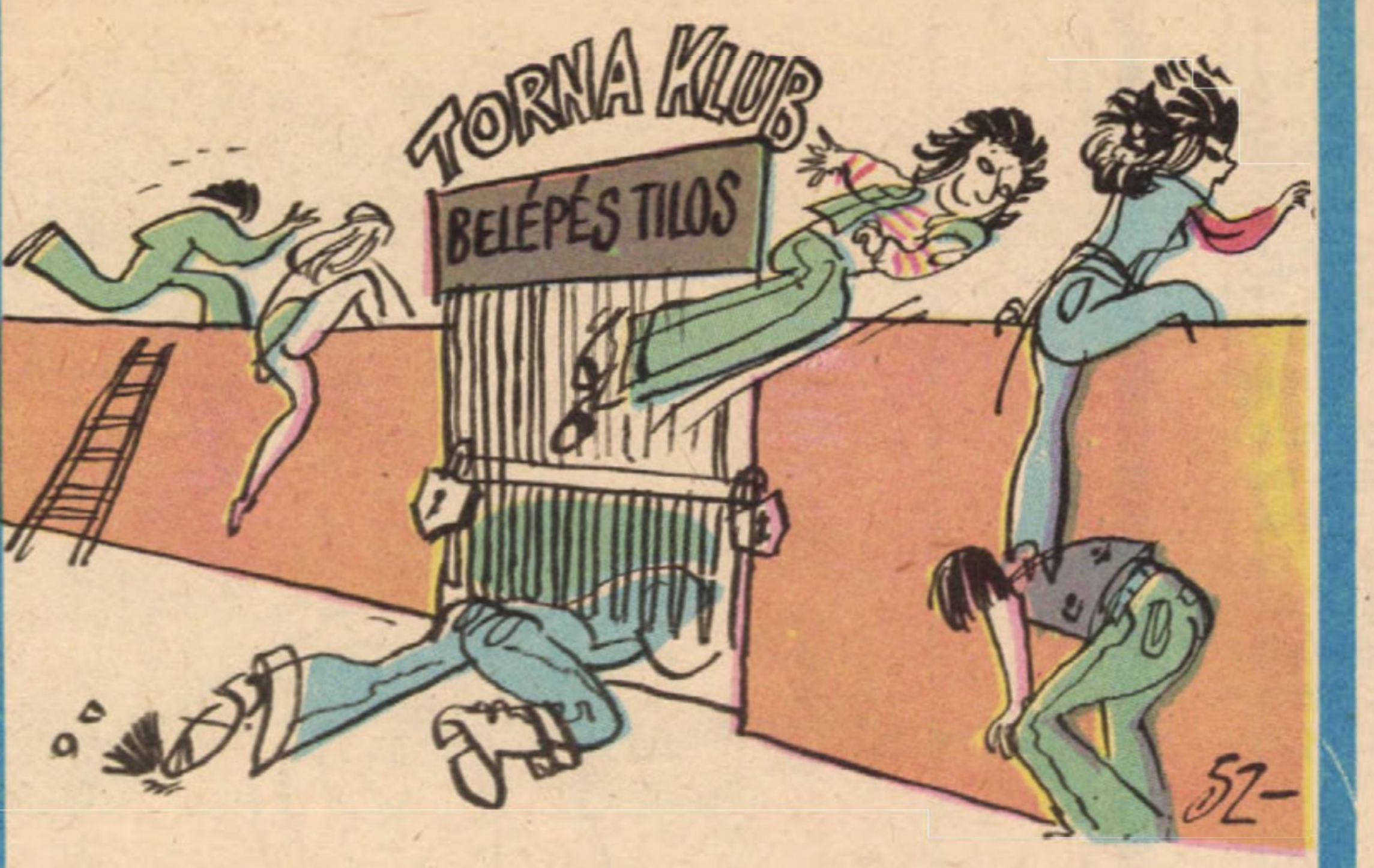

– Tiltanám a tornát.

Erdei Sándor:

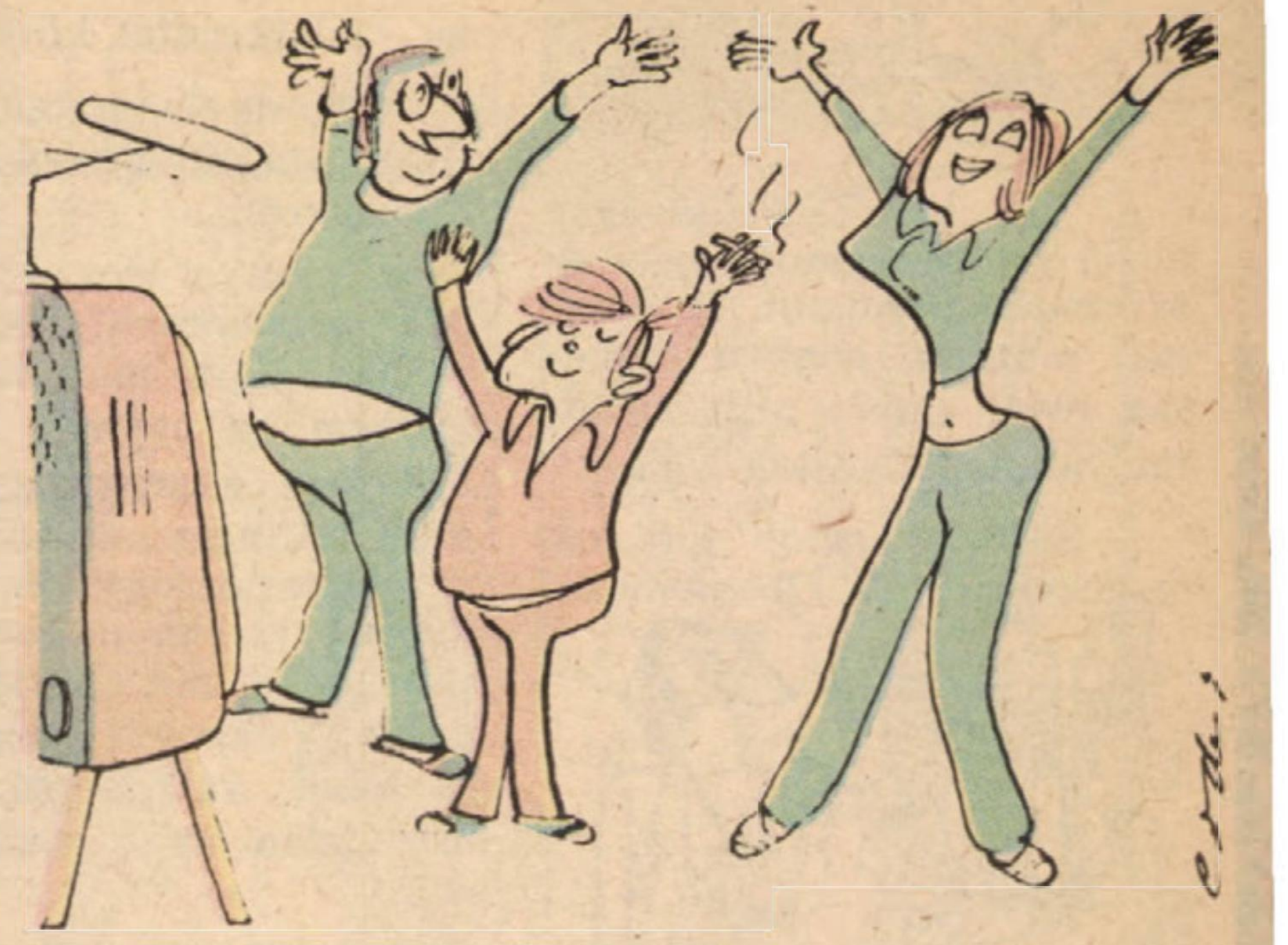

– Már kiskorukban neveljük rá a gyerekeket, hogy legalább a belélegzésnél vegyék ki a szájukból a cigarettát.

Vasvári Anna:

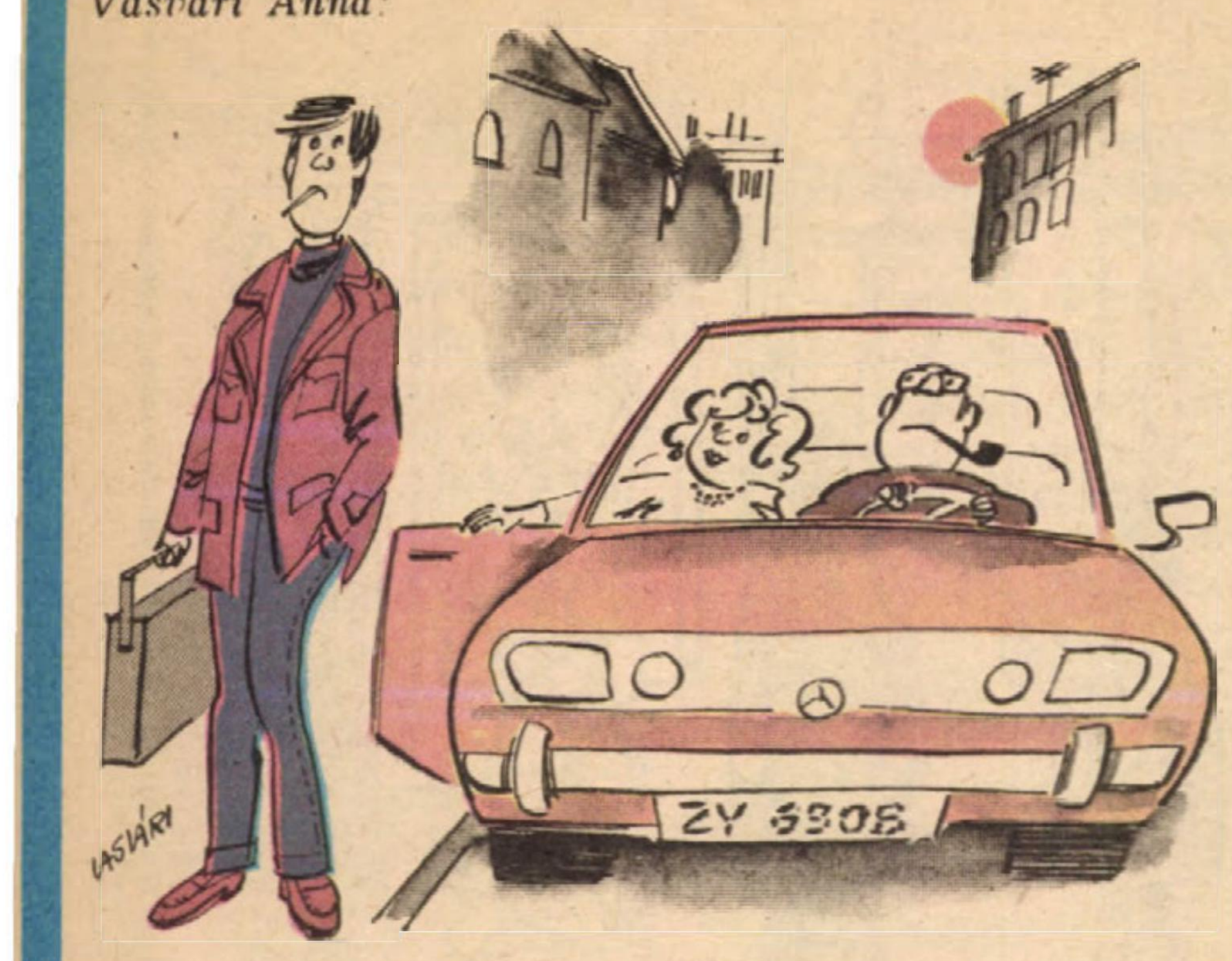

– Az iskola előtt két sarokkal szálljanak ki a kocsiból és fussanak.

Dallos Jenő:

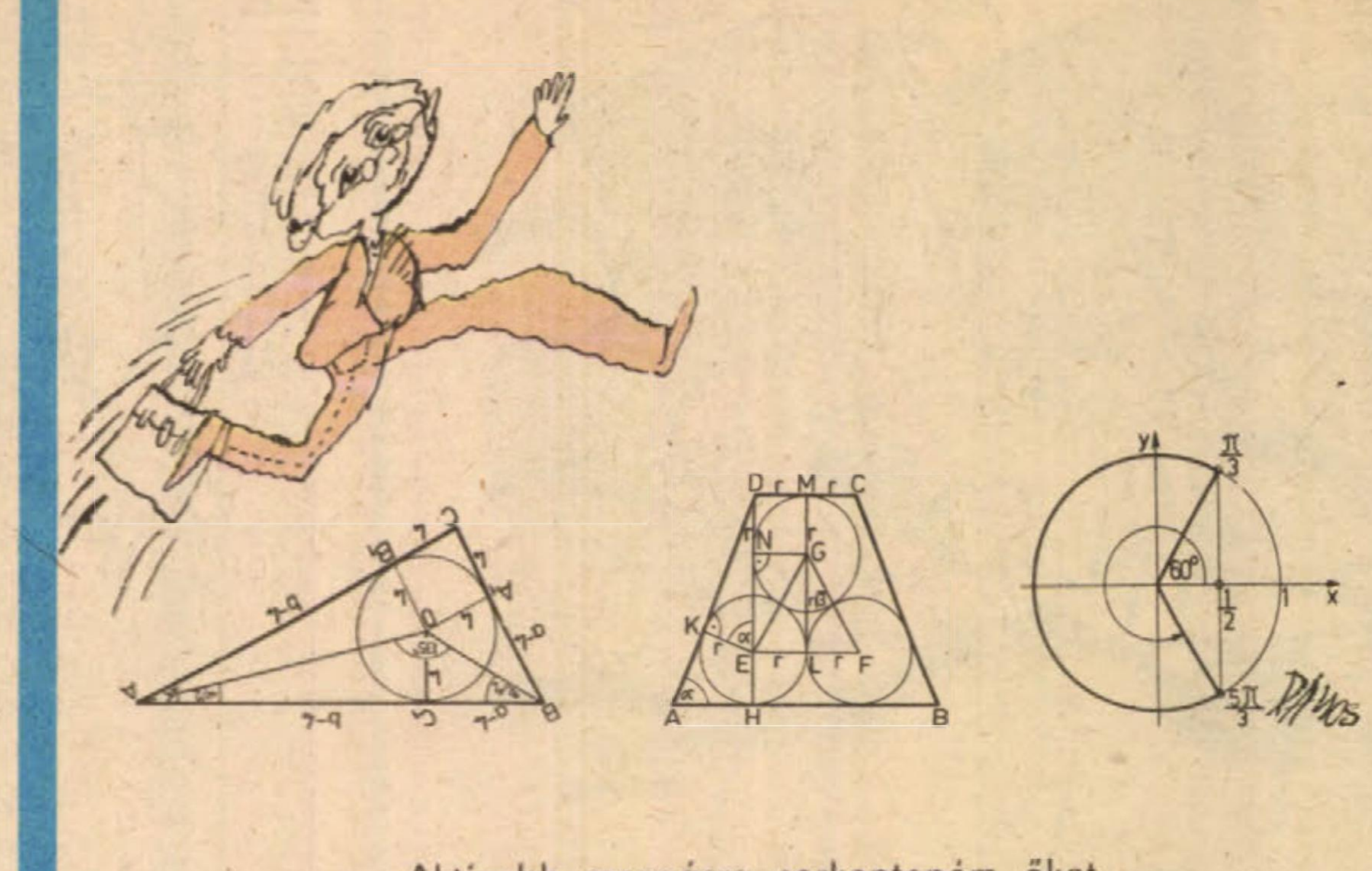

– Aktívabb mozgásra serkenteném őket.

Mikes György:

Ha egy lány észreveszi, hogy fut utána egy fiú, szaladjon három kört, mielőtt hagyja magát utolérni.

Kürti András:

A diszkókban a belépődíjat a fiúknál 25 fekvőtámaszban szabnám meg, a lányoknál 10 törzsdöntésben, mert velük szemben elnéző vagyok.

Sajdik Ferenc:

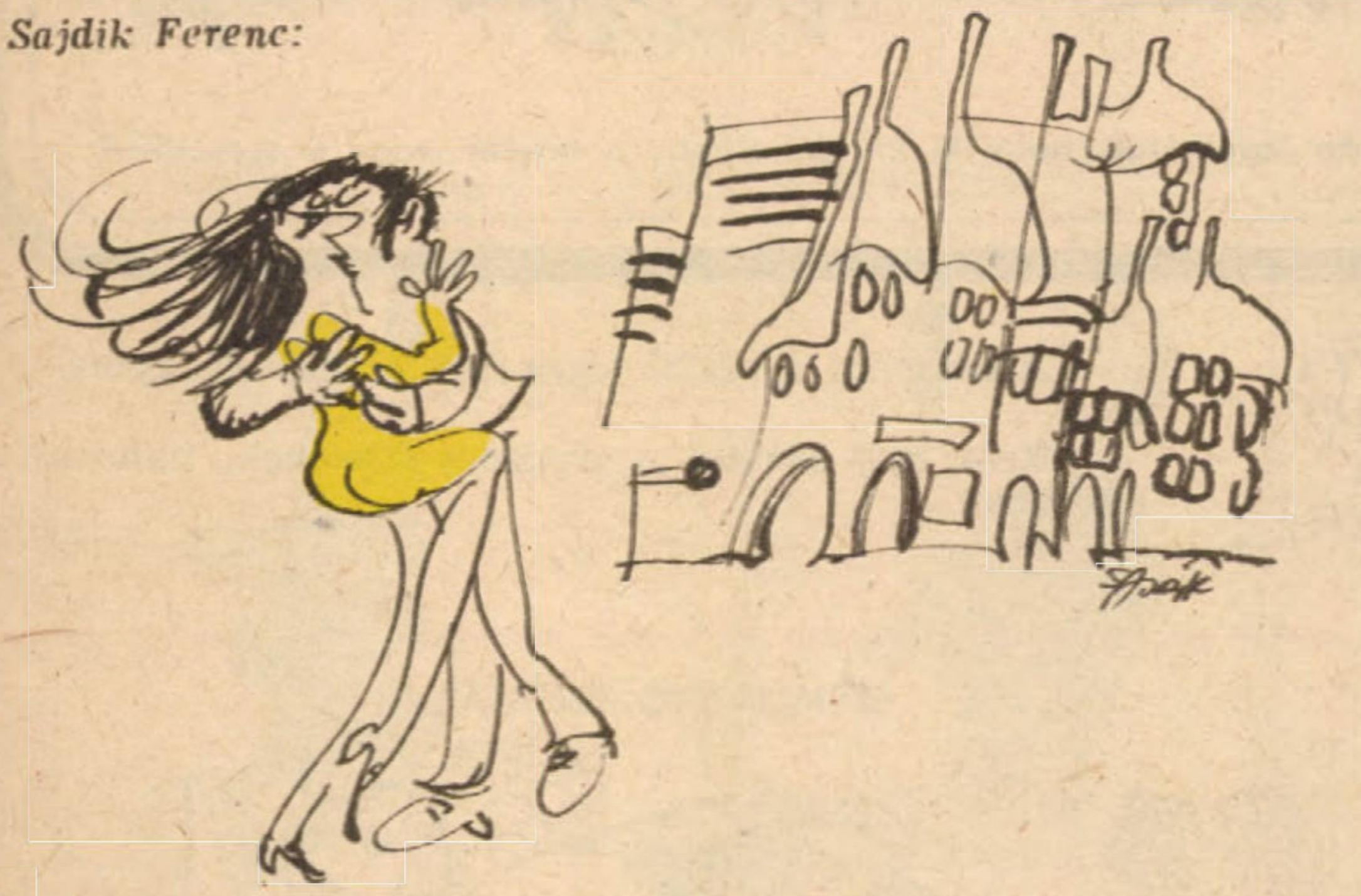

– Elrendelném, hogy csak a friss, szabad levegőn csókolózhatnak.

Árkus József:

A karizmok fejlesztése végett a KISZ-vezetőknek gyakrabban kellene az asztalra csapniuk. Persze, csakis a felnőttek által e célra kijelölt asztalra.

Tót Gyula:

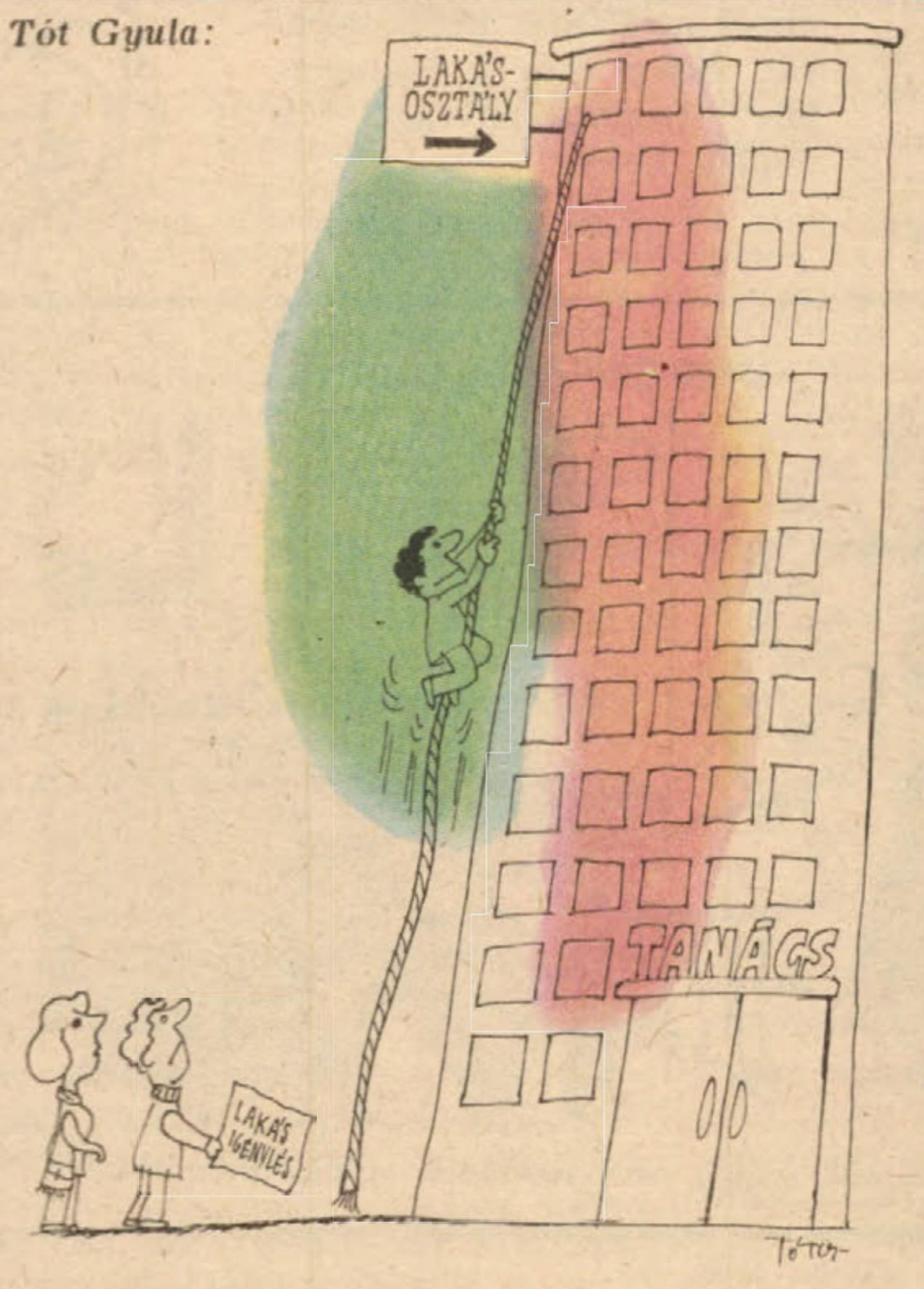

– Különféle bonyolult feltételekhez kötném a lakásigénylést...

Tormai László:

Marathonban hirdetnék meg egy beat-koncertet. Aztán oda küldenék egy hírnököt, aki közölné a tömeggel, hogy a koncert Athénban kezdődik egy fél óra múlva.

Balazs-Piri Balazs:

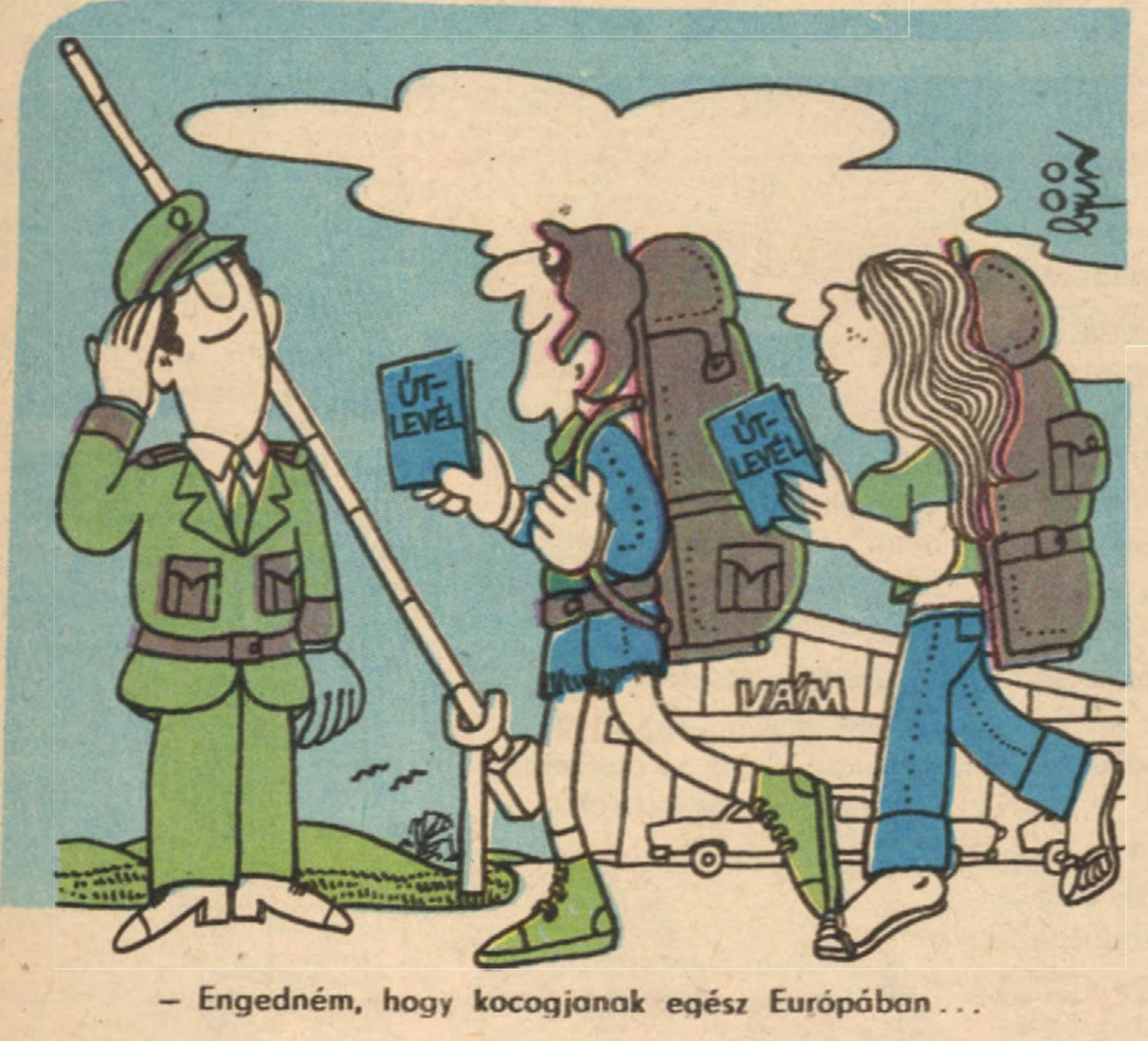

– Engedném, hogy kocogjanak egész Európában...

Somogyi Pál:

Összekötném az atlétikai versenyeket a lóversenyekkel, és minden start előtt lehetne befutóra fogadni.

Novobáczky Sándor:

A KISZ KB tagjai mutatnák be a tévében az esti tornát!

Várnai György:

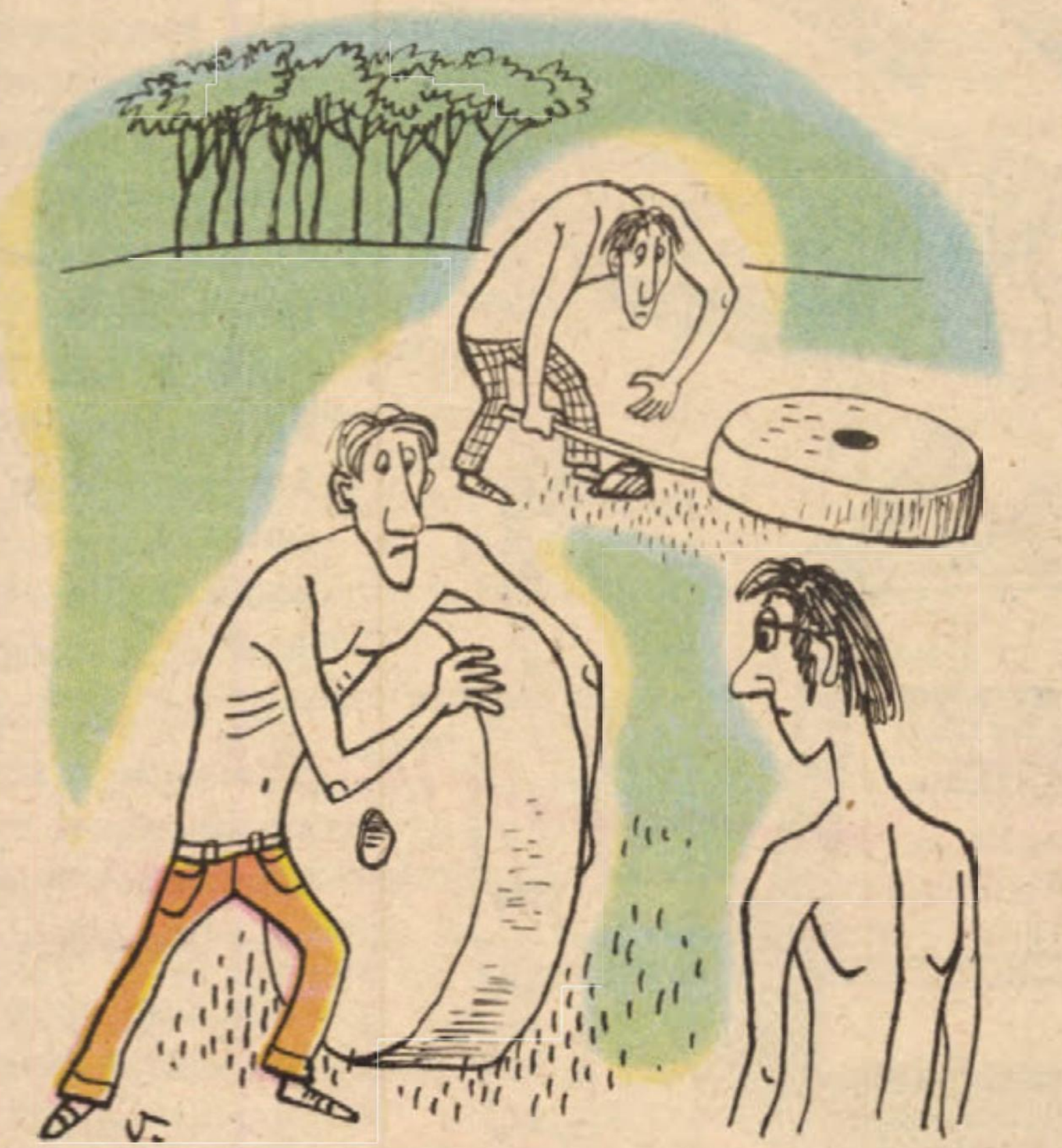

– Malomkő-dobási versenyeket rendeznék.

Hegedűs István:

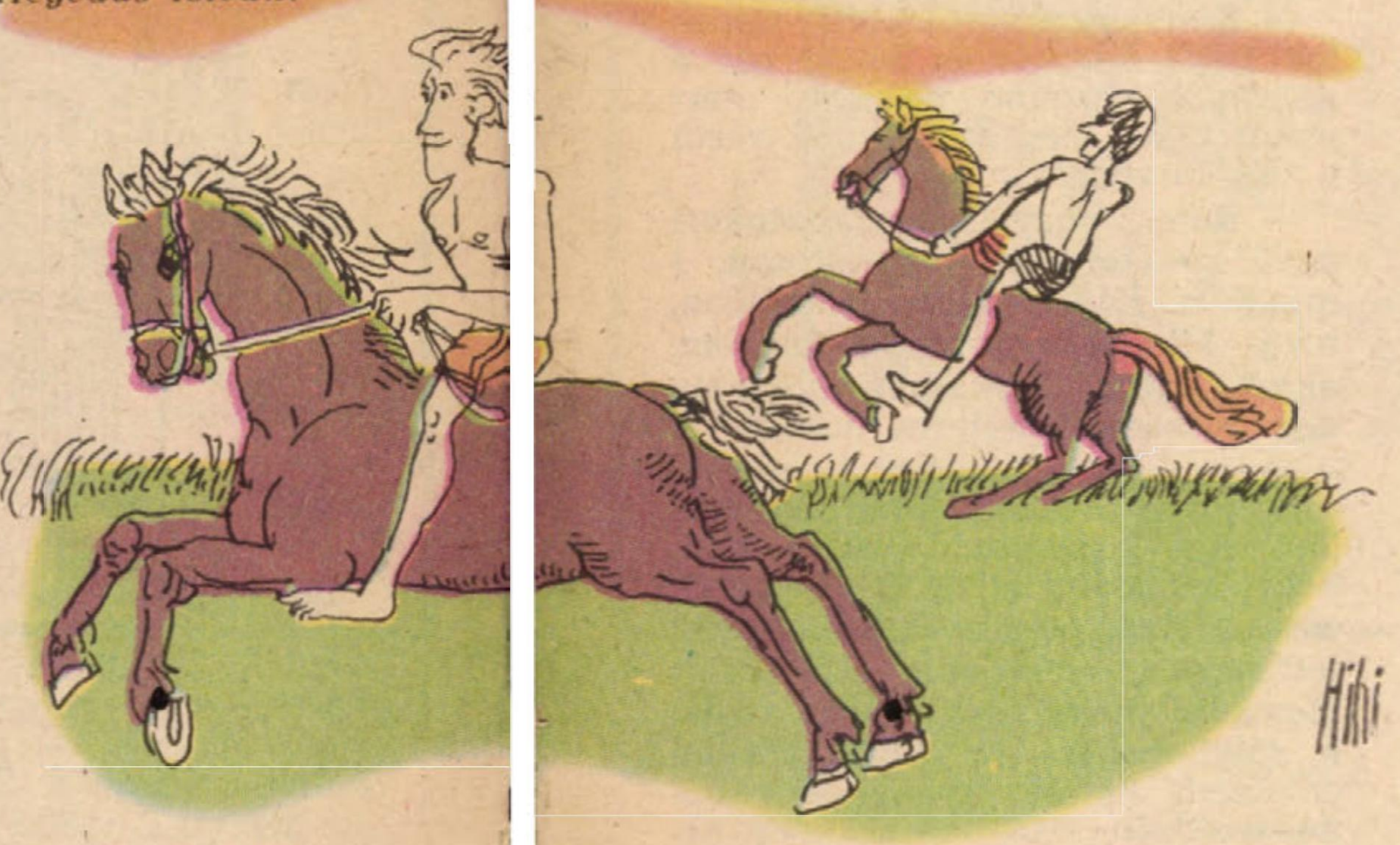

– Lovat adnék alájuk.

Endrődi István:

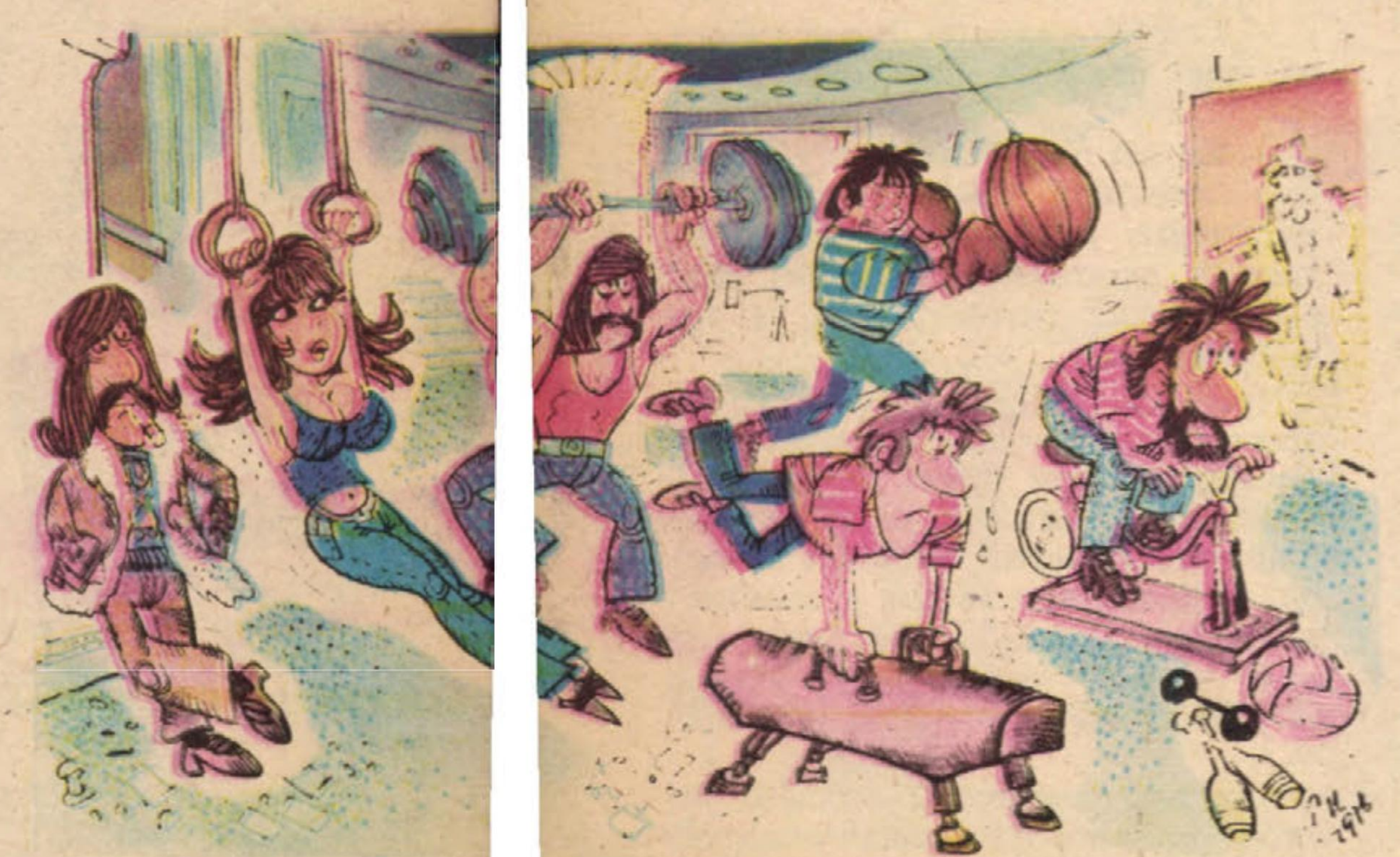

– Az aluljárókban sportszereket helyeznék el.

Barát József:

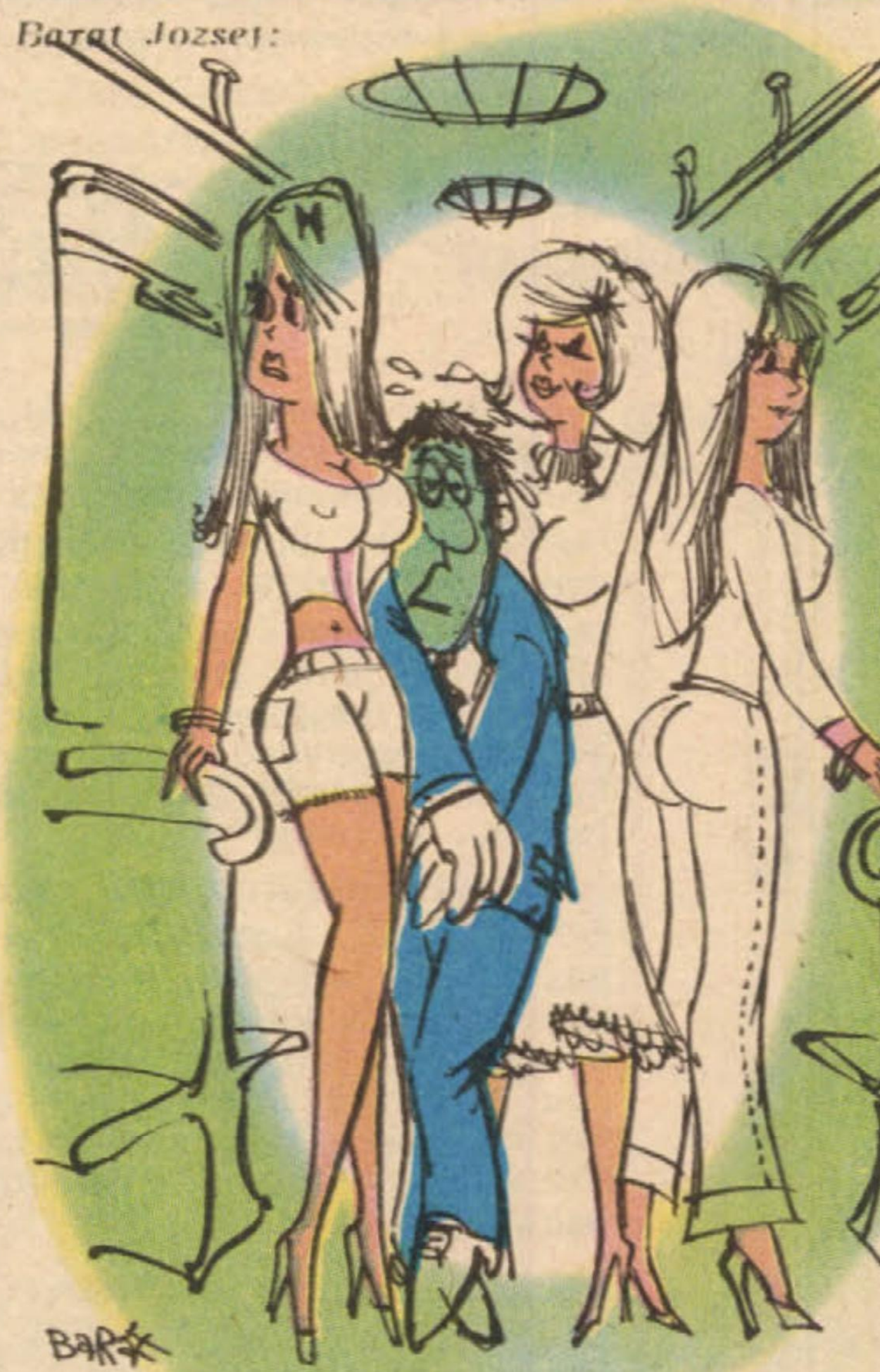

– Semmit, még nem vagyok hozzájuk elég edzett.

Radványi Barna:

A felét annak, amit az élsportolókért tesznek.

Fülöp György:

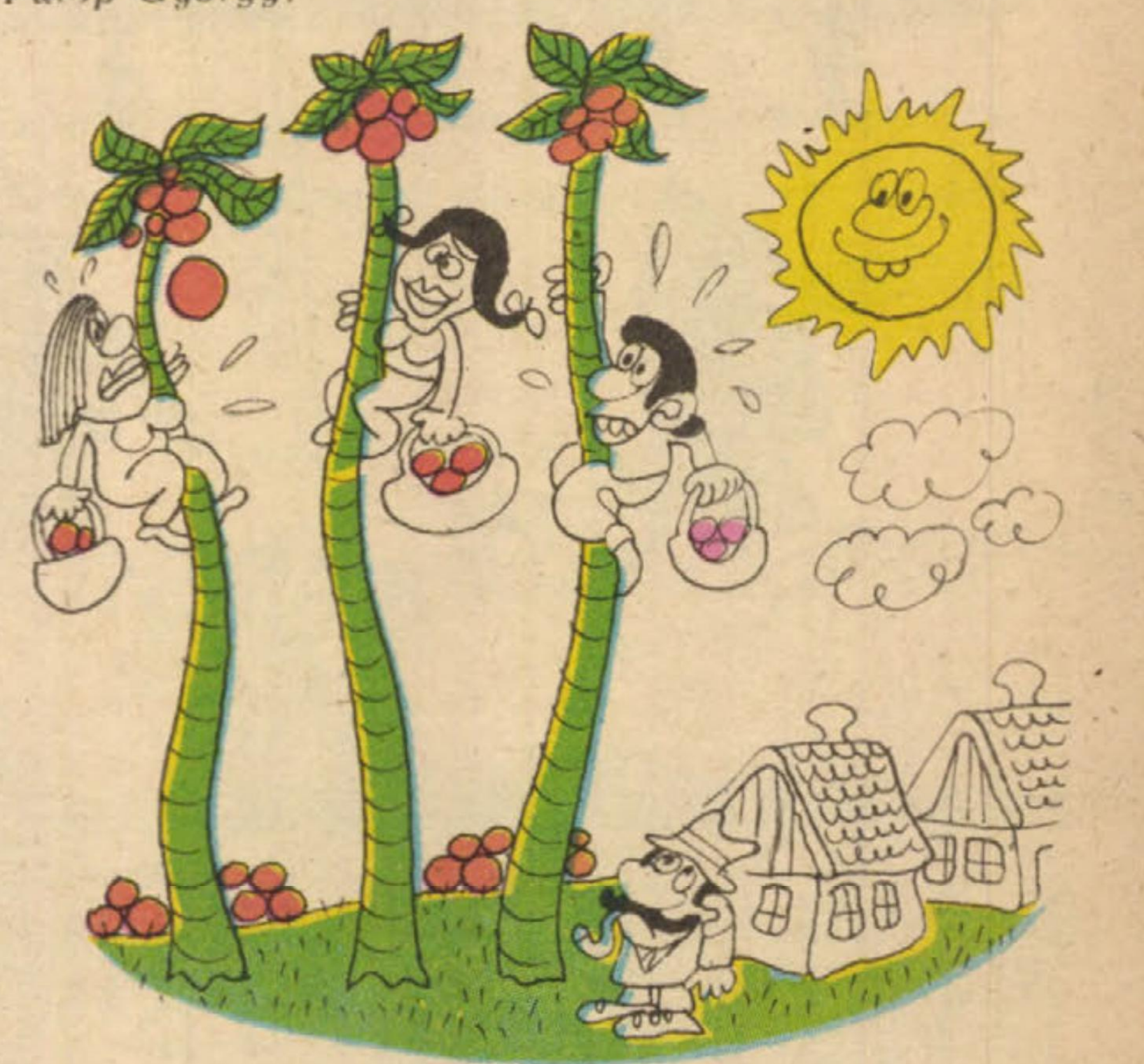

– Kókuszdiót termeltetnék a téeszekkel.

Galambos Szilveszter:

Csak a saját példámat tudom ajánlani: sokat kell sétálni a friss levegőn. Ennek köszönhetem, hogy ma, 50 éves koromban is csak 70 évesnek nézek ki.

Lehoczki Istvan:

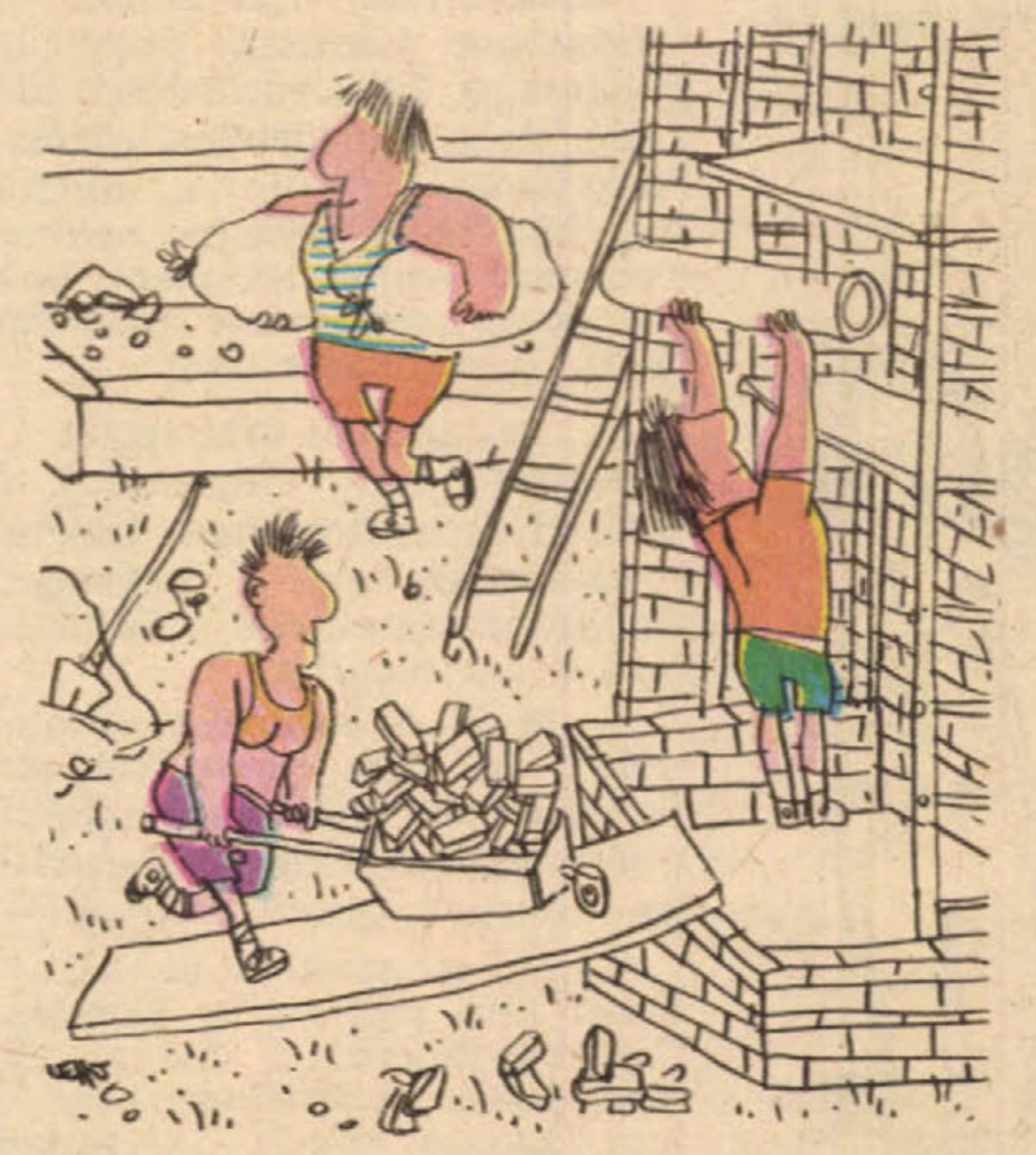

– Rábeszélném az ifjúságot, hogy ők építsék a tornatermeket és az iskolákat.

Brenner György:

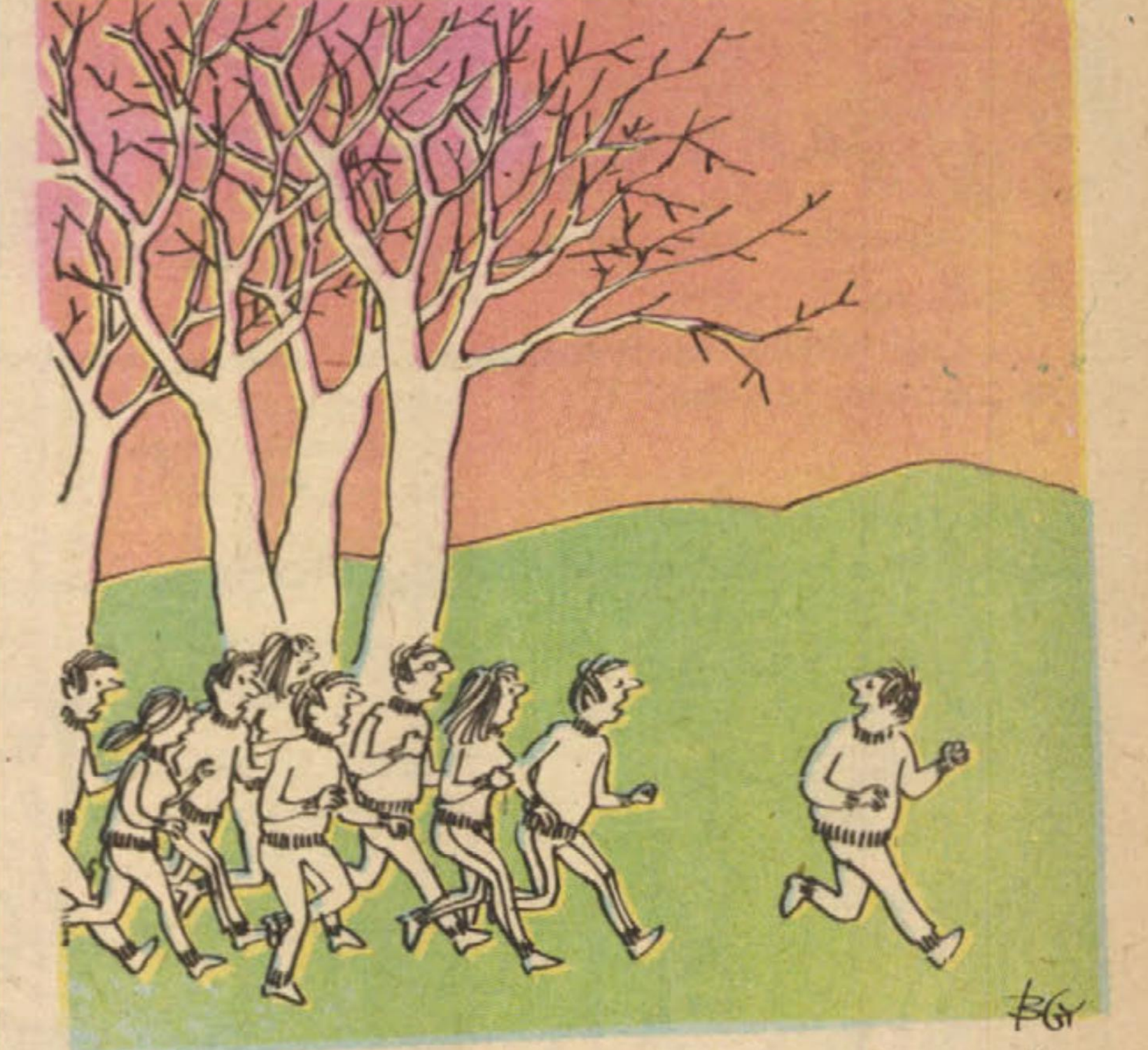

– Mozgalmas KISZ-taggyűléseket tartanék.

Szilágyi György:

Fiaink-lányaink minden tekintetben edzettek lesznek — állítom fixen —, hogyha az edzőkhöz hasonlóan ők is tuljutottak az ötödik ikszen...

GŐG

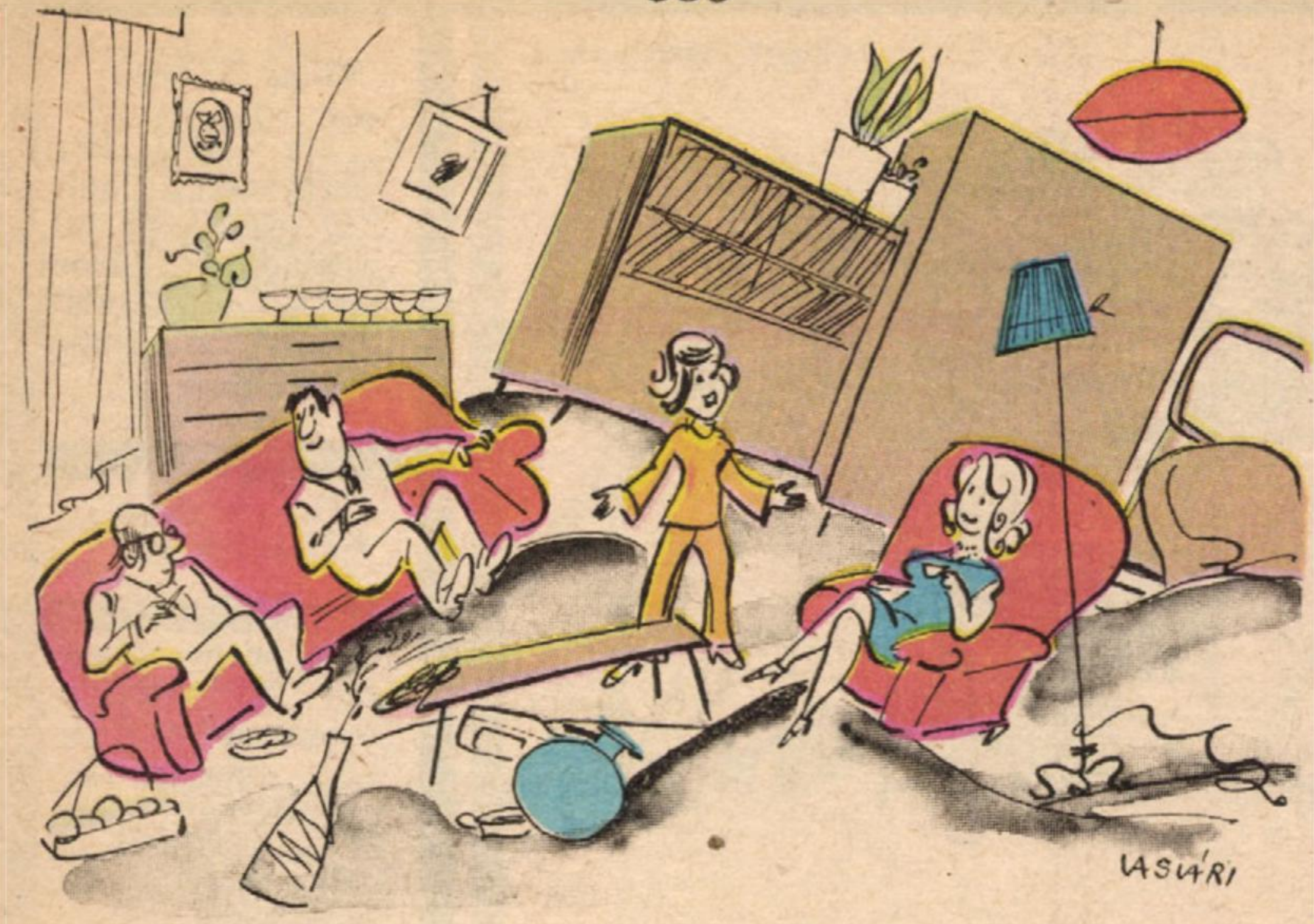

– Ez a szoba is hét dombon épült fel, mint Róma.

MEGLEPETES

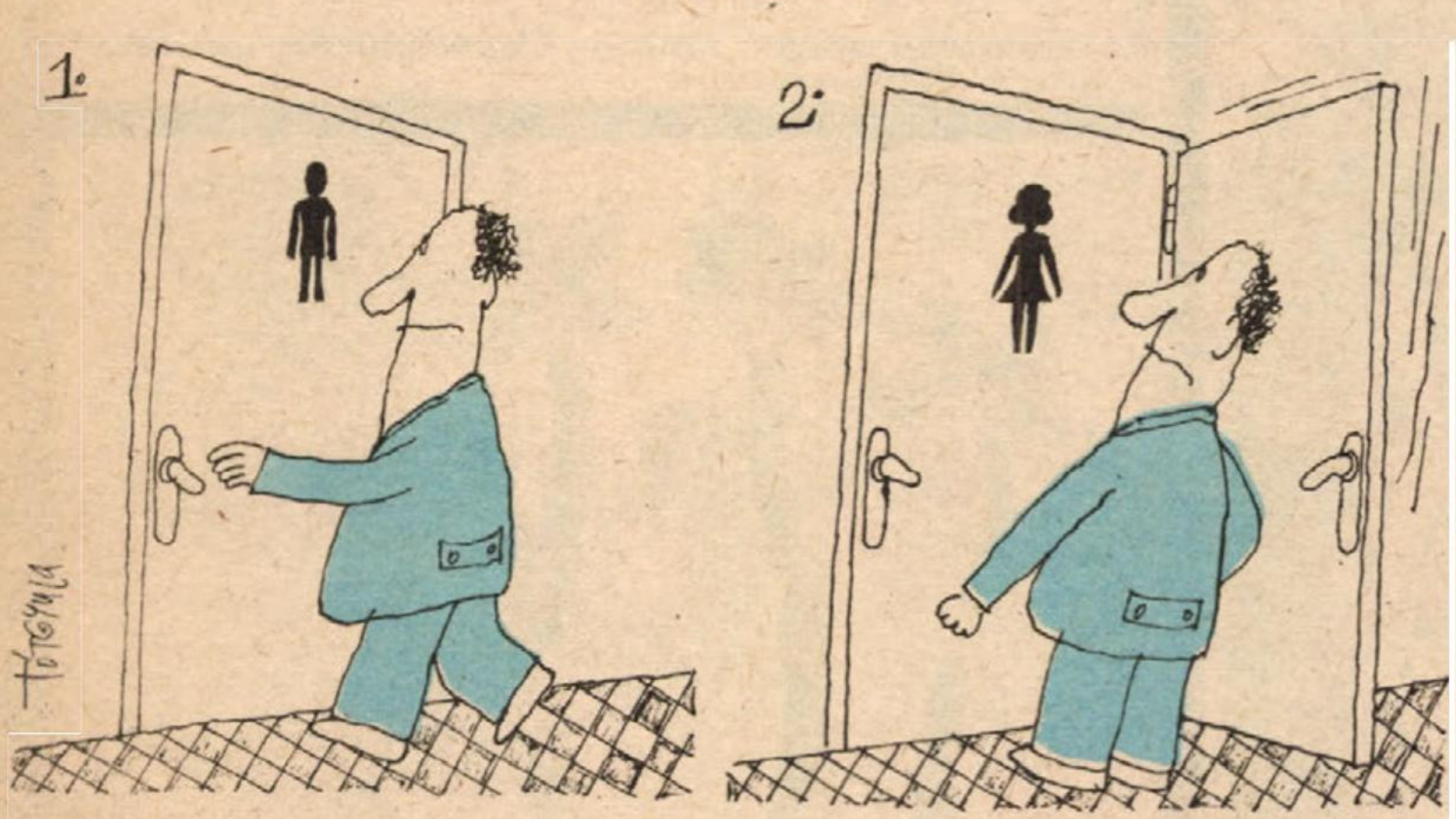

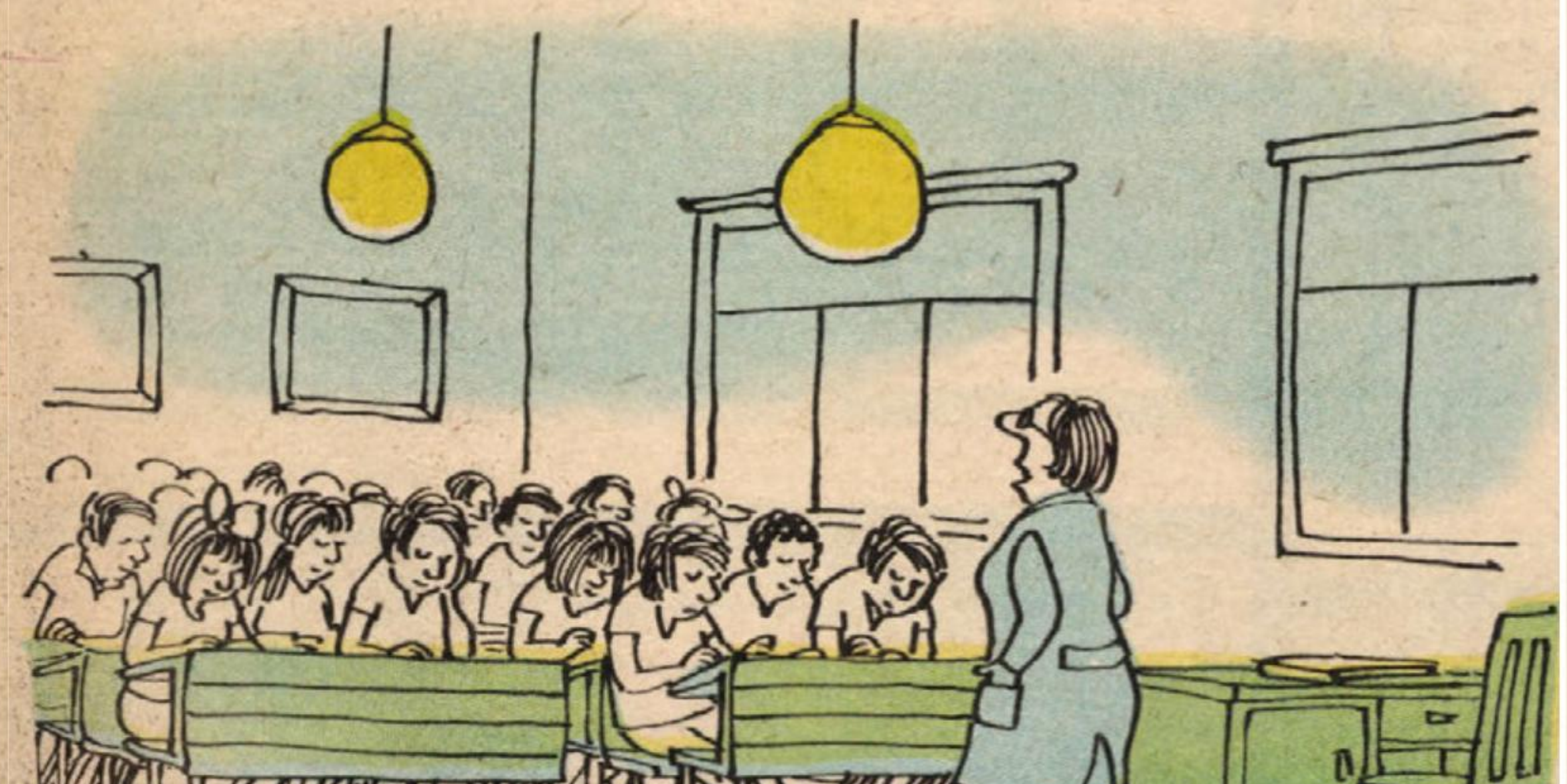

– Úgy látszik, nem hallottátok a kérdést: melyiktek akar majd felnőtt korában taní-tani?

KÖZÖS KONYHA

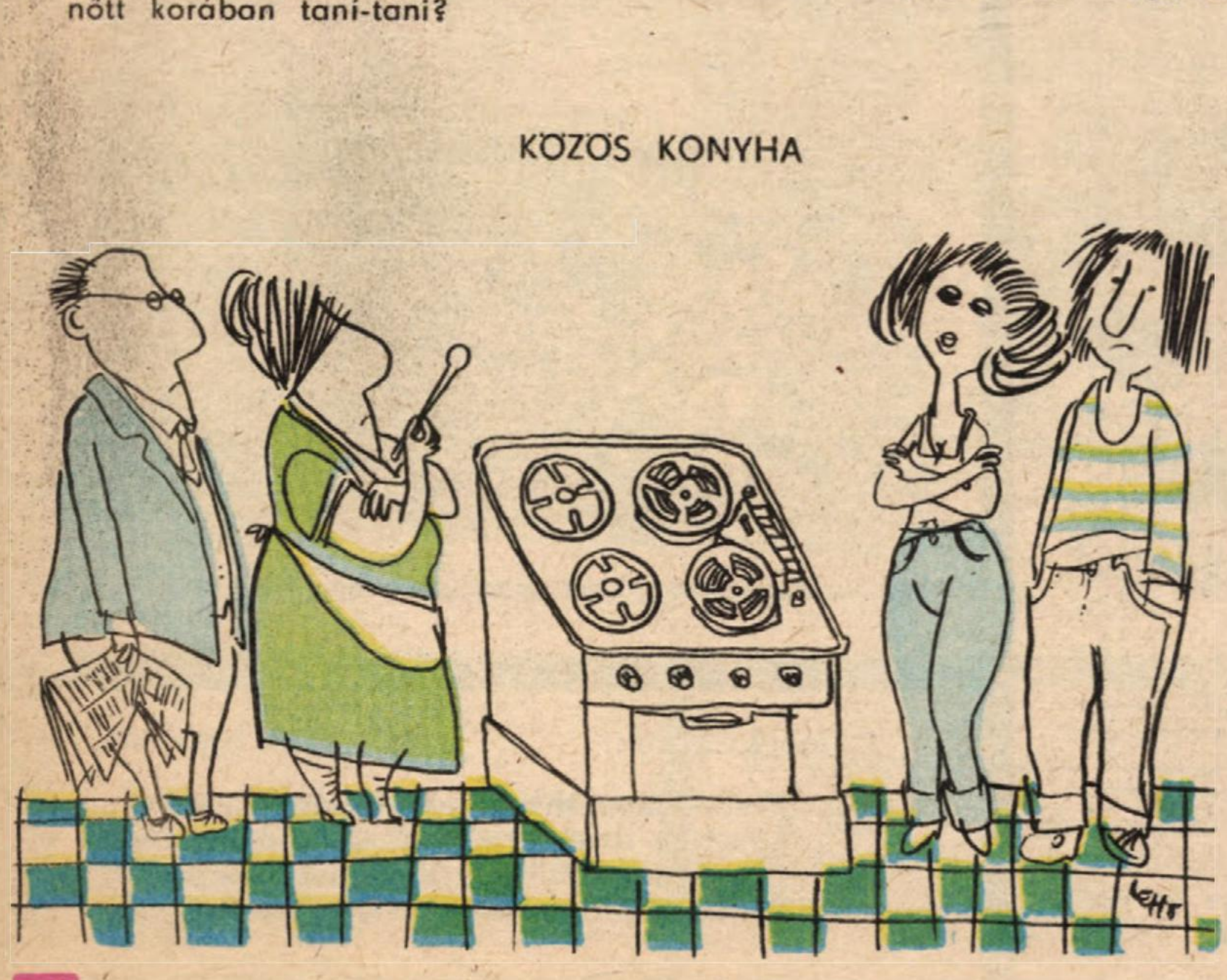

VILMA NENI

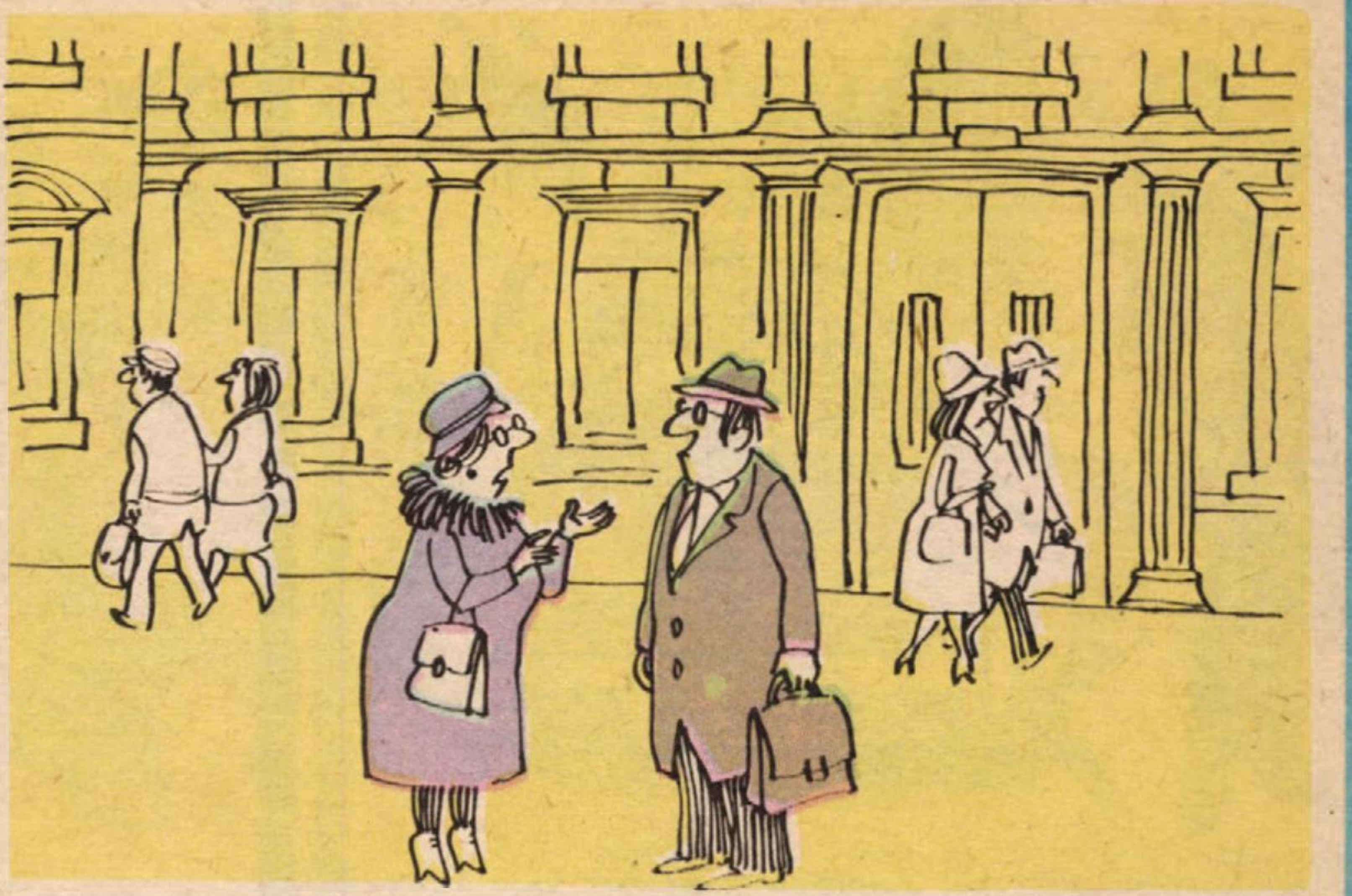

– Namármost, ha hétfő lesz a vasárnap, akkor hova lesz a hétfőnk?!

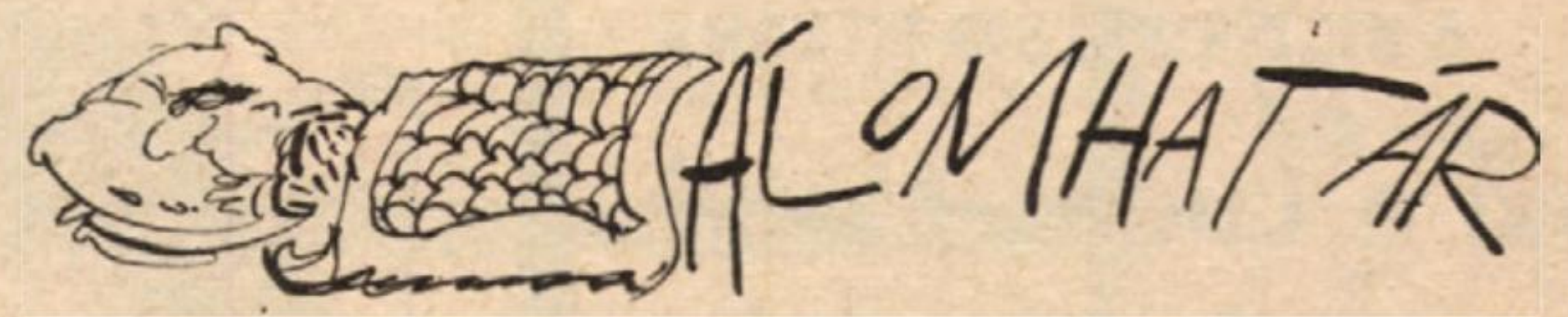

ÁLOMHATÁR

Állítólag minden kilókkal, percekkel és méterekkel mérhető sportteljesítménynek van egy fantasztikusnak tűnő határa, melyet mai ésszel szinte lehetetlen túlszárnyalni, nem úgy, mint az én álmomban, ahol előzetes bejelentés nélkül megjelent egy manó kinézésű mesteredző, s azt mondta, hogy most szépen sportolni fogunk, ha kell, ha nem.

Először megpróbáltam kibúvót keresni, és megkérdeztem tőle, hogy hány óra van, mert szerintem még túl korán volt kiugrani az ágyból, de ő azt felelte, hogy már 2000 van, s ahogy elnéz engem, ez az időpont már túl késő ahhoz, hogy világraszóló eredményt csikarjon ki belőlem.

Aztán már csak azt vettem észre, hogy a manó kinézetű alak egy négy méter magasra felrakott léc alá cipelt, s egy távcsövet adott a kezembe, hogy tanulmányozzam a magasugrás új világrekordját. Közben azt mondta:

— Krumplinudlit csinálok belőled, ha nem viszed át, mert én se akarok hiába dolgozni!

— Könyörüljön, kedves mester, nem születtem én gazellának! — dadogtam erre, majd amikor elővette a krumplinyomót, azt is megjegyeztem ijedtemben, hogy Vlagyimir Jascsenko távoli unokahúgom, s 235 centimétert tud felfelé, de a könyörtelen edzőm már passzírozni kezdte a fülemet, s így kénytelen-kelletlen nekirugaszkodtam, aztán levertem hasmánt az ötven centiméter magasra rakott laticelmatracokat.

A világcsúcs-kísérletem után megpróbáltam menekülni, és 15 másodpercet finiseltem százméteres síkfutásban, de a kisember 5,6 másodperces százzal a félúton utolért, s azt mondta:

— Mexikói hallevest csinálok belőled, ha nem ugrod túl távolba a tizenkét méteres világcsúcsot, mert az én edzői pályafutásomba is kellenek sikerélmények!

Talán mondanom se kell, hogy most sem segített ki álombeli találékonyságom, s hiába vágtam ijedtemben a fejéhez, hogy Szalma László távoli ikertestvérem, aki nyolc métert tud edzésen helyettem. A manóka ugyanis rámfogott egy halkést, amitől úgy megrémültem, hogy százméteres gyorsúszásban át akartam úszni az akadálypálya vizesárkát. Azonban ő most is gúnyos kacajra fakadt, mivel a százméteres gyorsúszás világcsúcsa 2000-ben már kevesebb volt, mint ahány másodperc alatt beugrottam fejjel a vizesárokba.

Így nem csoda, hogy kezdtem tikkadni, mint egy májusi szöcske, azonban álmaim edzője kezembe adott egy súlygolyót, s azt mondta:

— Erdélyi gombás szeletet csinálok belőled, ha nem löködezt a golyóbist harminc méterre, mert akkor talán még meg tudod verni a női mezőnyt!

— Nem vagyok én középkori ágyú! — feleltem öntudatosan, s mindjárt hozzátettem ijedtemben, hogy Fibingerová távoli ángyom, akitől kölcsönkérhetnék holnapig egy huszonkét méteres dobást.

Ezt az utóbbit azért is mondtam, mert ő lassan közeledett felém egy kicsontozó szerszámmal, hogy pszichológiailag is ösztönözzön a nagy eredményre. Ahogy jött egyre közelebb, 1000 kilós ólomsúly nehezedett rám, s ezt a súlyt nekem fel kellett volna emelnem, ha az ötvenkilós vézna mesteredzőm 2000-ben született álmát valóra akartam volna váltani. De nem ment az új világcsúcs, s hiába hívtam Alekszejevet álmomban segítségül, ő nem jött, csak a pöttöm alak, s azt mondta:

— Legyek rakott húspástétom, ha nem csinálok élsportolót belőled!

— Én azt nem bírom ki! — akartam mondani, de a húspástétom említésére szerencsére asszociálni kezdett gyomrom a lefekvés előtt elfogyasztott túróscsuszára, s így **felébredtem.**

Nyomban elhatároztam, hogy ezentúl öt guggolótámaszt csinálok vacsorára, ami lehet, hogy fantasztikus lesz otthon, de akkor legalább nem engem ijesztget a manó az álomhatáron túl a sportteljesítmények felső határával, hanem azokat, akik annyit esznek este, mint egy ólomsúlyú súlyemelő.

Kár, hogy vacsorára ismét töltött káposztát álmodtam magamnak. Mi lesz velem 2000-ben?!

Tormai László

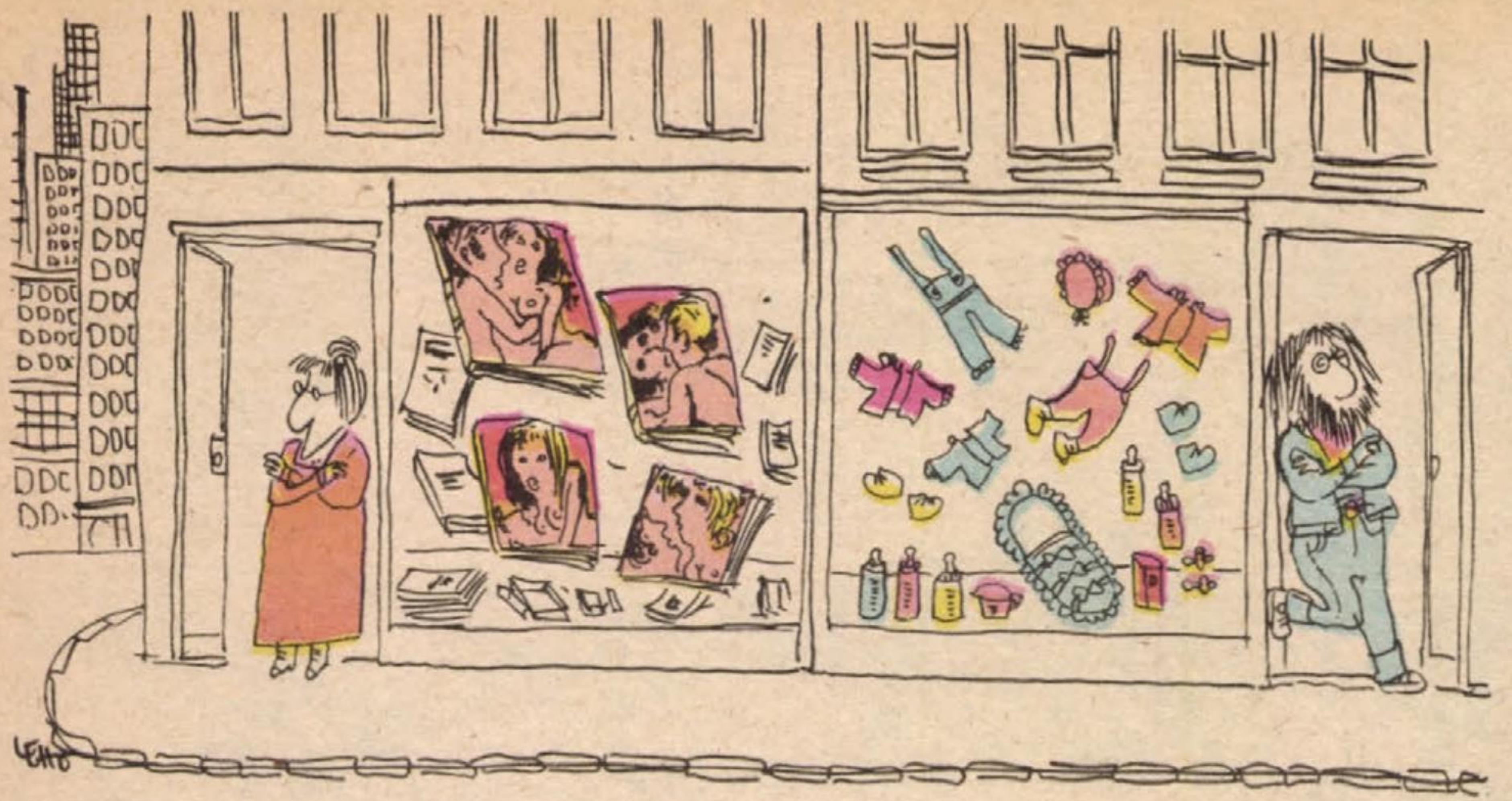

TULAJDONOS

LEHOCZKI, VÁRNAI, FÜLÖP,
BRENNER, DALLOS, HEGEDŰS

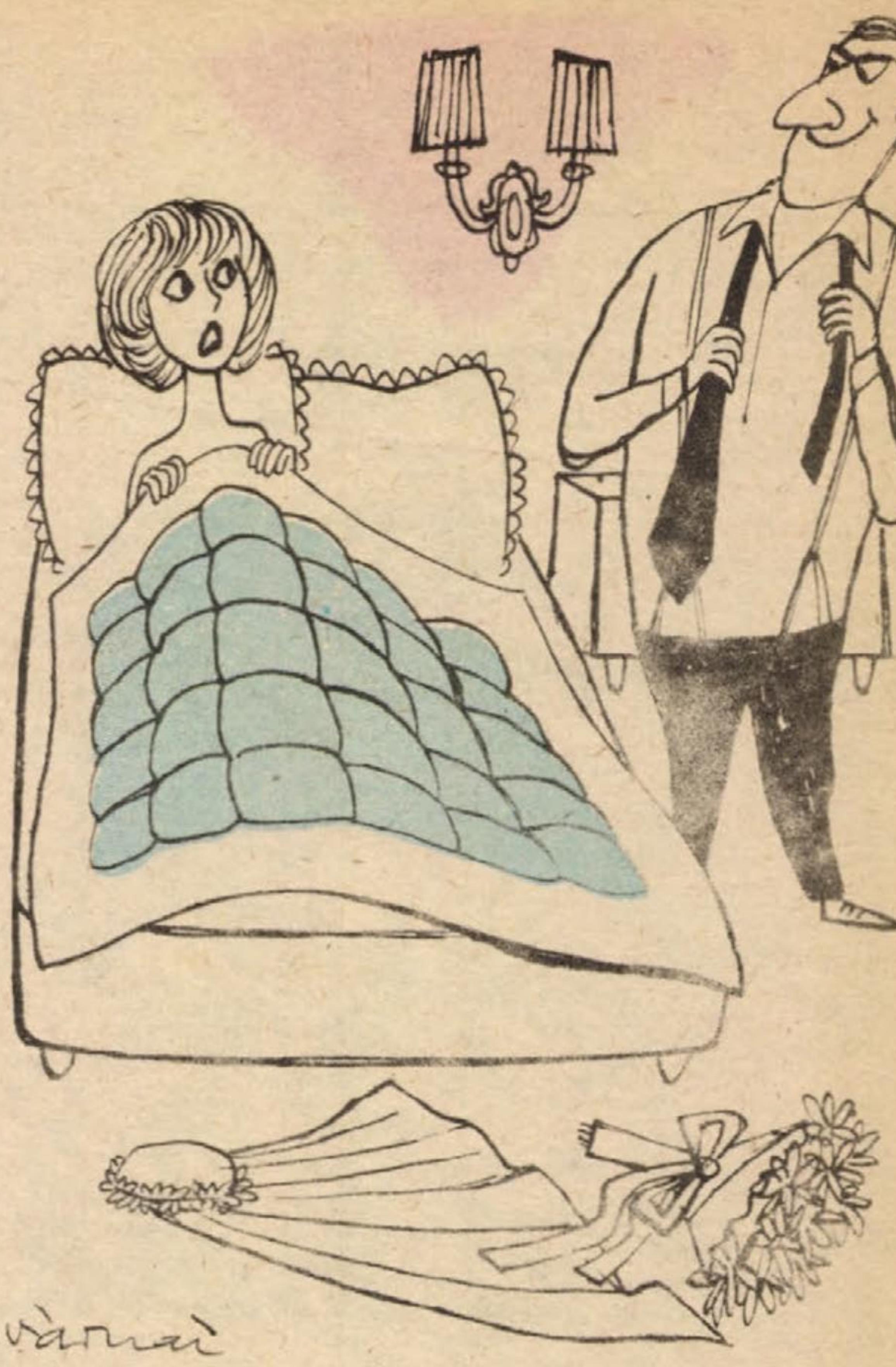

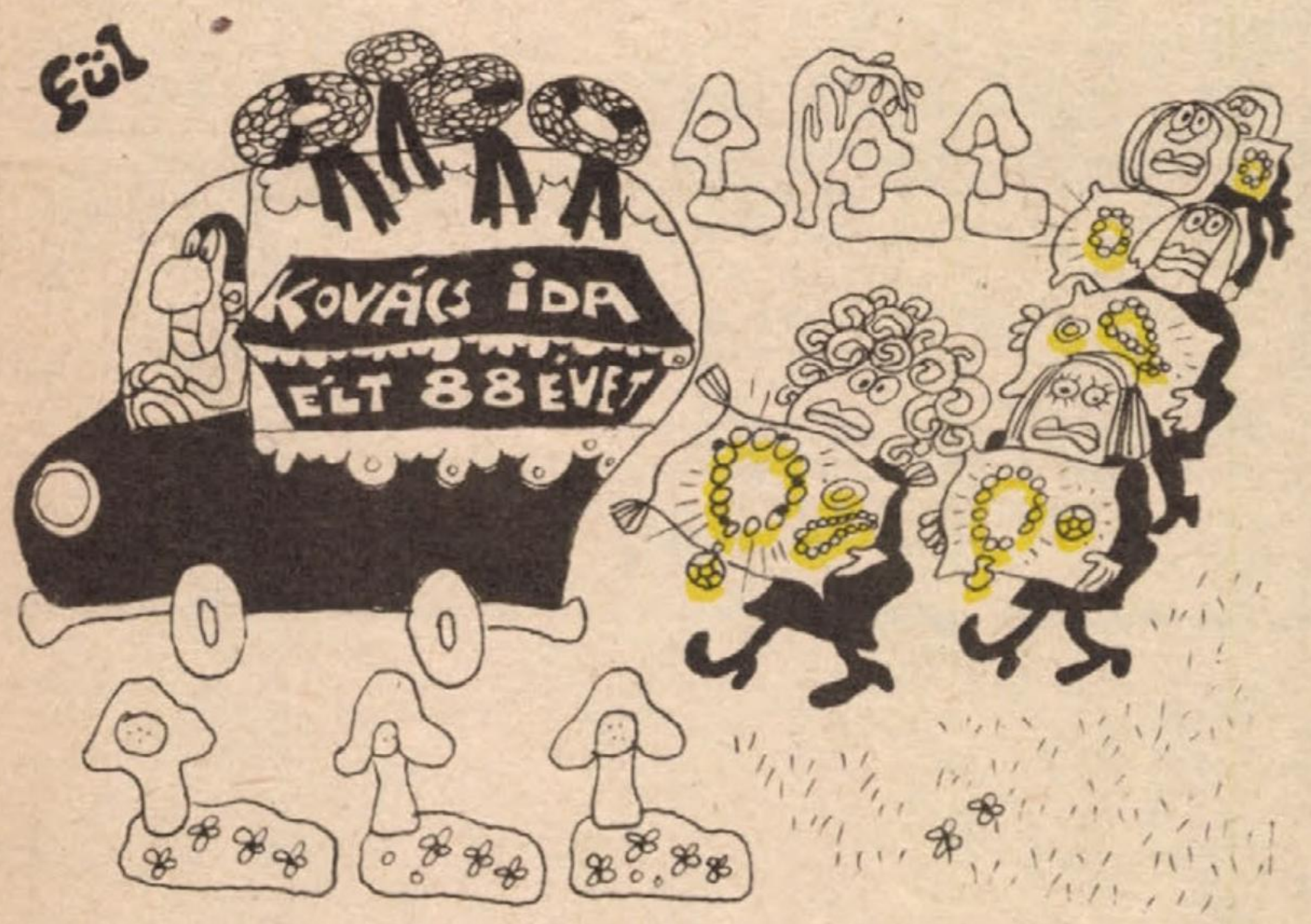
KOVÁCS IDA
ÉLT 88 ÉVET

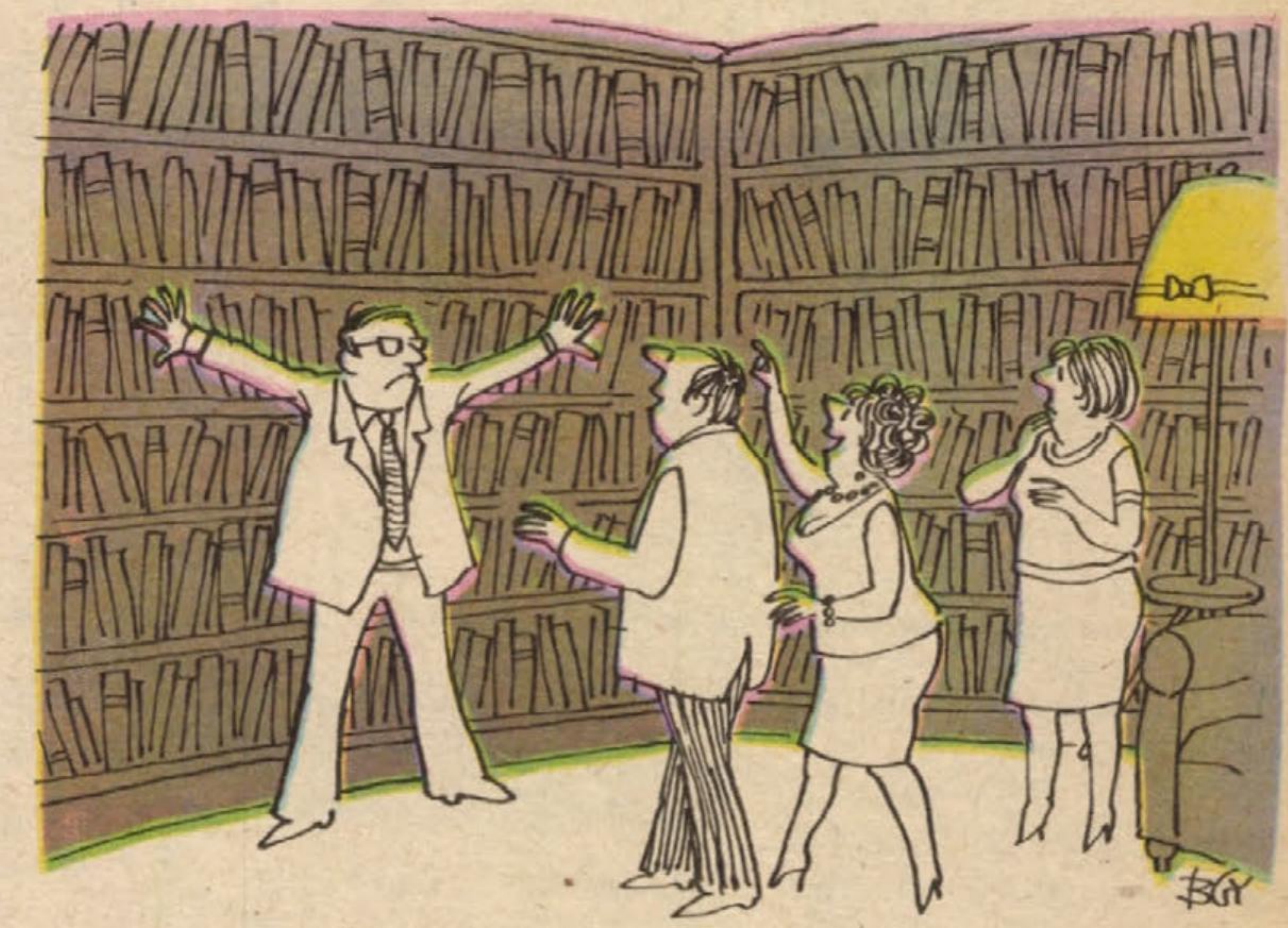

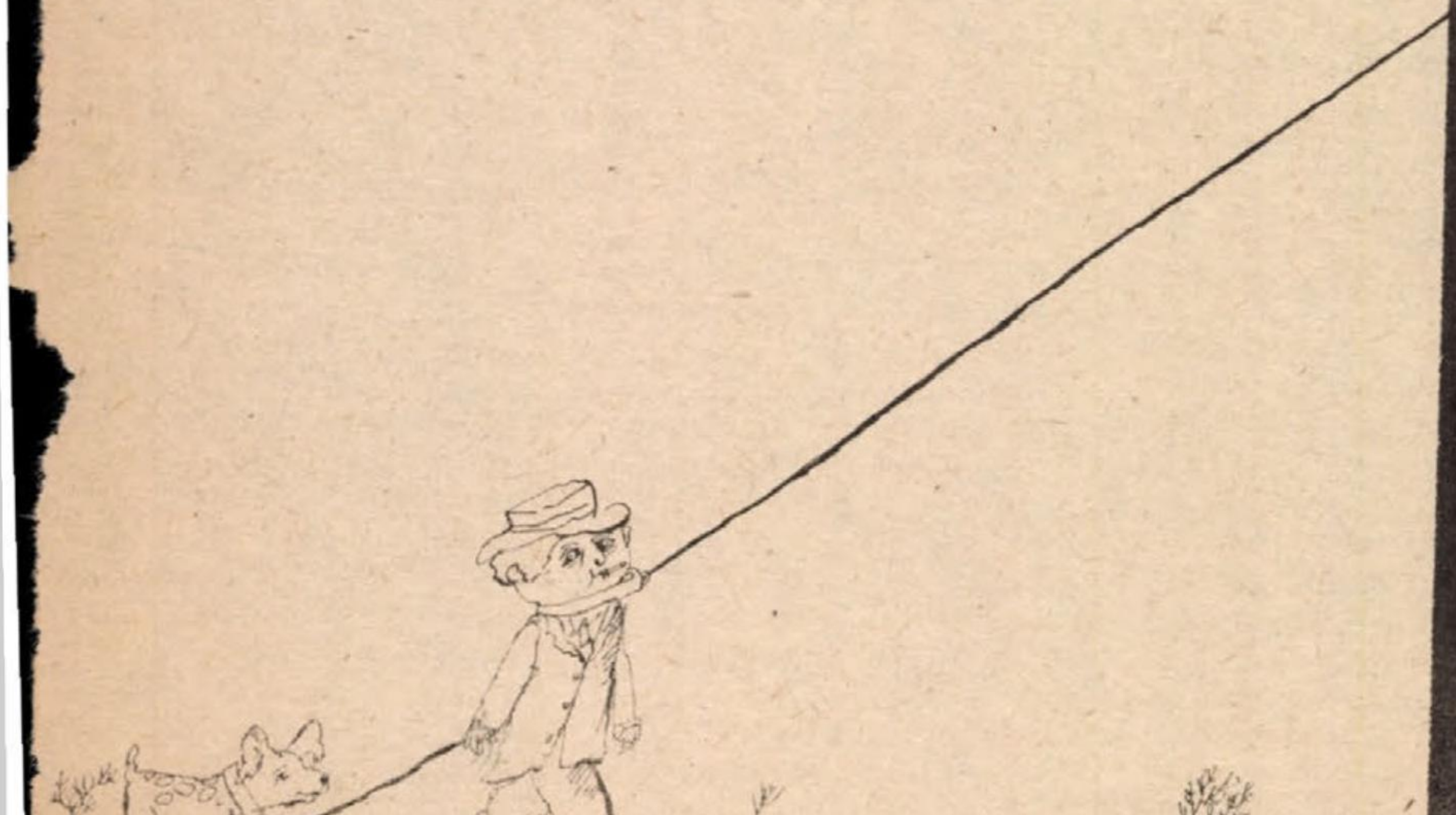

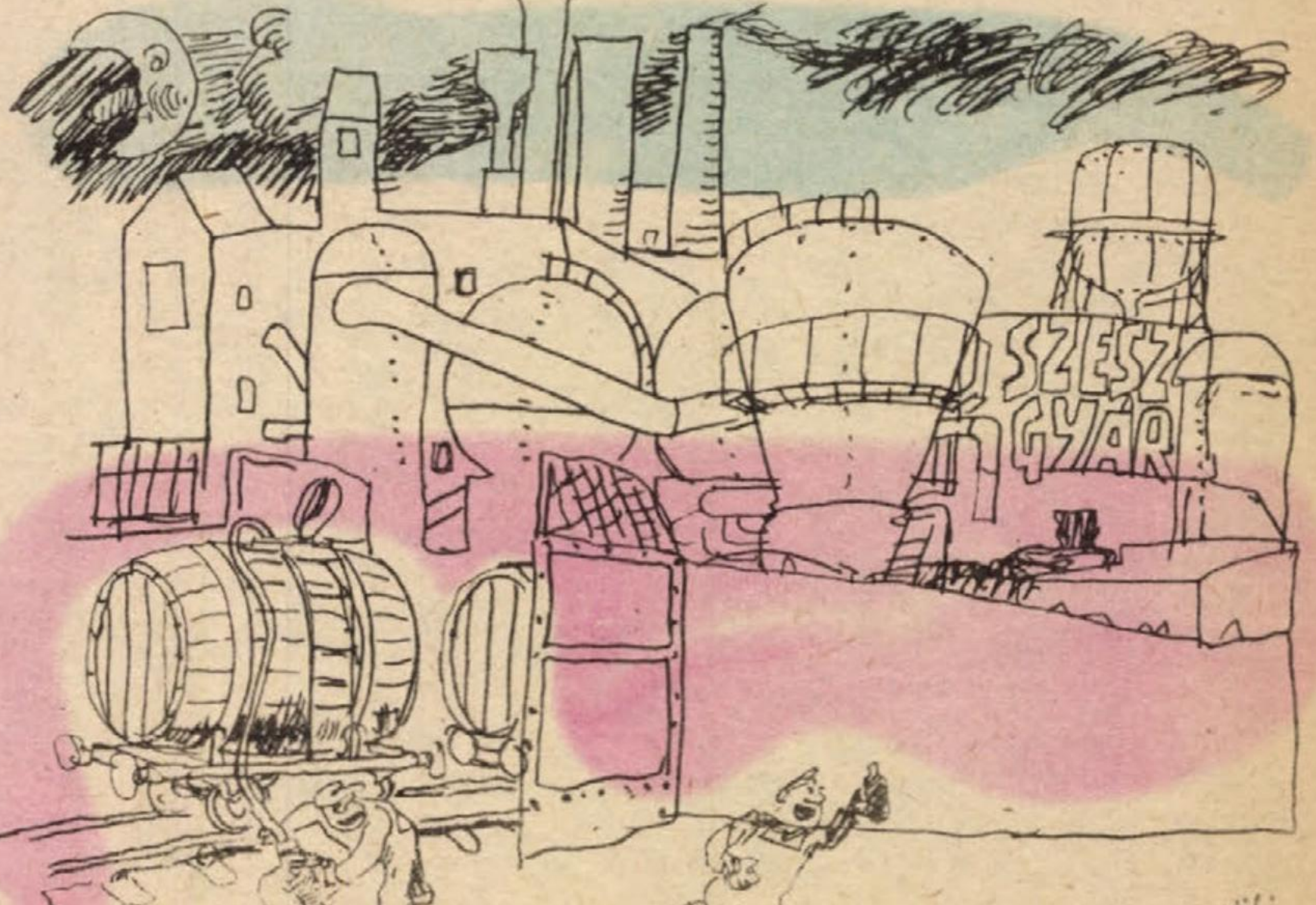

SZOVJET HUMOR

MARIONETT

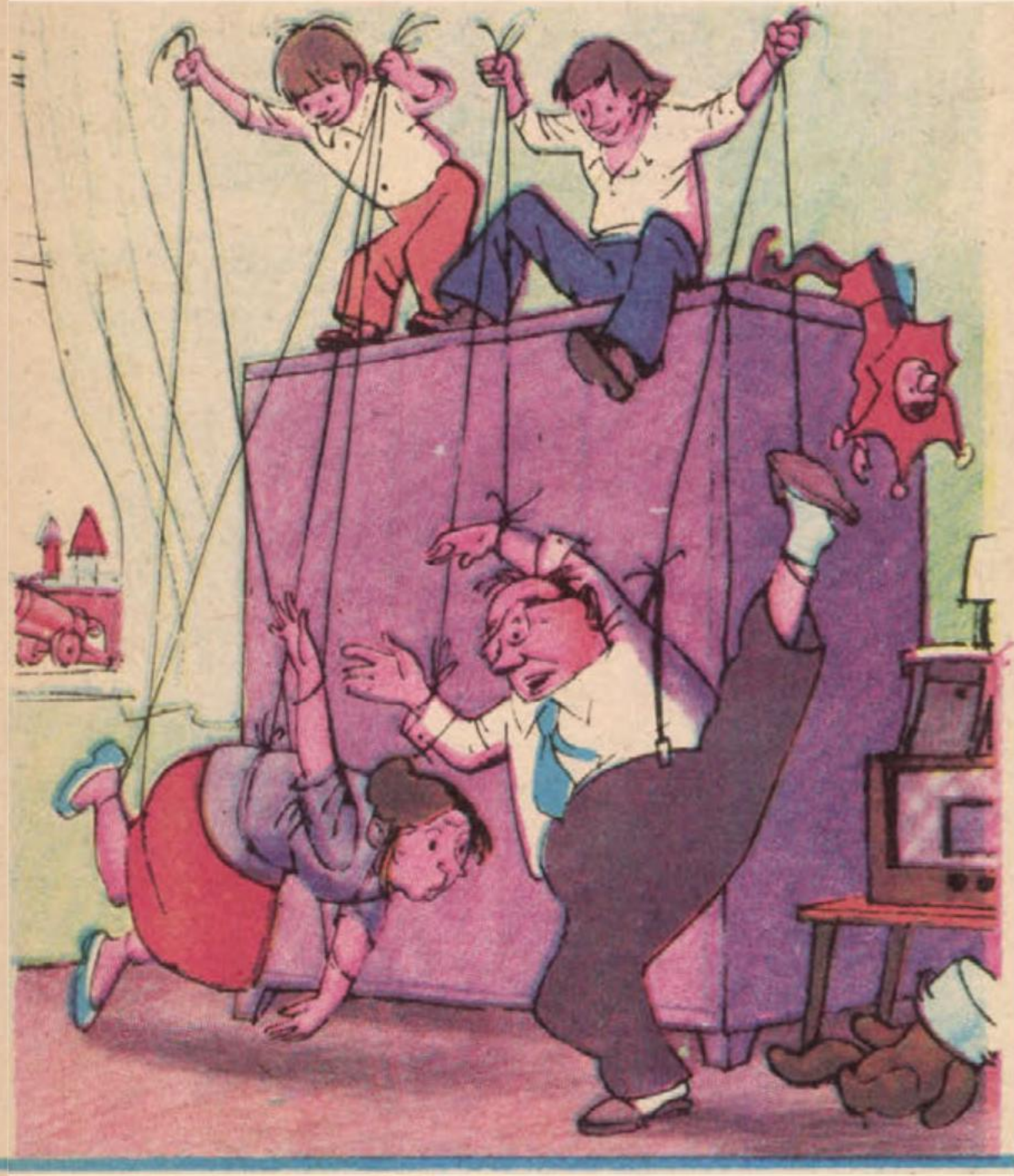

HÁZIAS MÚZSA

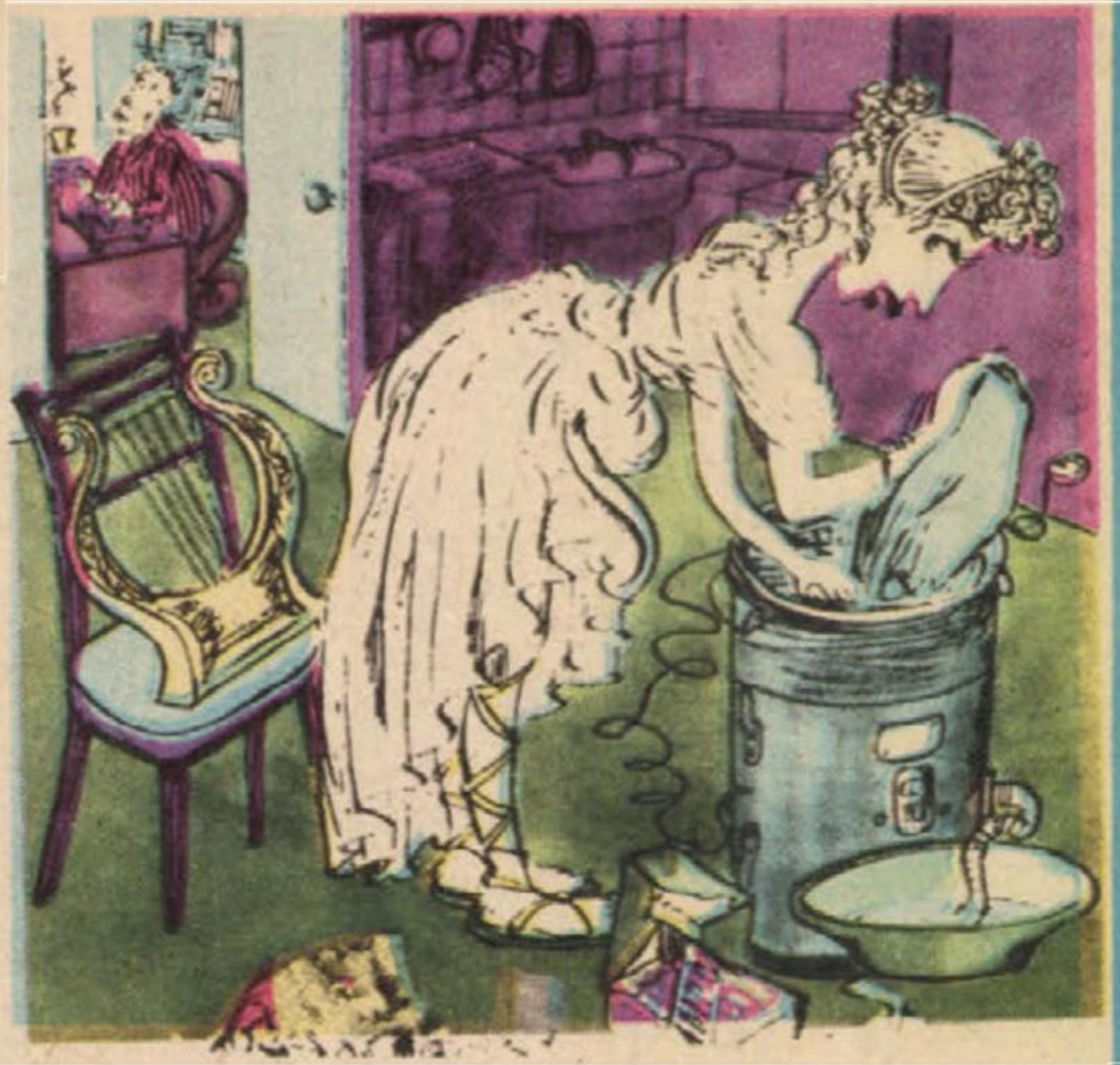

MEGHOZTÁK AZ ÚJ BÚTORT

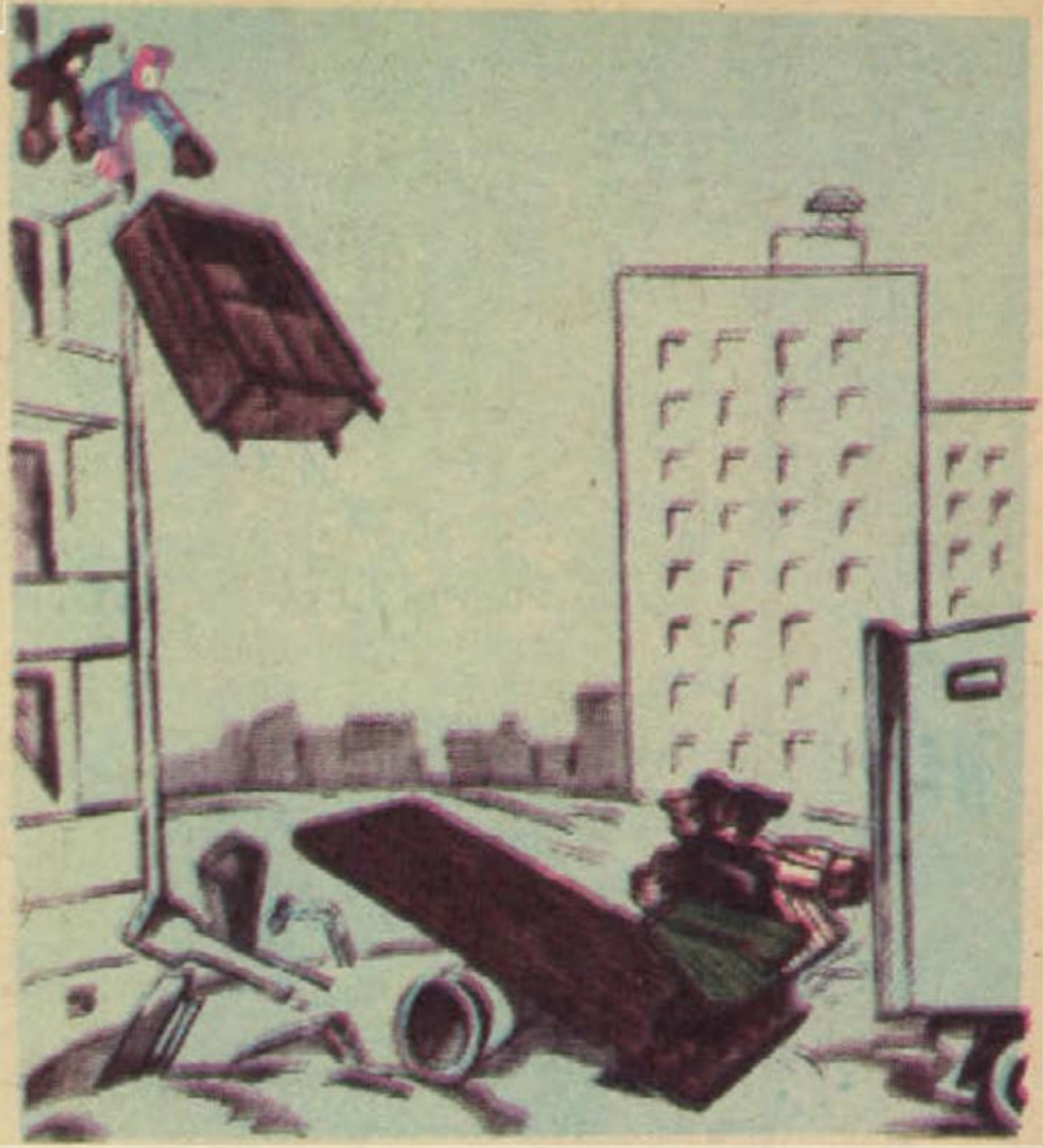

KIMENŐ ELŐTT

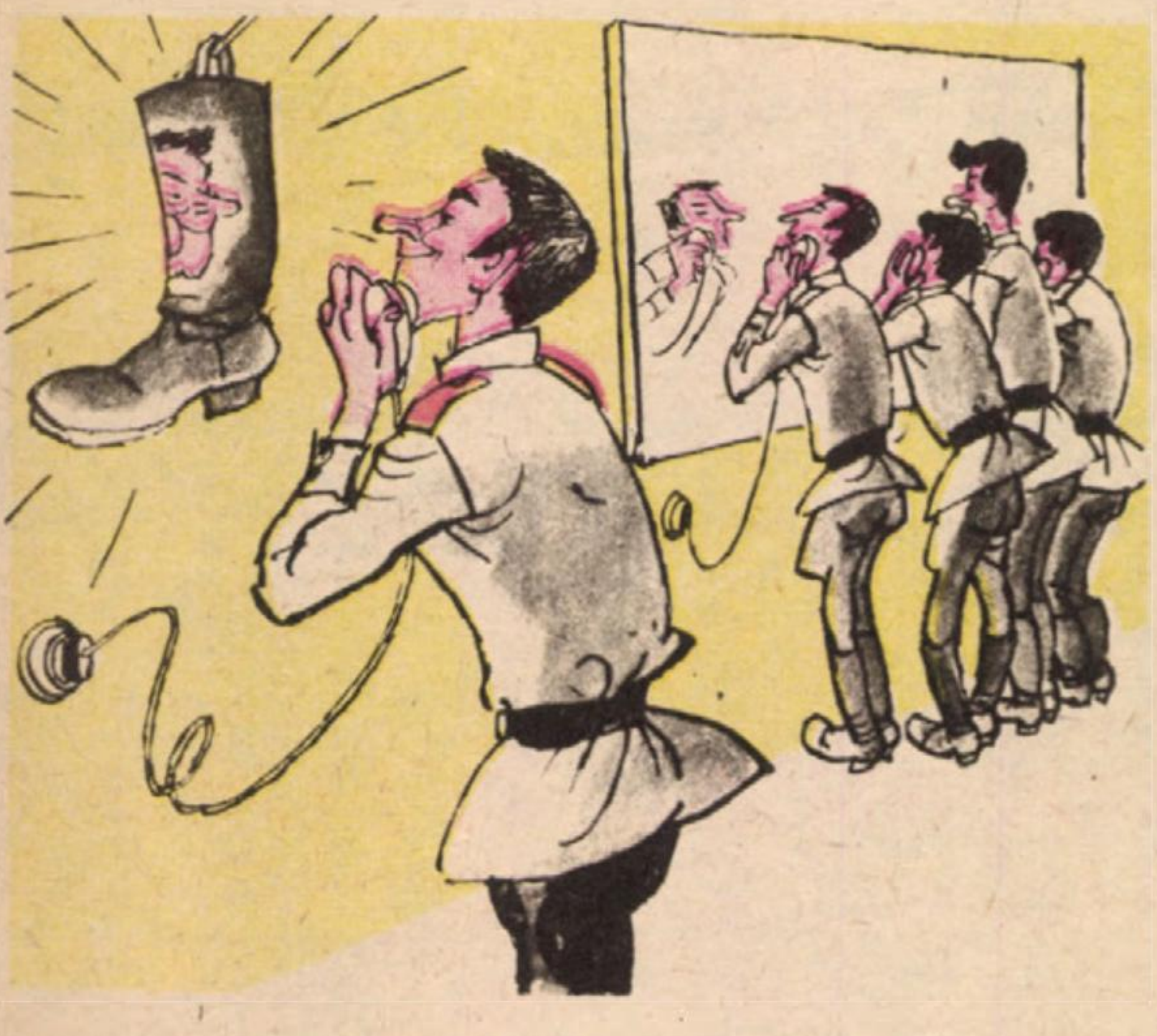

ALEKSZANDR KANYEVSZKIJ:

NÉGY LEVÉL

AZ ELSŐ

A *Jóestét* c. lap szerkesztőségének.

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Kérem, hogy lapjában adja át szívélyes köszönetemet mindazon intézményeknek, elvtársaknak és barátoknak, akik jókívánságaikat fejezték ki ötvenedik születésnapom alkalmából.

M. TKACSUK

A MÁSODIK

A *Jóestét* c. lap szerkesztőségének.

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Kérem, hogy szíveskedjék kifizetni a tiszteletdíjat a lapjában megjelent szívélyes köszönetemért mindazon intézményeknek, elvtársaknak és barátoknak, akik jókívánságaikat fejezték ki ötvenedik születésnapom alkalmából.

M. TKACSUK

A HARMADIK

Az *Állampolgár és törvény* c. folyóirat szerkesztőségének.

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Kérem, hogy lapjában adja át szívélyes köszönetemet mindazon intézményeknek, elvtársaknak és barátoknak, akik jókívánságaikat fejezték ki a *Jóestét* c. lap ellen indított perem megnyerése alkalmából, mely lap megtagadta tiszteletdíjam kifizetését a benne megjelent szívélyes köszönetemért mindazon intézményeknek, elvtársaknak és barátoknak, akik jókívánságaikat fejezték ki ötvenedik születésnapom alkalmából.

M. TKACSUK

ÉS A NEGYEDIK

Az *Állampolgár és törvény* c. folyóirat szerkesztőségének.

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

Kérem, hogy szíveskedjék kifizetni a tiszteletdíjat a folyóiratában megjelent szívélyes köszönetemért mindazon intézményeknek, elvtársaknak és barátoknak, akik jókívánságaikat fejezték ki a *Jóestét* c. lap ellen indított perem megnyerése alkalmából, mely lap megtagadta tiszteletdíjam kifizetését a benne megjelent szívélyes köszönetemért mindazon intézményeknek, elvtársaknak és barátoknak, akik jókívánságaikat fejezték ki ötvenedik születésnapom alkalmából.

M. TKACSUK

(Fordította: **Pető Miklós**)

SZILÁNKOK

VESZEKEDÉS

Egy jó kiadós veszekedés után olyan könnyűnek, kiegyensúlyozottnak érezzük magunkat. Ilyenkor szeretnénk átölelni az egész Emberiséget. Egészen a következő veszekedésig...

IRODALMI KÁVÉHÁZ

Mellettem X., az ismert költő dolgozik elmélyülten. Ismervén verseit, meg kell állapítanom róla: a múzsa ismét homlokon rúgta.

ILYEN IS VAN

Ipszilonék gyermeke rossz társaságba keveredett. Az anyja és az apja társaságába...

HELYZETJELENTÉS

— Nem tetszik tudni valahol egy jó albérletet? — érdeklődött a tanács lakásügyi előadója.

NAGYLELKŰSÉG

— Én elfogadlak így, ahogy vagy. Minden jó tulajdonságoddal együtt.

ELISMERÉS

— Embernek lenni a legnehezebb — mondta egy felszólaló az állatok erdei közgyűlésén.

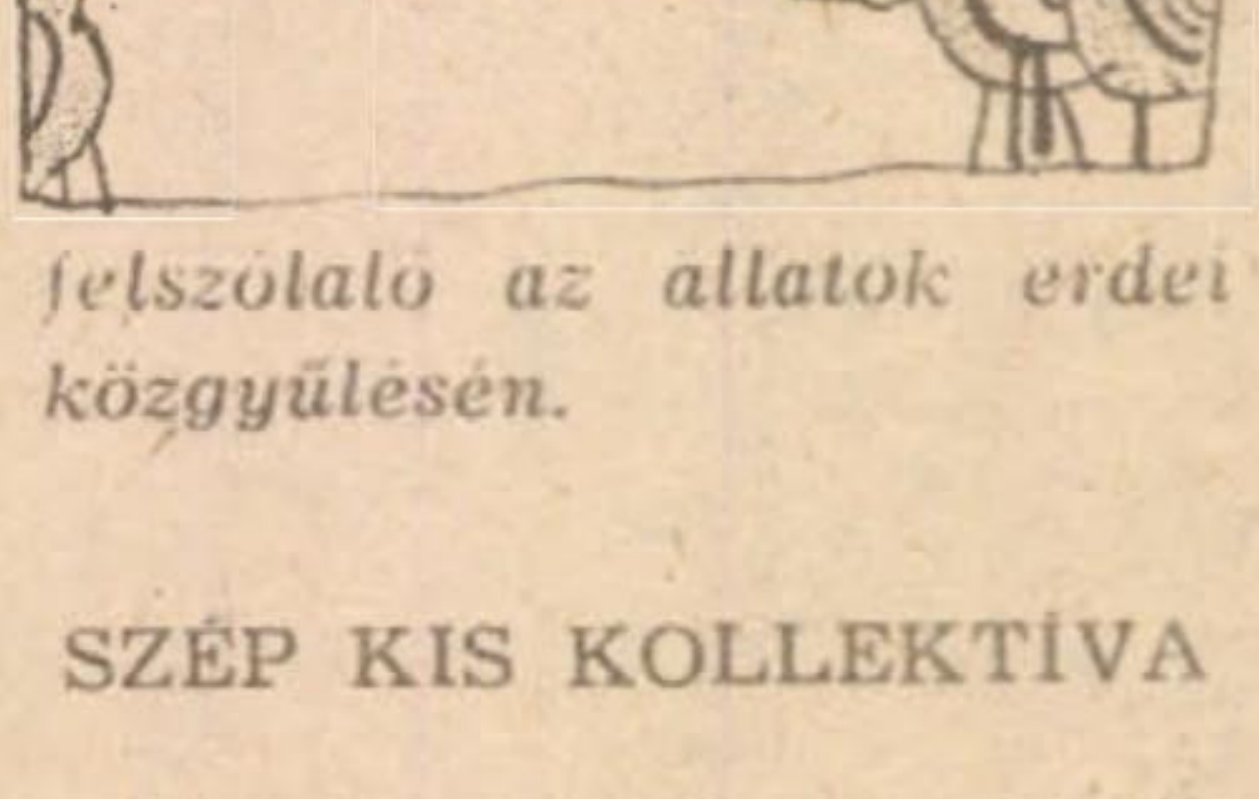

SZÉP KIS KOLLEKTÍVA

Z.-nek szemére vetették a munkatársai, hogy egyénieskedik, kilóg a kollektívából: állandóan dolgozik.

TÉVÉ-KRIMI

Láttam egy tévé-krimit, ahol gyilkos nem volt, csak áldozat: a tévé-néző.

ELŐFORDUL

— Kislány, maga még tizenhét éves sincs. Hogy engedhették be ebbe az éjszakai szórakozóhelyre?

— Itt vagyok felszolgáló.

RAZZIA

— Maga miért nem dolgozik sehol?

— Ismerem az átkozott természetemet. Ha egyszer elkezdeném dolgozni, hetenként váltogatnám a munkahelyeimet, s az ilyesmi nagyon elítélendő...

Galambos Szilveszter

HORGÁSZVERSENY

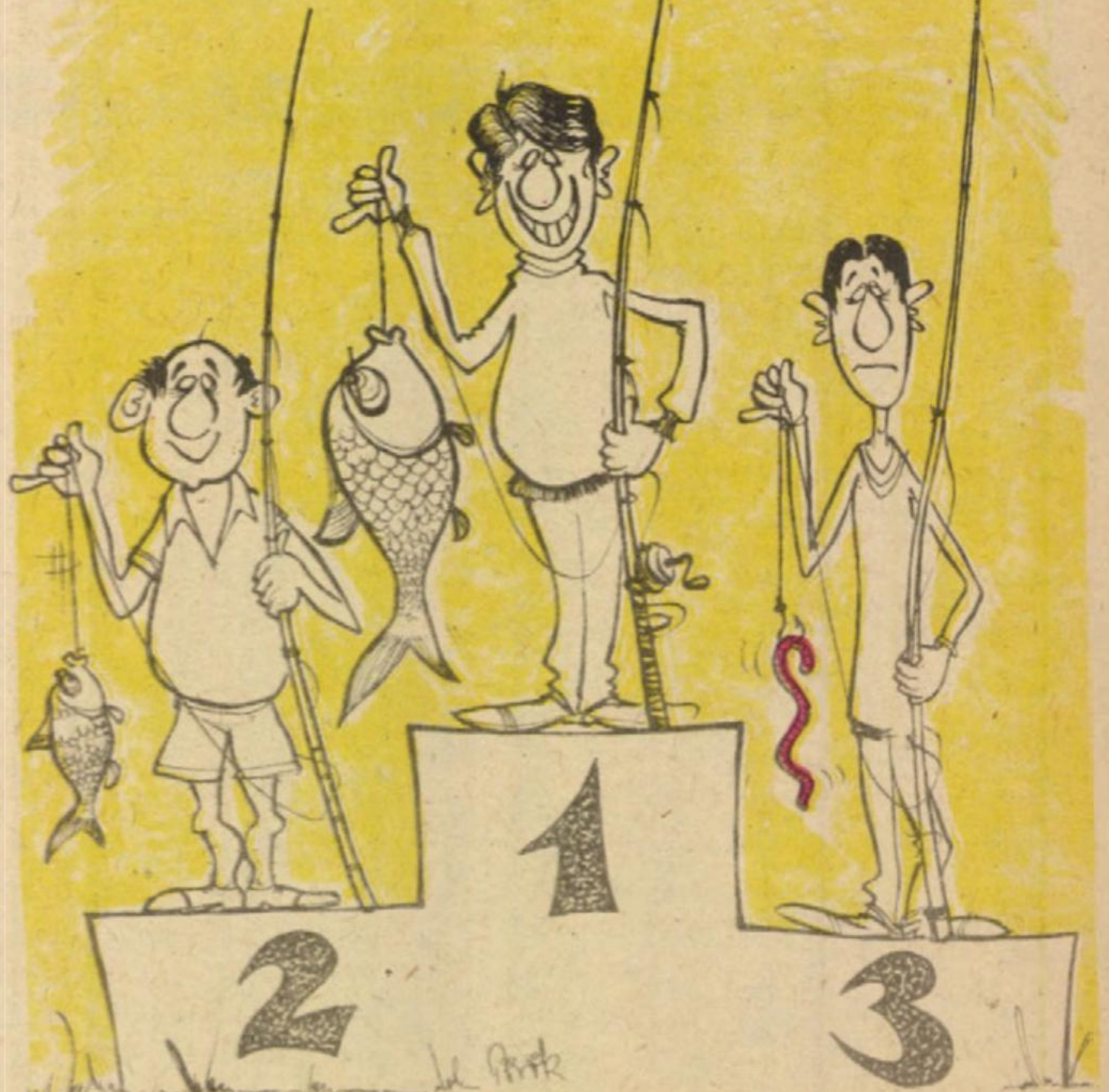

A SZÉP KÜLSŐT KEDVELI?

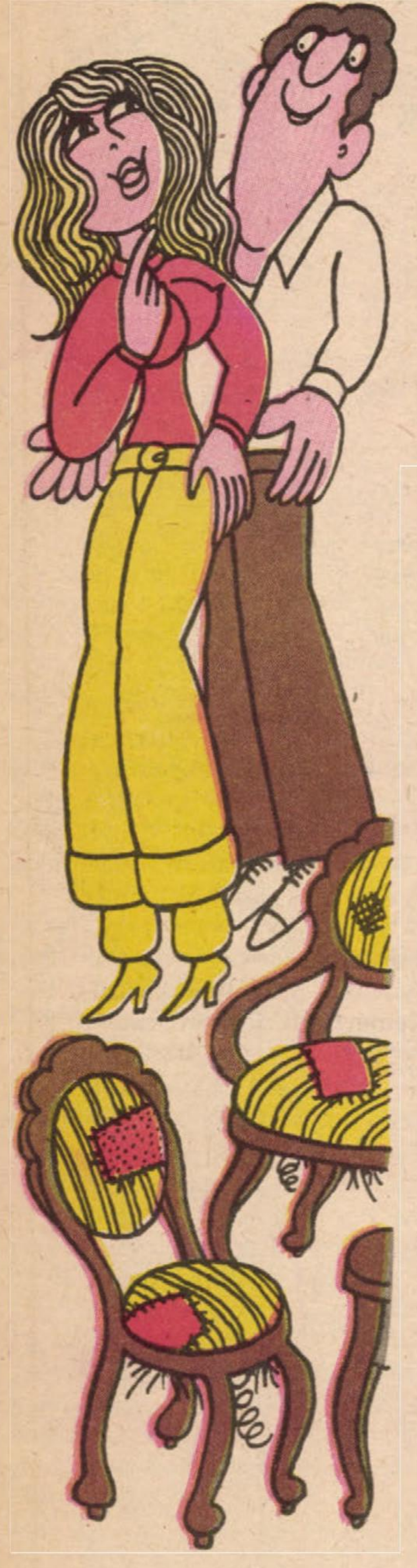

RÉGI KÁRPITOZOTT BÚTORAIT RÖVID IDŐ ALATT FELÚJÍTJA, MEGJAVÍTJA A KÁRPITOSIPARI SZÖVETKEZET

BUDAPEST VIII., DÉRI MIKSA U. 15.

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

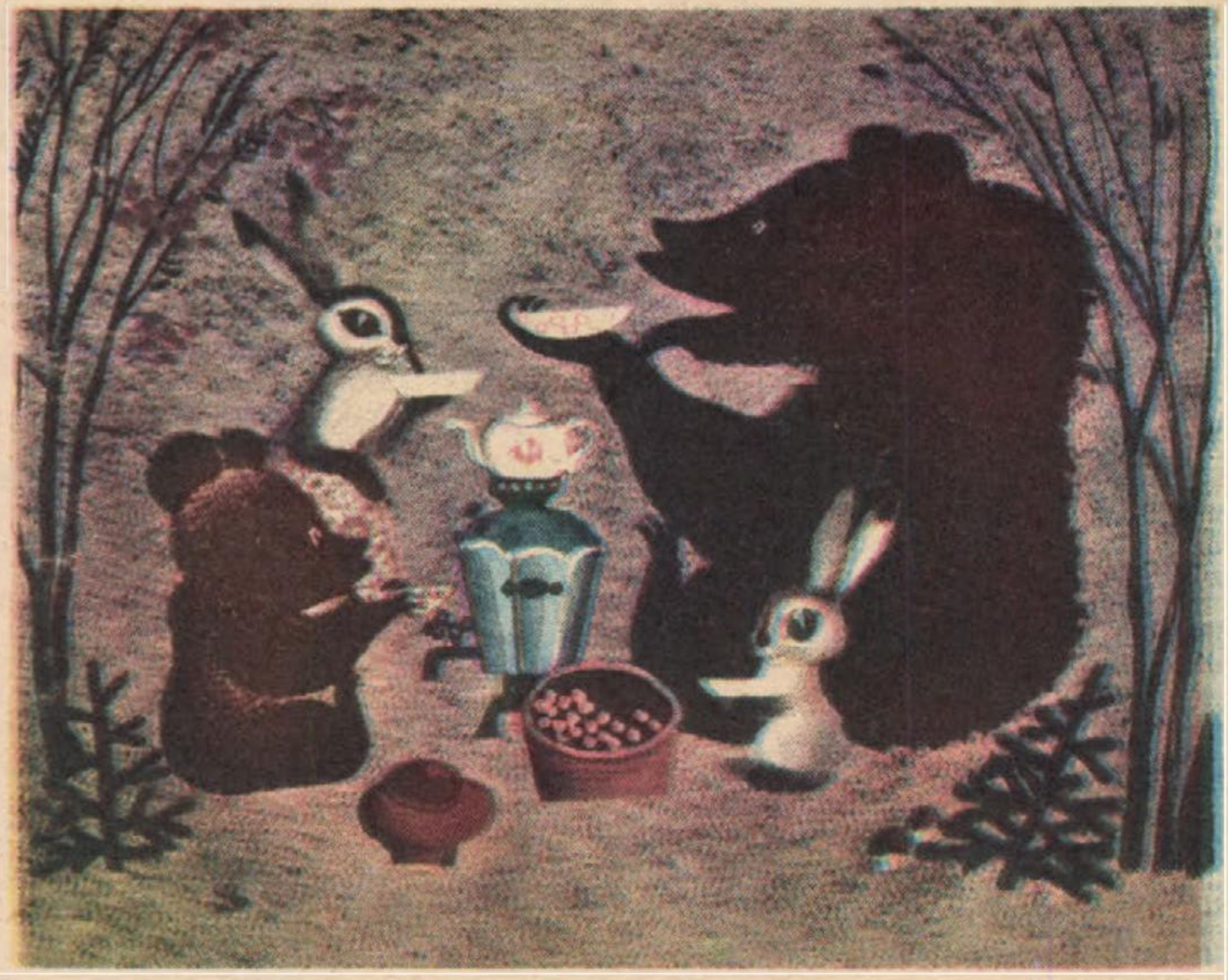

Micimackó és Malacka — A. A. Milne örök életű meséhősei — a szovjet Fjodor Hitruk filmjéből

Melyik lehet Malacka? A nagy szőrös, a kis szőrös, vagy valamelyik hosszúfülű? Vagy talán elbújt a kis disznó?

(Egy ismertetőben fedezte fel Lovas Mária)

◆ **AZ ÁPRILIS 4-ÉT MEGELŐZŐ MUNKAREND.** Az idén az április 4-i munkaszüneti nap keddre esik, tehát nem egy nap választja el a vasárnapi pihenőnaptól. Ennek megfelelően, az április 4-ét megelőző munkarend eb-

Úristen, csak nem jött közbe a hétfő mellé egy szerda is?

(A Heves megyei Népújságból ollózta Szűcs János, nagyrédei olvasónk)

56 éves, 173 cm magas, jó megjelenésű, anyagiakkal és jó szakmával rendelkező becsületes vidéki férfi keresi korban hozzáillő, becsületes, vagy elvált asszony ismeretségét házasság céljából. „Rossz egyedül 177673" jeligére a szolnoki hirdetőbe.

Vagy?

(A Képes Újságban lelte O. P.)

Ezért rádióutazások klubja címmel új rovatot indít a magyar osztály és minden hét első szombatján jelentkezik, magyar idő szerint a 19 órakor kezdődő adásban, majd pedig megismétli a 21 órai műsorban.

Jó lenne, ha ez a nagyszerű műsor minden második hét harmadik szombatján is jelentkezne.

(A Békés megyei Népújságban észlelte Rosta Csilla, szigetvári olvasónk)

Az előző négy feljelentés ügyében a XV. kerületi Rendőrkapitányság szabadlábon hagyása mellett 1977. szeptemberében nyomozást indított.

Még szerencse!

(A Magyar Nemzetben fedezte fel Tóth Zsuzsanna)

Aszongyák

hogy szines (sárga, zöld, kék stb.) füstű cigarettákat gyárt egy londoni gyár.

Ez már igen, ennek fenntartás nélkül örülni kell, hiszen ettől már csak egy lépés (bár lehet, hogy hosszú lépés, persze nem a szó italbolti értelmében) a szines kéményfüstig, a szines kipufogógázig, és a nagyvárosok unalmas, szürke levegőjében (minden keresés nélkül) található szines, más füstökig, és szines egyéb égési termékekig, milyen szép és hangulatos lenne mondjuk a lila füst, a lila smog, milyen édesen el lehetne ábrándozni benne, szuszogva-lihegve-fuldokolva egy szentimentális, édesbús verset olvasva a vágható lila levegőszennyeződésben, már ha egyáltalán látni lehetne benne a betűket, de ha nem, az se baj, az emlékezetből is elő lehetne szedni a lila szinhez illő bájos rimeket, de ez még semmi, tessék elképzelni a szürke aszfalt fölött az üde, napfényesen sárga (schönbrunni sárgának nevezett) kipufogógázt, az ember szinte sajnálja, hogy be kell lélegeznie, és a nagyvárosi utca ezzel is veszitene valamit megragadó szinpompájából, vagy milyen szép lehet a komor fekete helyett a zöldre szinezett korom, a zöld a reménység szine, az embert elfogná a boldog reménység, hogy épségben hazajut, anélkül, hogy megfulladna, de a legszebb talán a kék füst lenne, a méternyi vastagságú azúrkék füstrétegben úgy érezné magát a járókelő, mintha Itáliában sétálna, a tündéri szépségű azúrkék tengert csodálva, amely azonban ez esetben nem cseppfolyós, hanem légnemű halmazállapotú, szóval fürödni nem lehetne benne, de megfulladni igen, ám ebben a tündéri-tündöklő azúrkék szépségben még az se lehet olyan kellemetlen, álomnak is szép mindez, de csak a jövő zenéje, egyidőre be kell érnünk a természetes szinű nagyvárosi smoggal.

Nem baj, az is rosszabb a semminél.

(gergely)

KIS KITÜNTETÉS

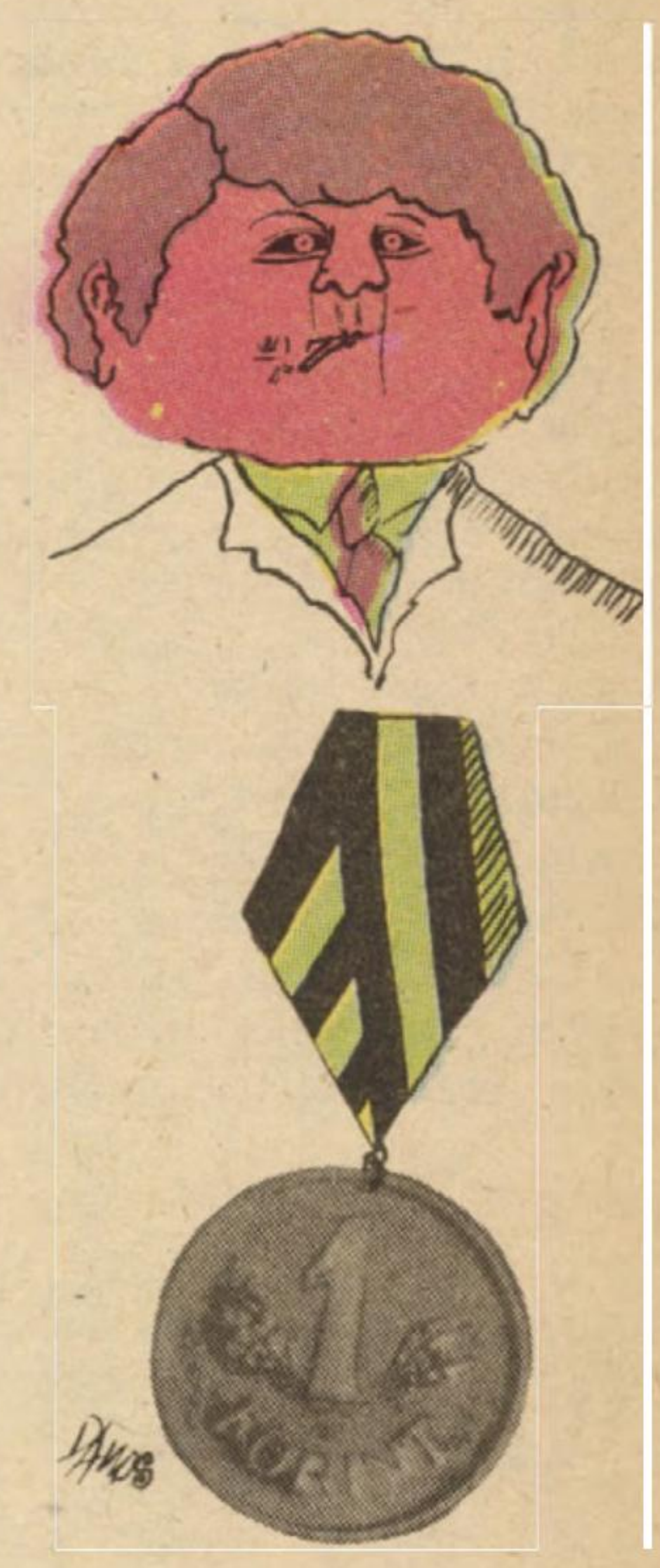

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Azt mondta, hogy semmi gyakorlata nincs ebben a munkában. Akkor miért kér ilyen magas fizetést?

— Azért, mert a munka annál nehezebb, minél kevésbé ért hozzá az ember.

NAGY KITÜNTETÉS

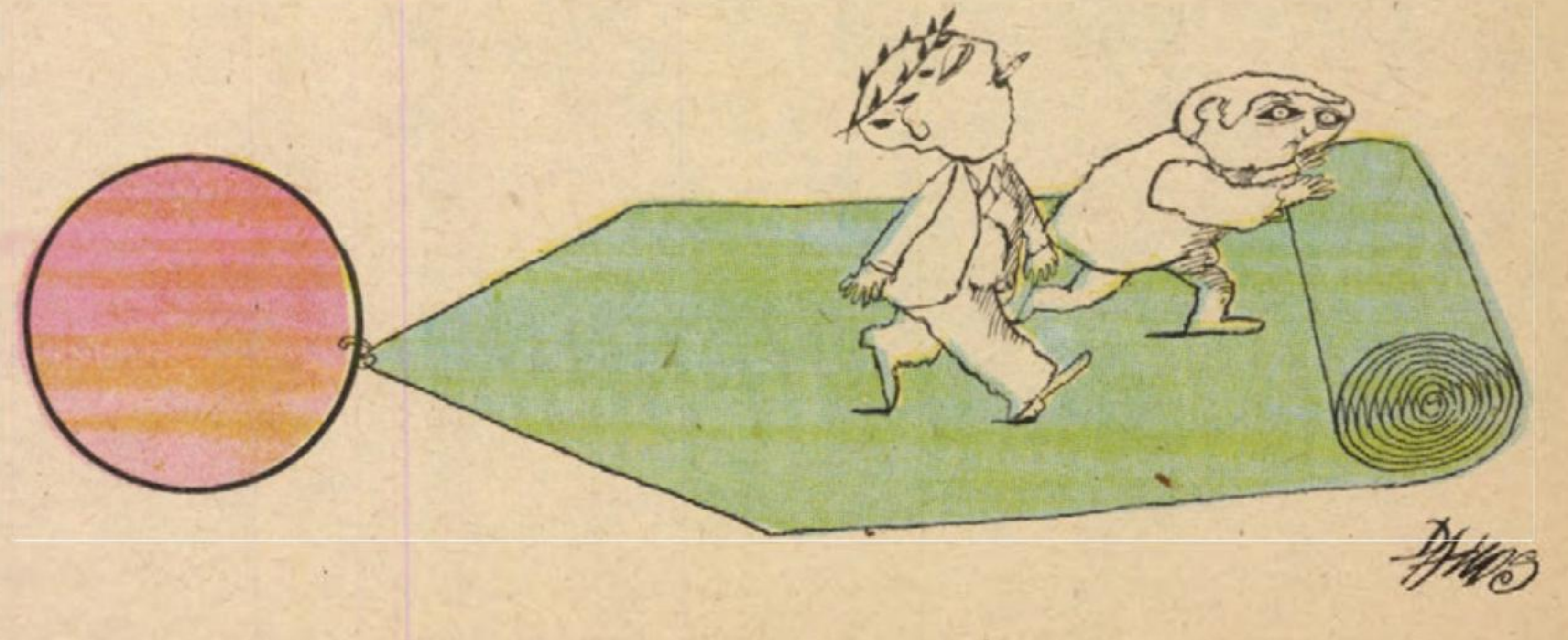

FILMFORGATÁS

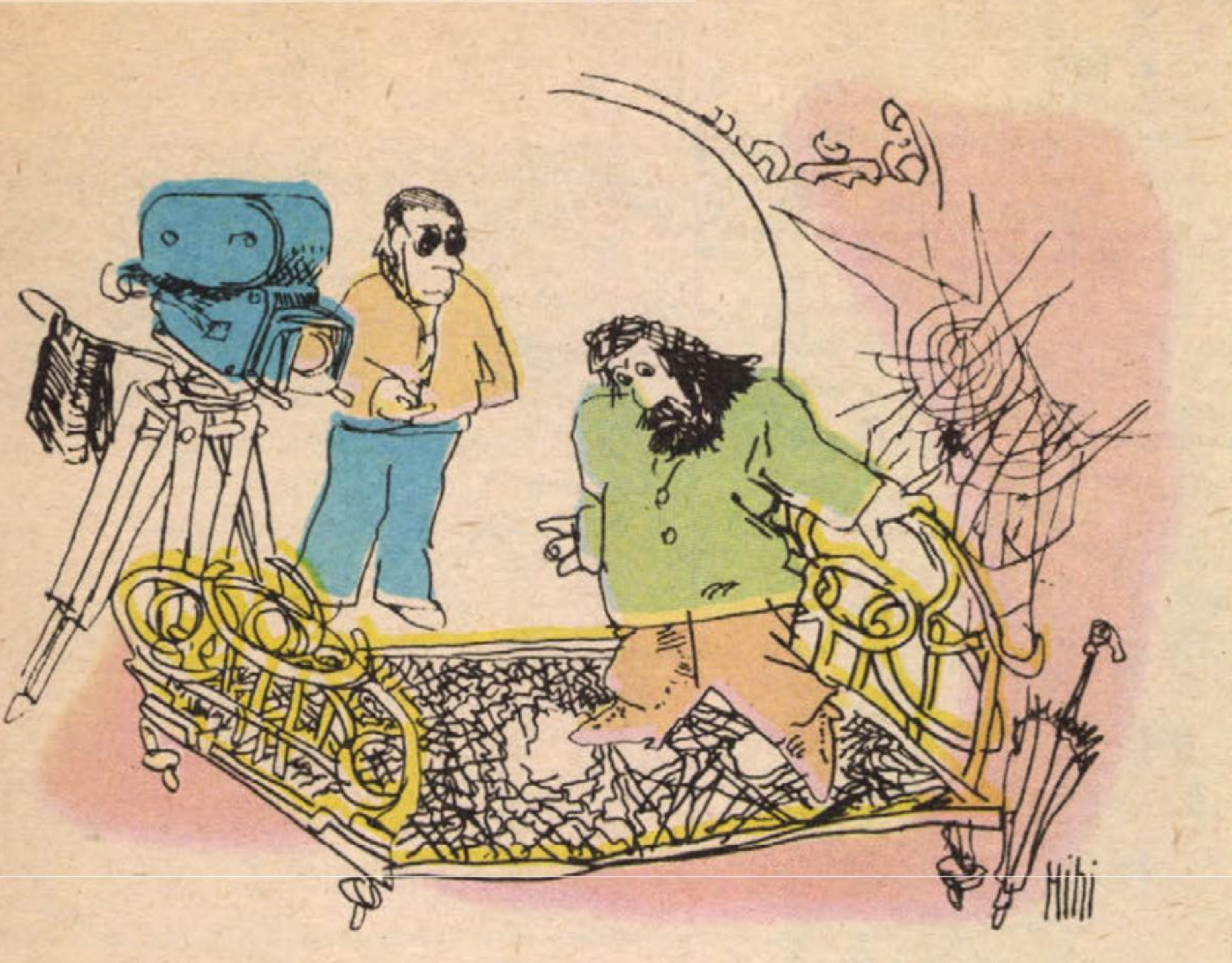

– Kibír ez még két embert?!

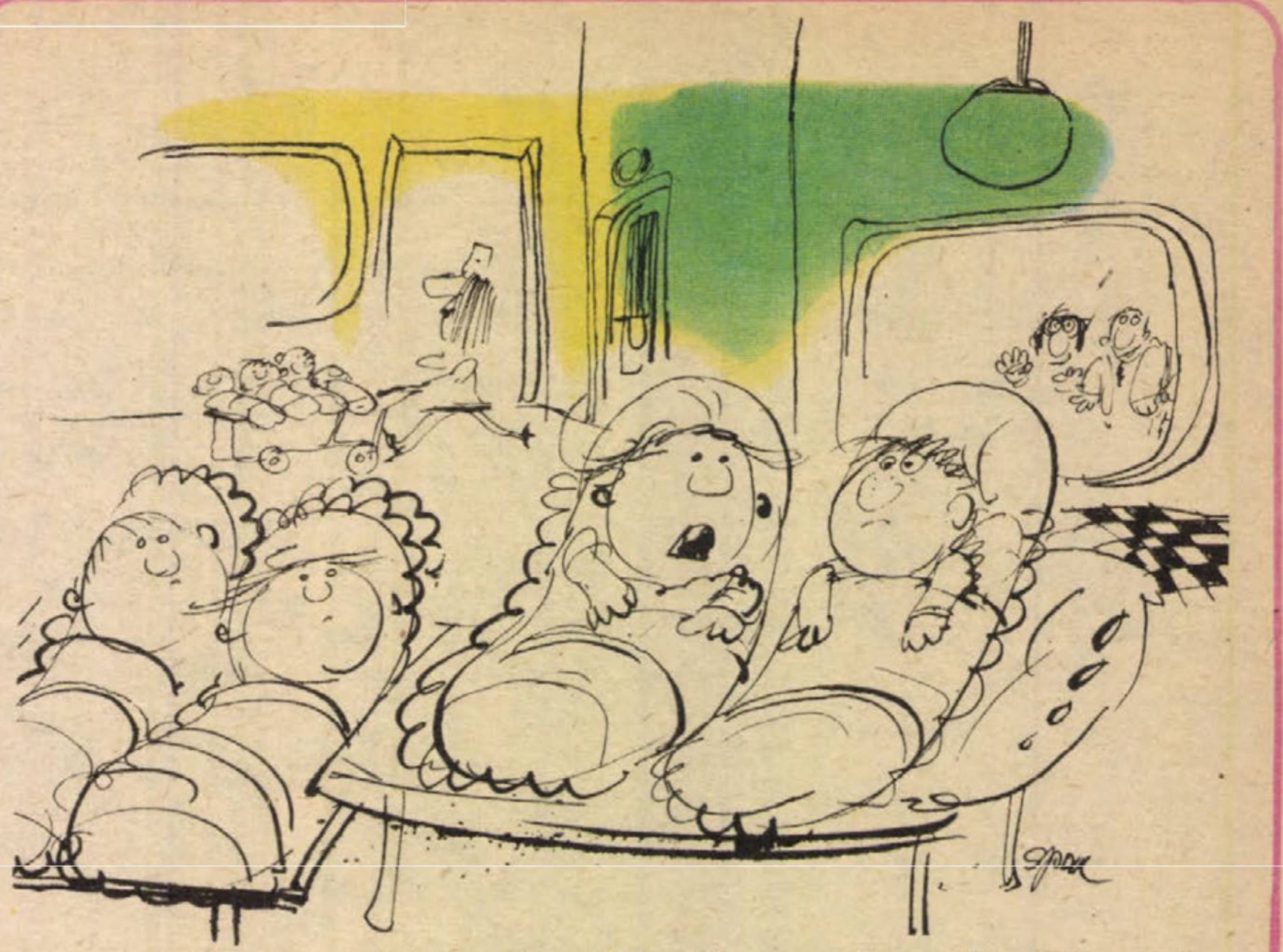

– Csak az zavar, hogy a szüleimnél nem voltam előre betervezve!

ALKOTÓMŰHELY

A társulat lelkesen és nagy egyetértésben látott munkához. A rendező látomásait szájtátva hallgatták. Tettre készen várták az olvasópróbákat. A rendező azt kérte, hogy a szöveget először szanszkritül memorizálja mindenki, és erre teljes 24 órát adott. A bizalom tökéletes volt, senki sem kérdezte a szokatlan utasítás okát, meg aztán szó volt valami a lélek ókori átöblítéséről, amelyet senki sem értett, így aztán zokszó nélkül munkához láttak! Kissé elhúzódtak az olvasópróbák, mert a szanszkrit hangsúlyozás kissé nehéznek bizonyult. A végén aztán ünnepélyesen elégették a szanszkrit szövegeket, és mindenki úgy érezte, megérte a fáradság, hiszen milyen könnyű ezután a magyar.

Az első rendelkező próbán a főszereplő azt a rendezői utasítást kapta, hogy hét végére nőjön 15 centit. Pillanatnyi döbbent csend követte a rendező szavait, de aztán mindenki vállveregetve biztatta a főszereplőt; csak bátran vágjon neki a feladatnak.

A színész próba után rögtön a könyvtárba sietett, először néhány hormonokkal foglalkozó könyvet kért ki, de hamarosan csüggedten visszavitte őket, s az inkvizíció irodalma felől kezdett érdeklődni, különös tekintette a kínzókamrák és -eszközök leírására. Sokáig tanulmányozta egy nyújtógép ábráját.

A Hajnal hasad Tsz mellléküzemága soron kívül vállalta a szerkezet elkészítését, s nevéhez híven az ígért napon már pirkadatkor ott állt a gép a színész öltözőjében. Másnapra a színész elérte, amit tíz év óta kért: párnázott ajtót szereltek fel az öltözőjére. Amikor a megjelölt napon betámolygott a színpadra, a rendező kissé fanyalogva mérte végig: hát bizony ez csak 12 centi. A foga között még hozzátette, így nem lehet rendezni, ha az ember állandó megalkuvásokra kényszerül.

Aztán mégis megkezdődött a munka, méghozzá pattogó ritmusban. Ehhez a rendező egy hatalmas ostort használt, mert mint mondotta, nem bízik a metronómban. Az ostor egy darabig feszélyezte a színészeket, de később már szükség szerint kapkodták a lábukat. Jól haladt a munka. A harmadik héten már az első jelenet végét próbálták, csupán a szerelmi vallomás nem akart sehogysem sikerülni. Keményebben — mondta újra meg újra a rendező —, ez így túl melodramatikus! Vágja a szemébe, ne könnyezzen itt nekem! A színész alighanem bólintott. Bár ezt nem lehet bizonyossággal állítani, hisz fejjel lefelé lógott egy kötélen, s mereven szembe kellett néznie egy hatalmas reflektorral, s hiába meresztgette, a szeme mindig könnybe lábadt.

Töretlen lendülettel kovácsolódott az előadás. A színész ellenkezés nélkül alávetette magát a plasztikai műtétnek, mely az ujjlenyomatát megváltoztatta. A rendező megmagyarázta, hogy ilyen ujjlenyomatot nem hagyhat a mozsáron, mert felbillen az egész előadás.

A rendező és a színész egy szív volt és egy lélek. Az ellentét tulajdonképpen a finomabb részletek kidolgozásánál kezdődött. Ha a rendező azt kérte, hogy sírjon a holdkóros hentes ágya előtt, a színész legszívesebben nevetett volna, ha meg ő úgy érezte, fel kell ugrania, a rendező hasra fektette, ha ő drámai tetőpontra érve dühtől fuldokolva meg akarta ragadni partnere kabátját, a rendező a kandalló elé ültette hálósipkát kötni. Ám a konfliktus még mindig csak a mélyben izzott.

Az első parancsmegtagadás akkor következett be, amikor a nagymonológot az 5. sor 3. székén ülő néző nyakában kellett volna elmondania, és közben vízipisztollyal locsolni a közelben ülőket.

Ő maga egy bensőséges, ám nagyhatású jelenetet képzelt el, amint a túloldali oszlop mögül fáradtan elősodródva mintegy kiönti, kigörgeti magából a megszenvedett, mély gondolatokat. Végül annyit sikerült elérnie, hogy a negyedik sori szék karfájára ülhessen, s csak csizmáit kellett a néző ölébe tennie.

Aztán a főpróbáig már simán mentek a dolgok. Ekkor a rendező azt kérte a színésztől, hogy a párbajjelenet után a saját véréből csorgasson két litert a megszentelt demizsonba. Az orvos tiltakozott, és a szakszervezettel fenyegetőzött. A rendező tajtékzott, hogy már az orvosok és a szakszervezet is belebeszél a rendezésébe. Végül másfél literben megegyeztek, viszont a rendező ragaszkodott hozzá, hogy akkor artériás vér legyen.

A premier óriási izgalmak közepette folyt. A főszereplő a második felvonás után az öltözőjében bemutatkozott a tükörnek. Nem ismert magára.

Szále László

HÜSÉGES MEGALLOHELY

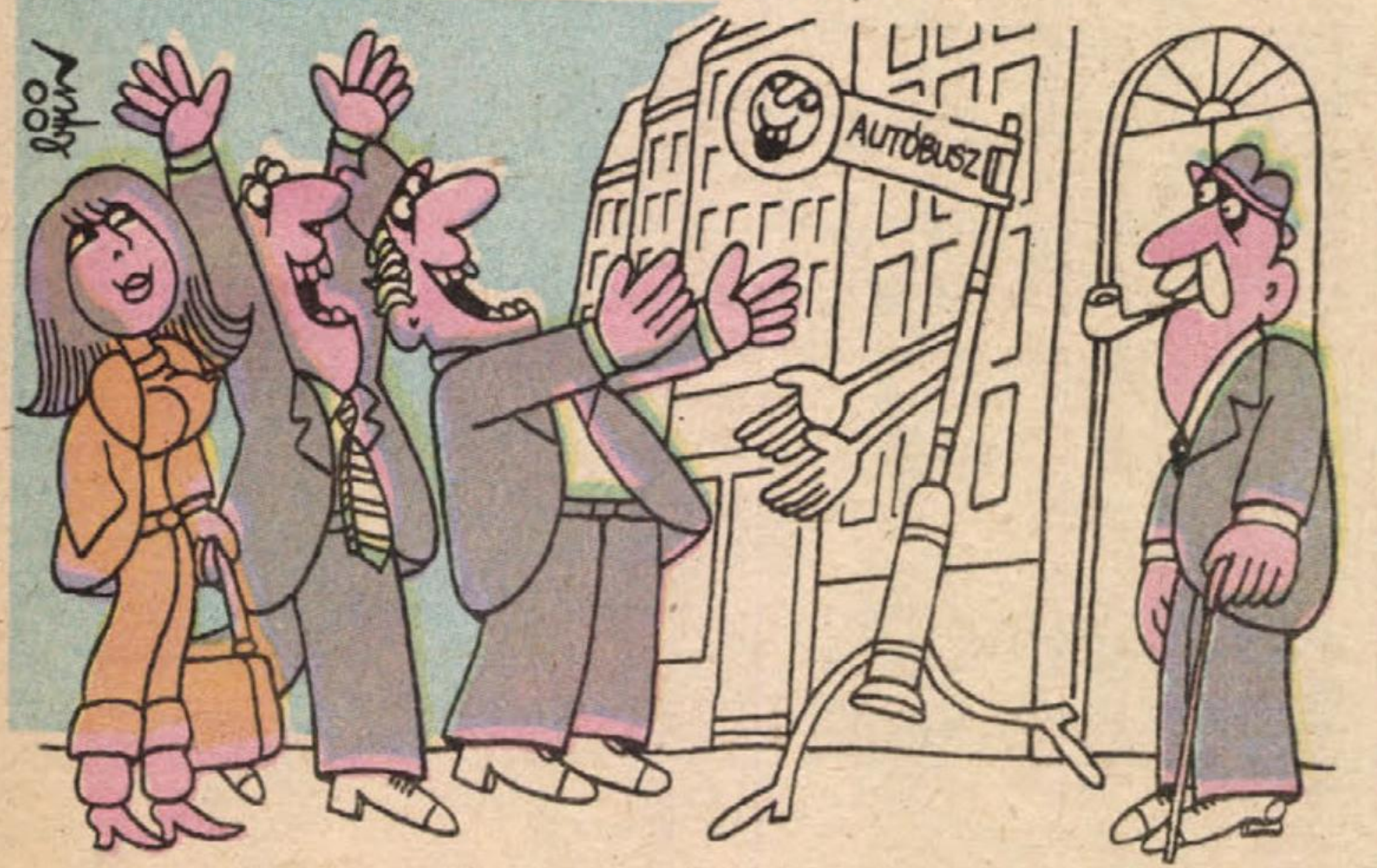

– Hiába helyezik el az utcánkból, mindig visszaszökik!

APASAGI KERESET

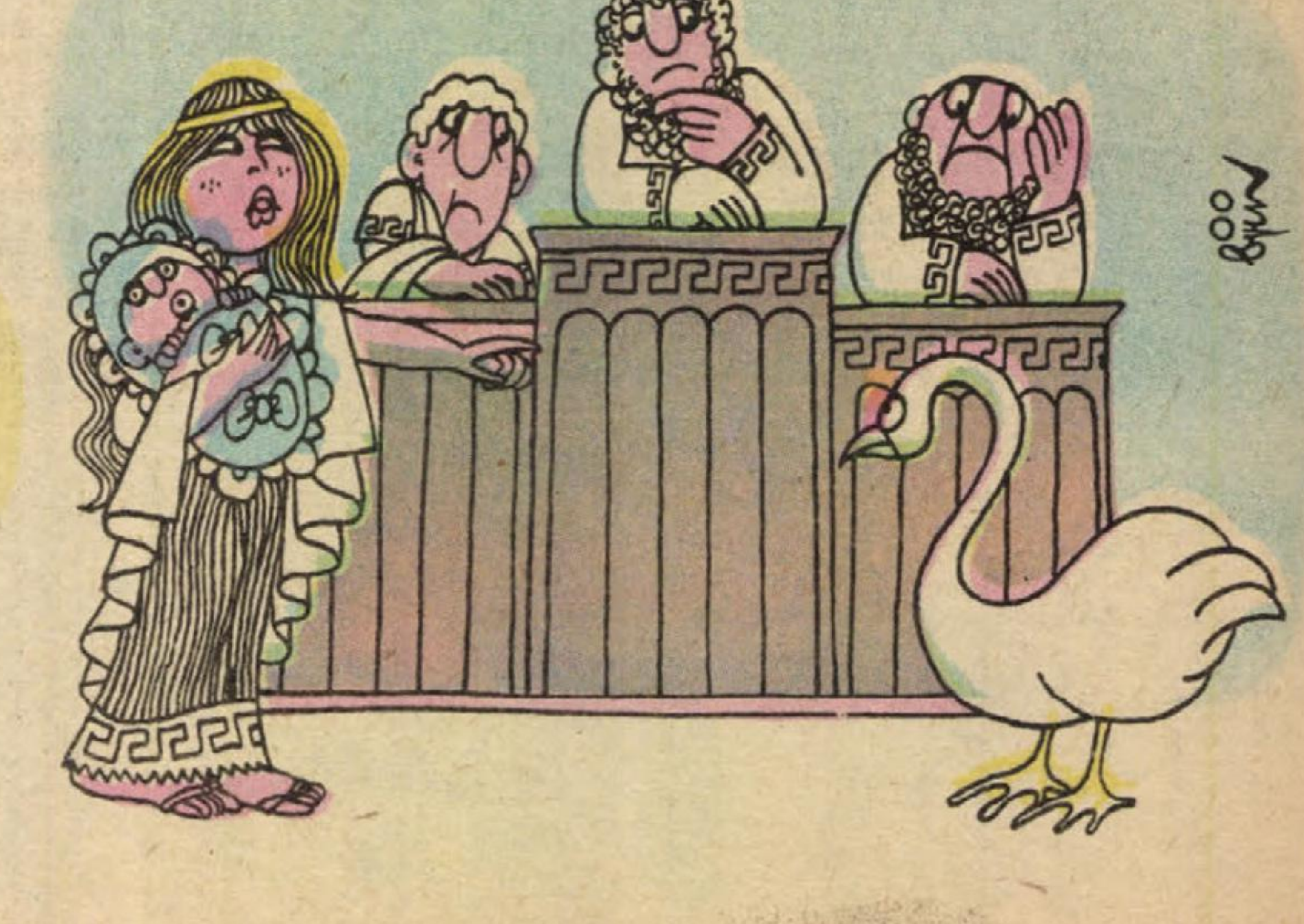

A BŰVÖS TÁBLA

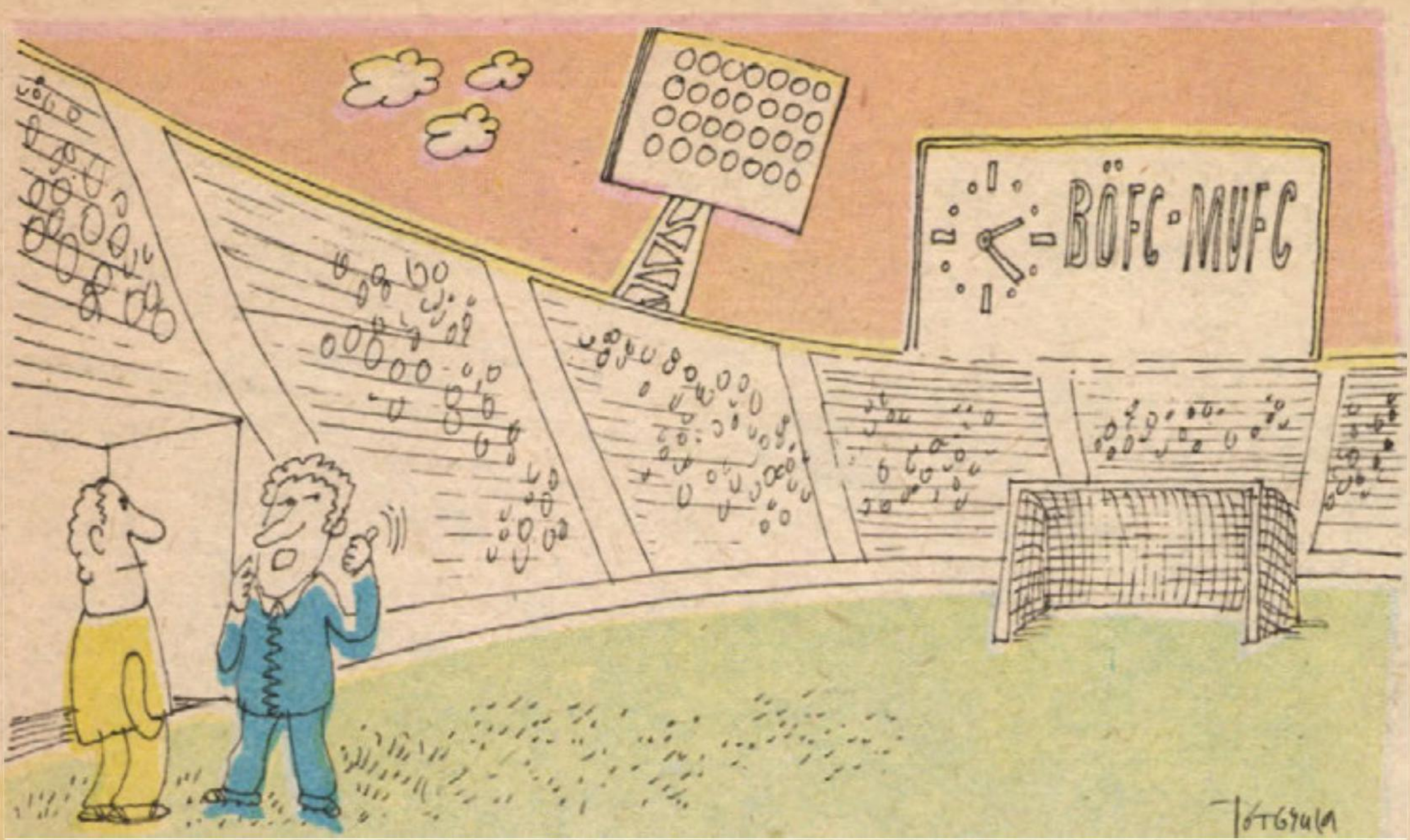

– A bundamérkőzések megkezdése előtt magától jelzi a megbeszélt eredményt!

SZABÁLYTALANSÁG

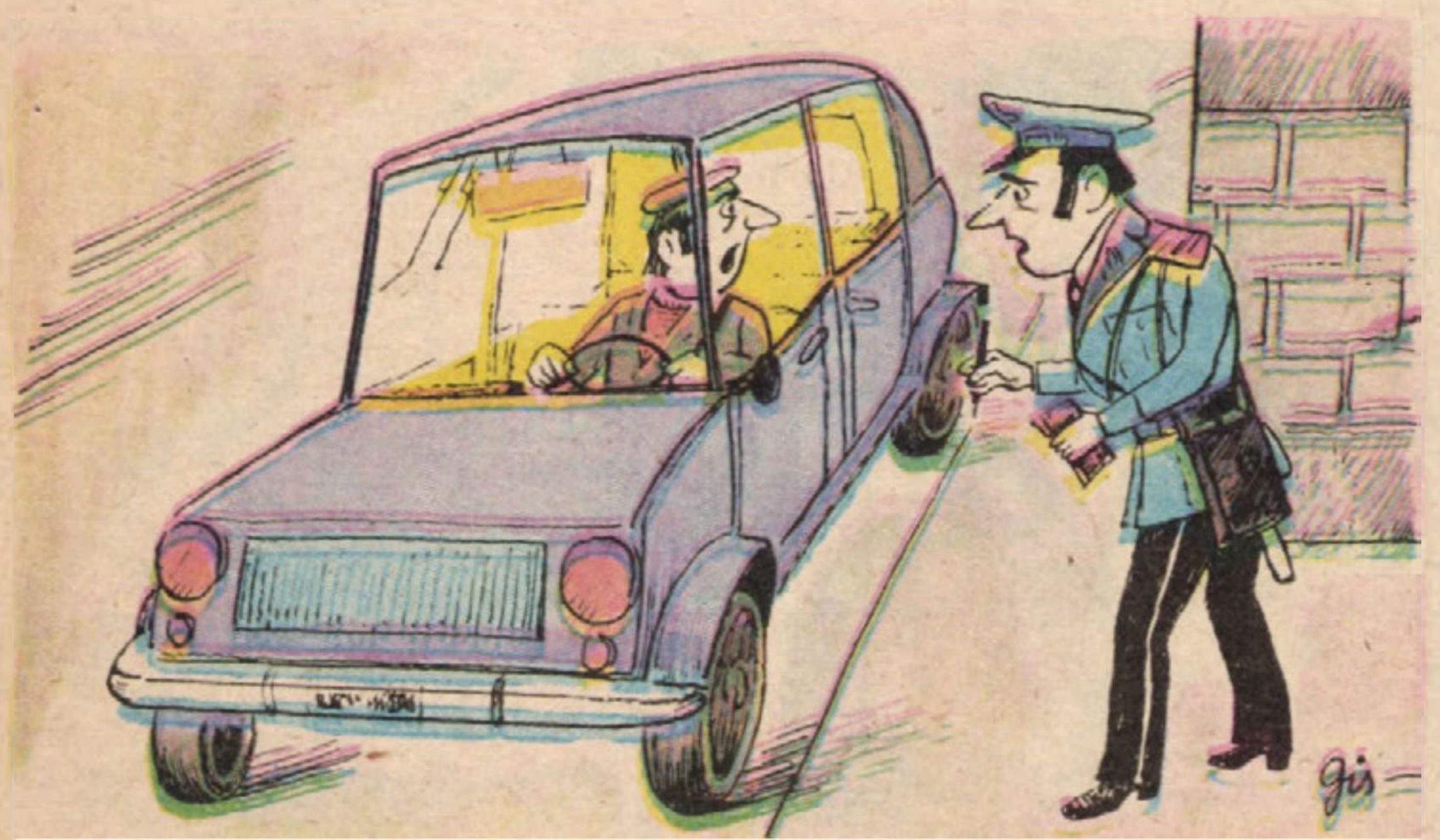

– Ön átlépte a megengedett sebességet!
– Én? Ki sem léptem a kocsimból.

SZTEREÓ TELEFON

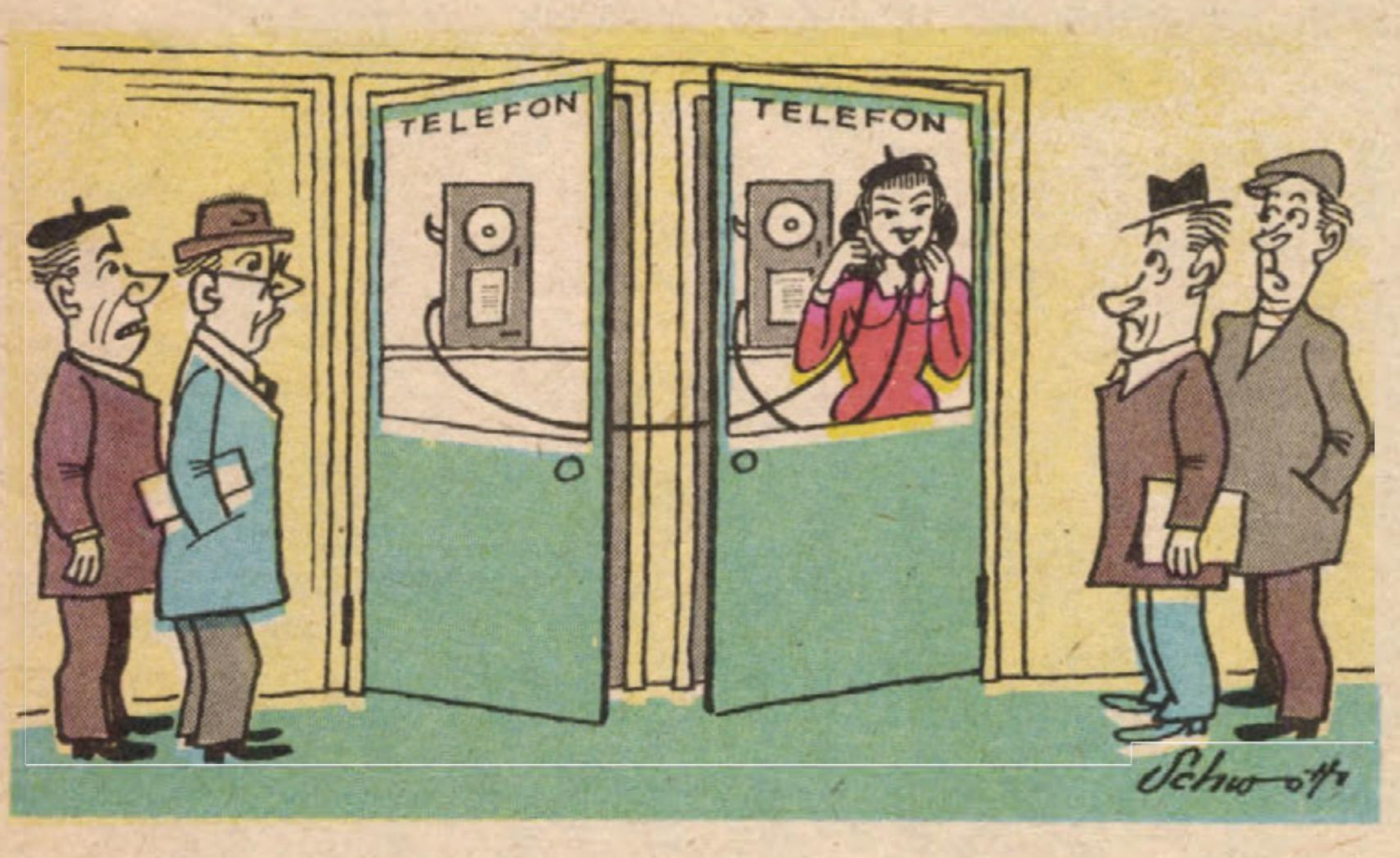

Reménytelen eset

Klovács nagyon szomorú: elveszett a kedvenc kutyája. El is sírja bánatát a barátjának. — Vízszintes 1 — mondja az részvéttel. Klovács legyint: — Függőleges 20. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Nagyon-nagyon régi
13. Apró kellék a felsőkabáton
14. Szovjet fényképezőgépmárka
15. Nem vérrokon
16. A múlt idő jele
17. Őseink egyike
20. Félszeg, ügyetlen, balkezes
23. Az aradi vértanúk egyike
25. A szél, a víz és a jég pusztító munkája a föld felszínén
26. Vízi állat
28. 501 — római számmal
29. A magnézium vegyjele
30. A 26 vízsz. mássalhangzói
31. Mezőgazdasági munkaeszköz
33. Több hangszer nélkülözhetetlen tartozéka
34. Cigány férfi (különösen: cigányzenész)
36. Kikötőváros Egyiptomban
38. A lángoló szerelmes
39. I. B. M.
40. Olaszország egyik legnagyobb folyója
42. Személyes névmás
43. Főzéshez használatos
44. Hajó része
45. Kínai személyszállító ember
46. Képek sokszorosítására szolgál
48. U. E.
49. Kettős mássalhangzó
50. Pusztulás, elmúlás
56. Mind egyforma betű!
58. Kínai hosszmérték
59. Levesz, pl. a szekrény tetejéről
61. R. A. O.

FÜGGŐLEGES

1. Növény része
2. Magyar város
3. Firenzei festő, szobrász, építész (1266—1337)
4. Nem érkezik meg időre
5. Utasfülke a hajón
6. Személyes névmás
7. Magyar megye
8. Mint a 49 vízsz.
9. Izsák fia, Jákob testvére
10. Győri sportegyesület
11. A pesti argóban azt jelenti: sütnivaló, furfangos észjárás
18. Közlekedési szerencsétlenség
19. Kártyacsomag, avagy meg nem engedett összejátszás
21. Katonai rang
22. Ugyanott — rövidítve
24. Nyugatnémet politikai párt
27. Tódul, özönlik
31. Szituáció — ahogy újabban mondják
32. Egy fontos energiahordozó forrása
33. Köztársaság a Nyugati-Antillákon
35. Kiváló színművészünk (1881—1951, Márton)
37. Rövidítés vezetéknevek előtt
41. Ritka férfinév
43. Egyes magánhangzók „tartozéka"
47. Szobafestő munkaeszköze
51. Soha — németül
52. ... még az öreg cigány?
53. Tagadószó
54. Futómadár
55. Rövidített angol férfinév
57. A honfoglaló vezérek egyike
60. Négylábú

1 T	2 E	3 G	Y	4 E	N	5 K	6 Ö	7 Z	8 Z	9 É	10 E	11 G	Y	A
12 Ő	S	I	■	L	■	13 A	K	A	S	Z	T	O	■	P
■	14 Z	O	R	K	I	J	■	L	■	15 S	O	G	O	R
■	16 T	T	■	É	■	17 Ü	18 K	A	19 P	A	■	Y	■	Ó
20 S	E	T	21 E	S	22 U	T	A	■	23 A	U	L	I	24 C	H
25 É	R	O	Z	I	O	■	26 R	27 A	K	■	■	■	28 D	I
29 M	G	■	30 R	K	■	31 S	A	R	L	32 O	■	33 H	U	R
34 M	O	35 R	E	■	36 I	Z	M	A	I	L	37 I	A	■	D
38 I	M	Á	D	O	■	39 I	B	M	■	40 A	D	I	41 G	E
É	■	42 T	E	■	43 É	T	O	L	A	J	■	44 T	A	T
45 R	I	K	S	A	K	U	L	I	■	46 K	47 L	I	S	É
T	■	A	■	■	E	■	■	K	■	48 Ü	É	■	49 Z	S
50 É	51 N	Y	52 É	53 S	Z	54 E	55 T	■	56 T	T	T	57 T	T	T
58 L	I	■	59 L	E	E	M	E	60 L	■	■	61 R	A	O	■
M	E	N	E	M	T	U	D	O	L	V	A	S	N	I

TURPISSÁG!

— című keresztrejtvényünk megfejtése:

Mindjárt gondoltam, hogy valami svindli van a dologban.

200—200 forintot nyert:

Reczetár Sándorné, 8500 Pápa, Kilián lakótelep 11/3.

Pabar András, 1102 Budapest, Harmat u. 12.

Markó Attila, 8564 Ugod, Tsz-major

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-13 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134-0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A közjegyző így kezdi beszédét a gyászoló család előtt:

— Mielőtt felolvasnám Kovács úr végrendeletét, egyetlen kérdést szeretnék feltenni az özvegyének: „Asszonyom, nem jönne hozzám feleségül?"

FÁSITASI HÓNAP

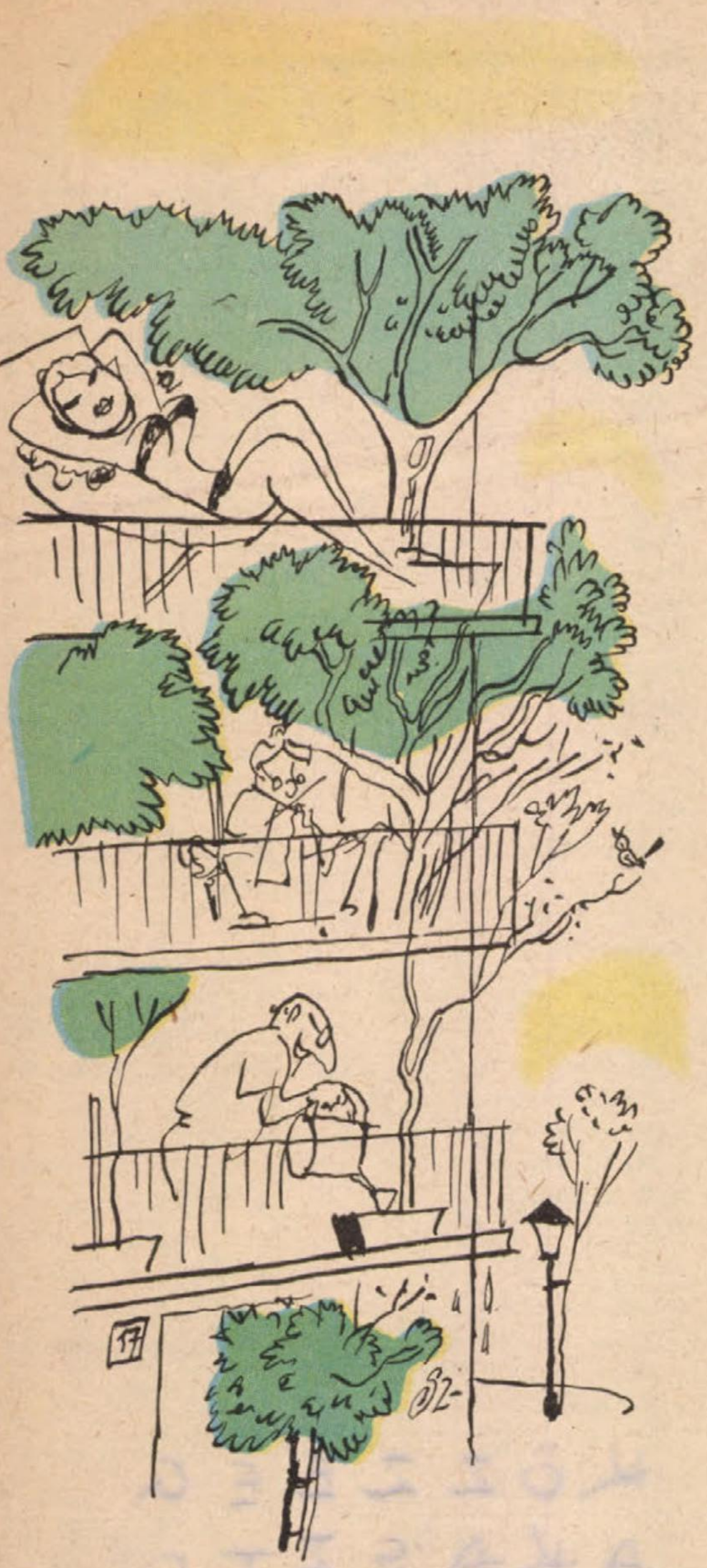

ZSUFOLTAK A VETŐMAGBOLTOK

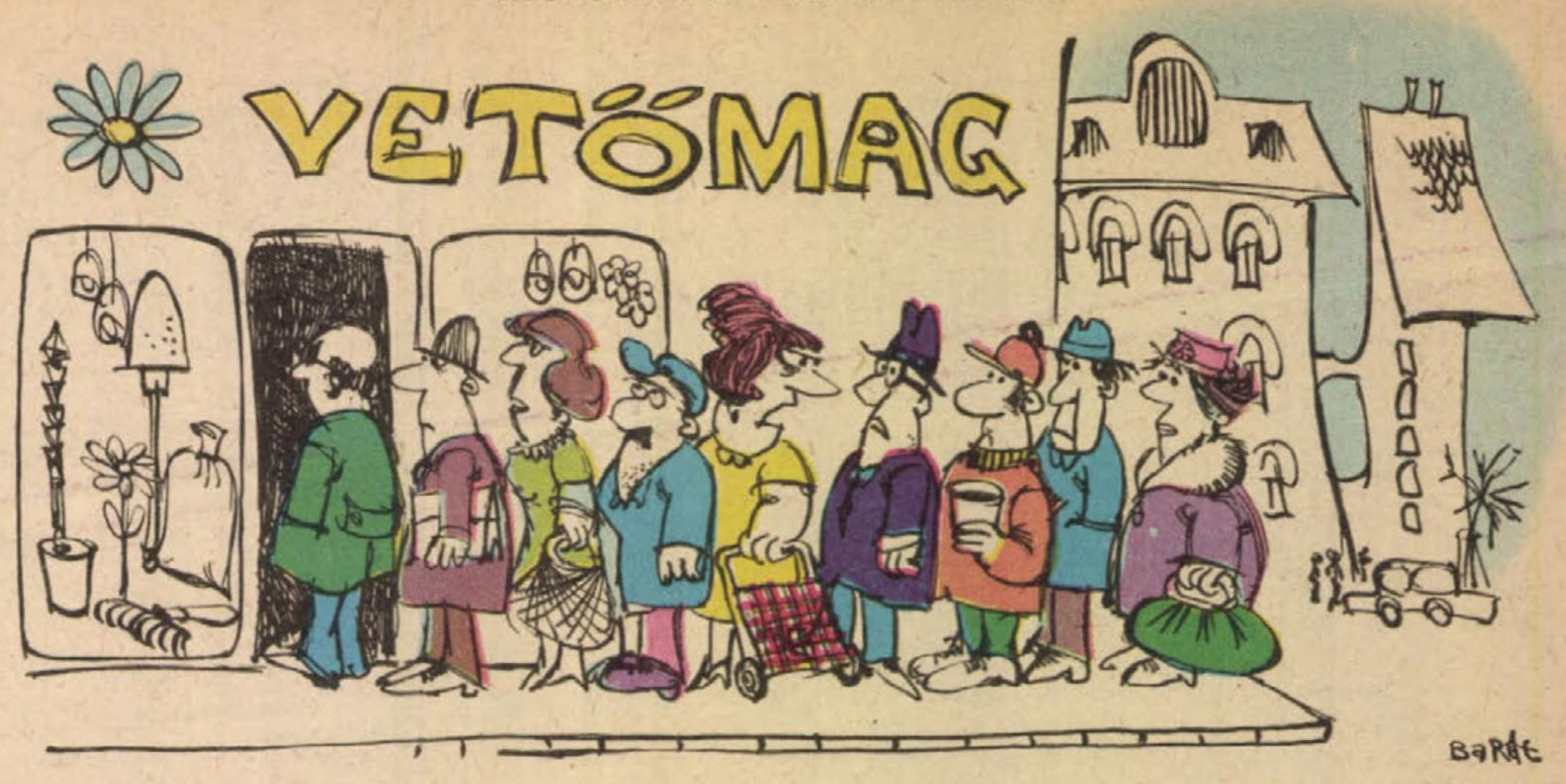
VETŐMAG
BARÁT

– Ezért nem végzünk soha időben a betakarítással.

Ludas Matyi

NŐI DOLGOK

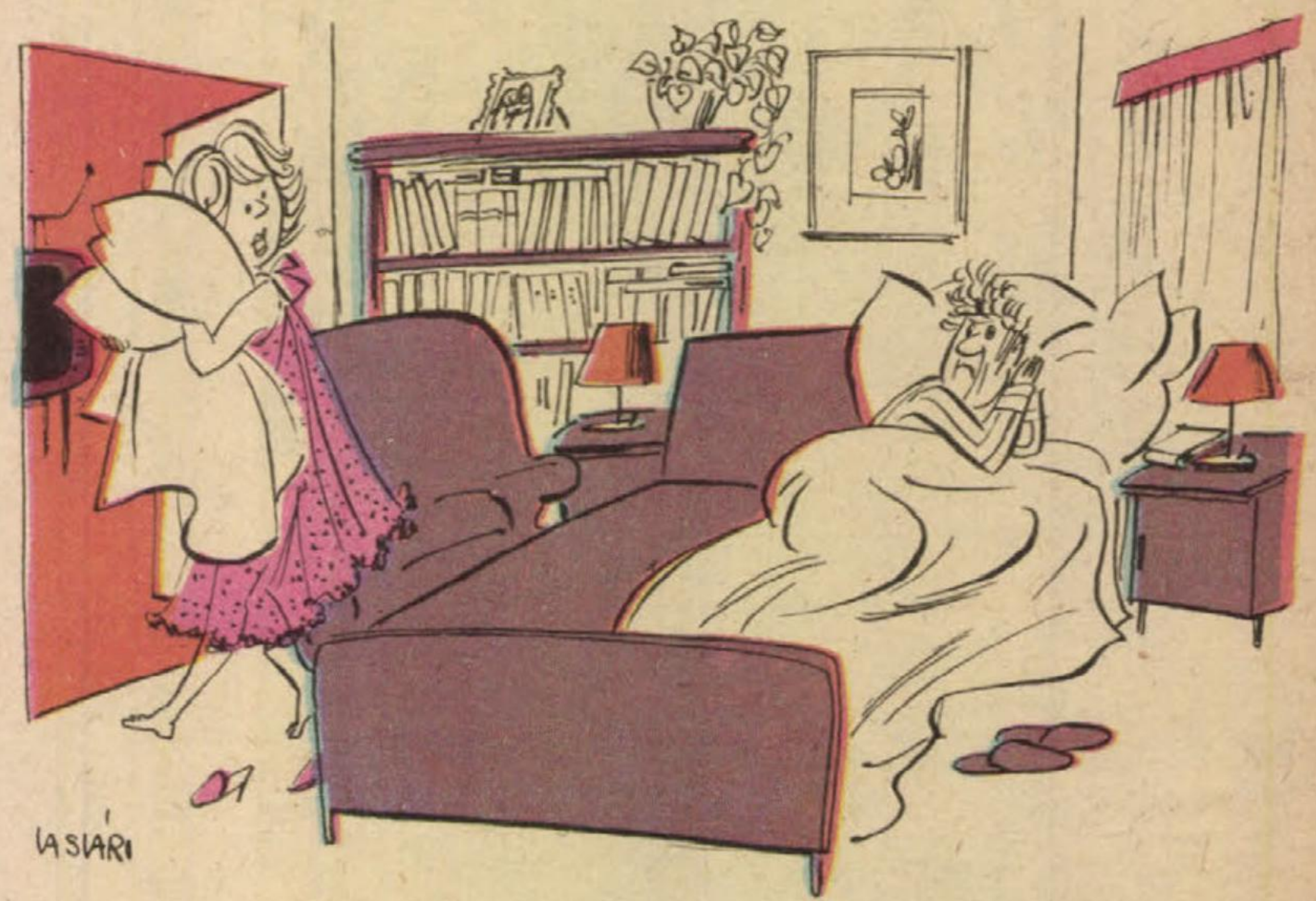

– Nem haragszom, drágám, de a jó filmek fél tizenegykor kezdődnek...

TAVASZ

– Bezzeg, amikor kihívtam őket felelni, ki sem nyitották a szájukat!

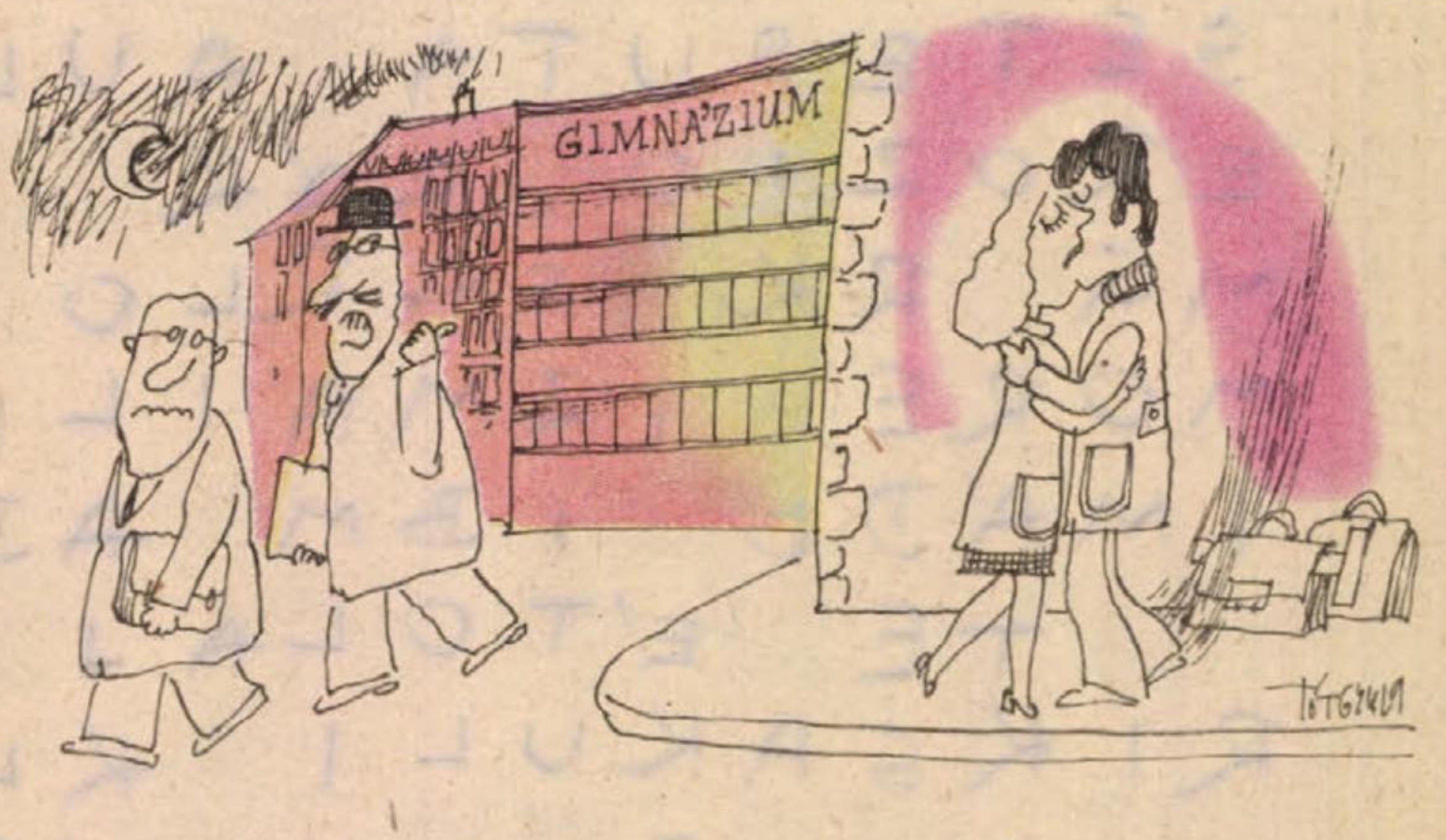
GIMNÁZIUM
TÓTGYULA

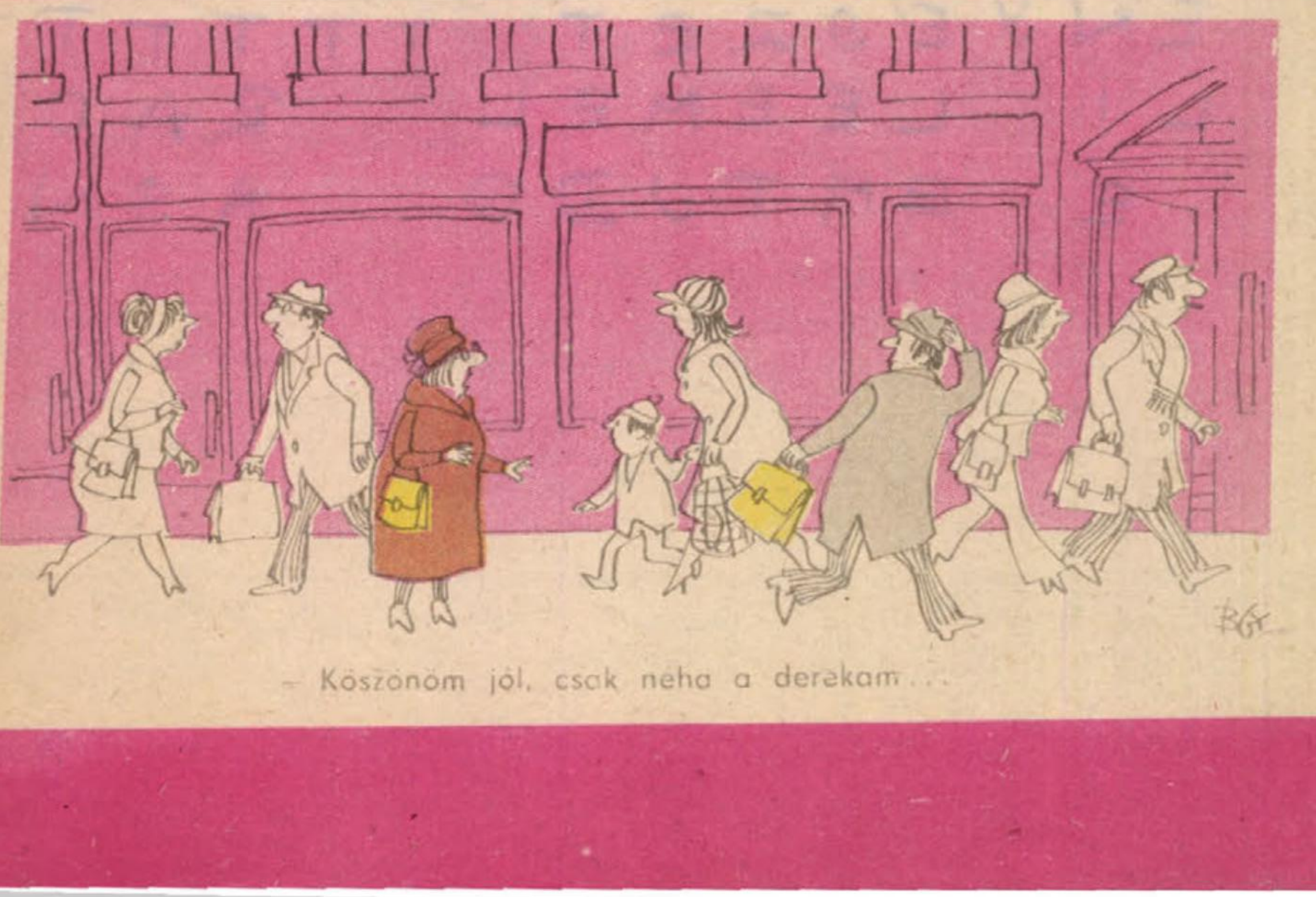

– Köszönöm jól, csak néha a derekam...

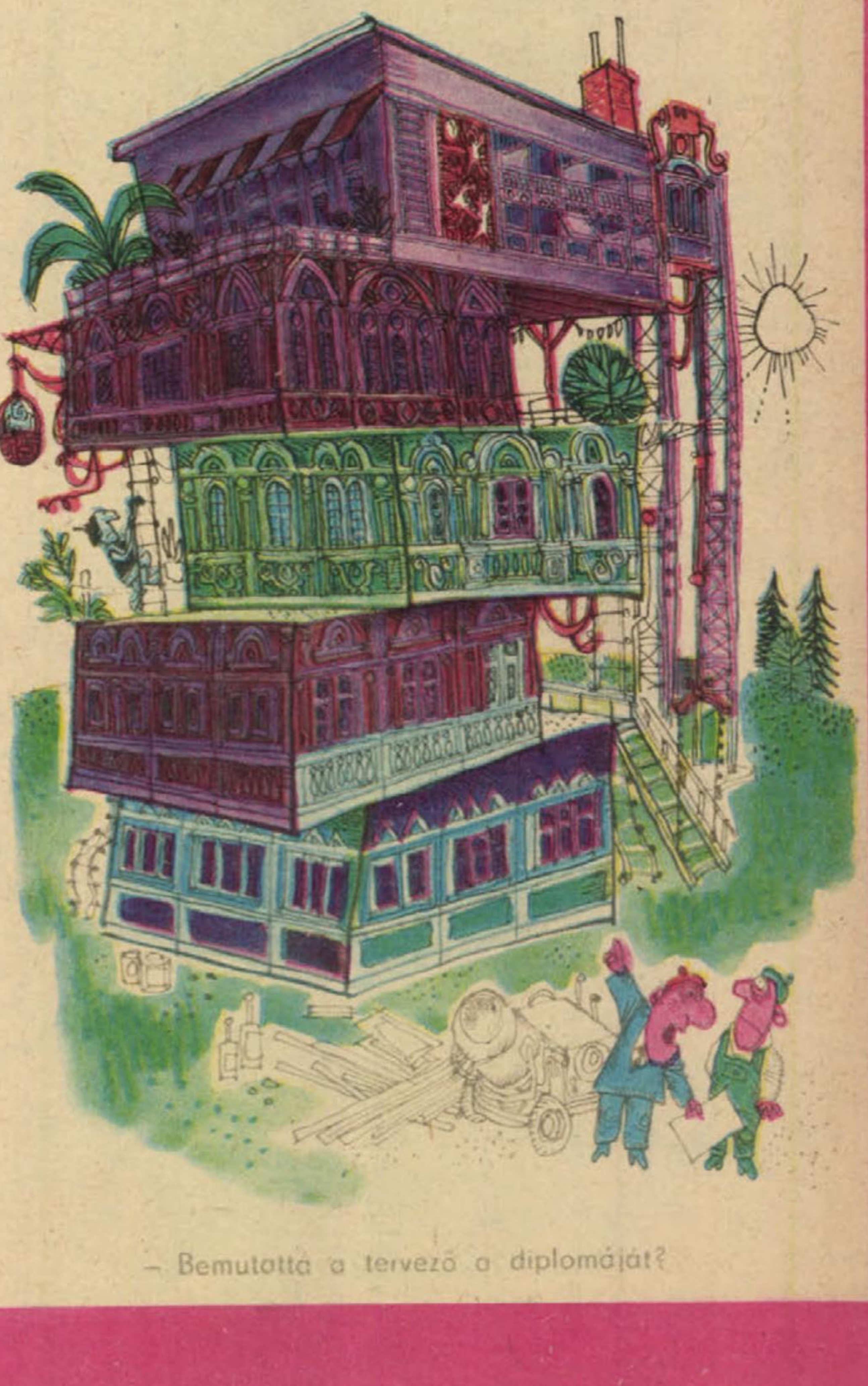

– Bemutatta a tervező a diplomáját?